Živorad Mihajlović Slavinski

NOVI EKSKALIBUR

Alkemija svijesti

UVOD

Naš svijet je danas zahvaćen dubokim i dalekosežnim promjenama, koje je bilo teško zamisliti. Stari oblici mišljenja i ponašanja ustupaju mjesto novima. Ljudi slobodnije i s manje sputanom kreativnošću tragaju za novim rješenjima i djelotvornijim sredstvima za njihovo otkrivanje i usavršavanje. Te promjene nisu mimoišle ni alternativnu znanost i medicinu, niti mnogolike oblike pojavljivanja praktične perenijalne filozofije.

Raskriljeno polje ezoterije i duhovnog tragalaštva pokazuje veliku šarolikost. Neki tragači se vraćaju tradiciji, drugi su je davno napustili, a treći teže njenom križanju s novim pristupima i načinima mišljenja. Ekskalibur je proizvod ove posljednje tendencije. U njemu neke davno uočene istine dobivaju sasvim novu kvalitetu. Kroz iskustvenu provjeru on se pokazao kao plodan spoj gnostičkih učenja, orijentalne meditativne prakse i ovodobnog pristupa u kojem je vrijeme odlučujući čimbenik i vrijednost.

Nakon dugotrajnog istraživanja i brojnih konzultacija sa vodećim praktičarima i osnivačima neognostičkih sustava duhovnog razvoja, održao sam u mjesecu travnju 1991. prvi tečaj Ekskalibura za samo 6 osoba. Trajao je dva dana i nakon krize koju smo svi imali tijekom prvog dana, uslijedio je proboj i istinsko samoostvarenje.

Potom je uslijedio niz tečajeva Ekskalibura za sljedbenike naše bijele gnostičke zajednice, tijekom kojih je sustav usavršavan. U tom razdoblju materijali Ekskalibura su tretirani kao povjerljivi. Jedini razlog takvog stava bio je nedovoljan broj kompetentnih i ovlaštenih majstora, prije nego što se čitav sustav obznani. Taj uvjet je ispunjen. Ja ću nastaviti sa grupnim treningom i obukom za majstore Ekskalibura u našem centru kako naših članova, tako i ljudi koji nisu sljedbenici naše zajednice. Ovo će omogućiti i drugim osobama zainteresiranim za učinkovite metode duhovnog samorealiziranja, stjecanje odgovarajućih znanja i obuke.

Ovakav pristup imati će još jednu korisnu posljedicu. Naime, usporedno s pojavom Ekskalibura i širenjem njegove reputacije medu tragačima na prostorima onog što se nekada zvalo Jugoslavija, pojavili su se imitatori, koji su pod izmjenjenim nazivom nudili dijelove Ekskalibura. To je bilo manje vrijedno znanje, jer ljudi koji su to činili nisu prošli ne samo obuku za majstore, nego nisu iskusili ni sam Ekskalibur. Međutim, ovaj sustav ima toliku snagu, da čak i nekompetentna osoba može dosegnuti značajan, ali kratkotrajan uspjeh. Efekti takvog nestručno vodenog tečaja brzo ishlape i nedugo nakon njega sudionici prestaju primjenjivati naučeno, jer ono više ne daje rezultate.

Što se uistinu tu događa? Dublji uvid u mehanizme širenja istine otkriva kako se istina probija na različite načine u svijest pojedinih pripadnika ljudskog roda. Istina koristi sve, plemenite ideje i nesebičnu motivaciju, ali i ono što nazivamo inferiornim elementima ljudske prirode. Oni koji znaju kako je nastao Tarot, mogu uočiti sličnost s ovim područjem. Naime, stari Egipćani su, pred predviđenom najezdom barbara koji su srušili njihovu civilizaciju, htjeli sačuvati svećenička znanja. Neki svećenici predložili su prijenos tajnih znanja putem ljudske vrline. Nadvladali su, međutim, oni koji su zaključili da je postojanost poroka veća i tako su tajna znanja prenijeta budućim generacijama preko karata koje su služile kockanju.

Mogli bismo reći da je ovakvo vjerovanje točno, ali nepotpuno. Jer istina koristi sve kako bi se rasprostrla među ljudima zrelim da prepoznaju poroke isto kao i vrline, želju za pomoć drugima ne manje nego osjećaj krivnje, originalno nadahnuće koje dovodi do istinskog metodološkog proboja i imitaciju sposobnijih od sebe. Ono što je lijepo i dobro u metodologiji duhovnog razvoja jest to da i imitator tuđeg znanja, ukoliko radi punim srcem, ima samo dva puta: odustati, ukoliko nije u stanju usavršiti se, ili postati doista dobar majstor pri čemu će se i takozvana “konjska gnoza” približiti po vrijednosti istinskom

Ekskaliburu. To nalikuje na sudbinu dobrih falsifikatora, koji vjernim falsificiranjem velikih slikara i sami postaju majstori svog zanata. Stoga je dopušteno sve što ima za posljedicu širenje istine, a ništa nije dovoljno dobro što daje loše rezultate. I tako, na duge staze, sve dolazi na svoje mjesto. Cijenu plaćaju ljudi koji prave kompromise sa svojom savješću, jer je moguće krivudati i po pravom putu, a najteže je uspinjati se uz pravo drvo.

1. poglavlje

JUTRO EKSKALIBURA

U okultnim učenjima puno toga je rečeno o eri Vodenjaka i vremenu njenog započinjanja. Za razliku od prostornih mitova, koji su izgubljeni raj smještali u legendarne zemlje Atlantidu, Šambalu ili stari Egipat postoje i vremenske dimenzije raja, uglavnom astrološki određene. Era Vodenjaka smještena je u pretpostavljeno dolazeće vrijeme i sva zbivanja u njemu imaju karakteristike tog vremena. Kao da su najdublje težnje mistika, okultista i gnostika projicirane na vremenski ekran.

Da li je novo doba počelo? Vjerujemo da jest. U prilog takvog vjerovanja govore trenutna zbivanja na našem planetu. Ostavljajući po strani korjenite društvene promjene, najznačajnije odlike novog vremena, sa okultne točke gledišta, jesu naglo ubrzanje duhovne evolucije, njeno zahvaćanje širokih slojeva ljudi, ublažavanje patnji koje je takav razvoj ranije izazivao i nastanak okultnih, mističnih i gnostičkih sustava u kojima je razvoj svijesti vremenski izuzetno zgusnut i ubrzan.

U vremenima koje uvjetno možemo nazvati starima, nužne odlike svjesnog duhovnog razvoja bile su vremenska razlivenost i patnja. Ciljevi su neodređeno treperili u magli daleke budućnosti, a vjerovalo se kako je samo kroz patnju moguć pomak u ljudskoj svijesti. Put iz krize vodi kroz krizu, bila je zakonitost duhovnog razvoja. Svaki sljedbenik se neposredno uvjeravao kako je duhovno tragalaštvo mučno i opasno, baš kao što knjige kažu.

U posljednjih nekoliko godina u kolektivnoj svijesti čovječanstva dogodila se skokovita ili kvantna promjena, čija je najuočljivija osobina razvod duhovnog razvitka s patnjom i mogućnost doživljaja dubokih mističnih iskustava uz korjenite promjene ličnosti u svakodnevnom životu. Ljudsko biće nije izolirana jedinka. Htjeli mi to ili ne, povezani smo nevidljivim nitima s drugim bićima, bila ona obdarena sviješću ili ne. Promjene u jedinki sastavni su dio promjena cjeline; promjene u jednosti cjeline odjekuju u svakom pojedincu. Neizbježan je zaključak da su novonastali gnostički sustavi, koji olakšavaju i ubrzavaju razvoj svijesti, proizišli iz truda naših prethodnika koji su krčili puteve. "Jedan probije led," kaže poslovica, "a drugi piju vodu."

Najjača je povezanost kod bića istog roda, ali ona nije prisutna samo kod ljudi. Uočena je i kod majmuna i pod nazivom fenomen stoprvog majmuna postala je u hermetizmu omiljena metafora za novonastale promjene. Postoji jedna vrsta majmuna koja živi širom Afrike, Azije i Južne Amerike. Veći broj znanstvenih istraživačkih stanica pratio je njihovo ponašanje. Prije nekoliko godina jedan znanstvenik prvi je put zabilježio pojavu kako je majmun oprao prljavo voće u potoku prije nego što ga je pojeo. Taj podatak je objavljen u znanstvenim publikacijama i kao slučajna pojava nije privukao pažnju. Međutim, nakon nekog vremena istu pojavu zabilježio je na drugom kontinentu još jedan istraživač, pa treći, četvrti, sve dok nije uočen stoprvi majmun koji je izrazio takvo ponašanje. Tada se dogodila neobična stvar, svi majmuni te vrste širom svijeta, čak i u sasvim izoliranim zajednicama, počeli su prati prljavo voće prije nego bi ga pojeli. Iz tog razloga, kada se u krugovima duhovno usmjerenih ljudi nekome daje savjet budi stoprvi majmun!, on ne predstavlja uvredu, niti porugu, nego poziv pojedincu da uloži svoj doprinos sljedećem kvantnom skoku u višu svijest čitavog čovječanstva.

Nešto slično se dogodilo u duhovnoj evoluciji ljudskoga roda. Došlo je do nagle promjene u svijesti, koju možemo nazvati revolucijom u evoluciji. Napori prethodnika utrli su put novim dostignućima, nastali su neognostički sustavi bliski magijskim činima iz bajki,

te ljudi sada ne moraju rukama razbijati led, nego jednostavno piti vodu.

Ta pojava uočena je i unutar uhodanih sustava starih desetinama godina, kao što je scientologija. Do nedavno su iskusni scientolozi ponavljali tvrdnju Rona Hubbarda kako je za neiskusne ljude izuzetno opasno upoznavanje s tajnim scientološkim materijalima o stupnju OT-3, koji opisuju implantiranje ljudskog roda u dalekoj svemirskoj prošlosti. Da je i ovdje situacija korjenito izmjenjena ukazuje jedan od najvećih poznavatelja scientologije, koji piše pod pseudonimom L. Kin:

"Sada, u devedesetim godinama ovog stoljeća, dati nekome materijale OT-3 ne znači izložiti ga riziku. Nakon oko dva milijuna sati auditiranja ljudi na stupnju OT-3, koje je obavljeno između 1968. i 1988. godine, ovaj nivo spoznaje nije više opasan. Danas samostalni auditori nisu više restimulirani materijalima OT-3 kao što su bili do 1988. godine. To vrijedi i za druge nivoe ispod ovog, za materijale tečaja za cleare, OT-2. U vrijeme kada se počelo sa njihovom primjenom to su bili opasni podaci i zahtjevali su stotine sati samostalnog auditiranja. Danas oni ne restimuliraju većinu ljudi. Oni su izgubili naboj na nivou čitavog čovječanstva.

Posljednjih godina uobličeno je nekoliko sustava duhovnog razvoja koji u mnogo čemu predstavljaju raskid s ustaljenim mjerilima i vjerovanjima o tome kako duhovni razvoj izgleda i koje su mu bitne odlike. Ponovit ću da su ti sustavi neusporedivo brži od prethodnih, a pogotovu od klasičnih metoda, učinkovitiji su, te nisu uvijek i nužno praćeni patnjom.

Na ovim prostorima, od vremena srednjovjekovnih predaka Bogumila, vladalo je duhovno zatišje sve do početka ovog stoljeća kada je počeo prodor teozofskih i antropozofskih učenja. Otada su ovamo prenošeni i rasađivani mnogi sustavi i perenijalna učenja, ali samorodnih kao da nije bilo. Ta okolnost doprinosi snazi šoka koji prati pojavu Ekskalibura u našim krajevima. Za ovaj sustav gotovo svi koji su ga prošli svjedoče o istovremenoj dubokoj mističnosti, brzini učenja, svrsishodnosti i učinkovitosti. Kod sudionika tečaja Ekskalibura, nakon dva dana ispunjenih lakoćom u savlađivanju gradiva i opuštenošću, javlja se istinska zapanjenost: "kako je to moguće?!”

2. poglavlje

KORJENI EKSKALIBURA I SRODNI SUSTAVI

Prije nego što detaljno izložim Ekskalibur, zadržat ću se nakratko na ideji skraćivanja vremena u duhovnom razvoju.

Premda je u orijentalnoj filozofiji vrijeme oduvijek shvaćano kao iluzija, u svijesti mnogih tragatelja uvijek je bila prisutna težnja skraćivanja boravka u mreži te iluzije. Svami Vivekananda, jedan od modernih učitelja, ističe kako sustavi duhovnog treninga, kao što je joga, ne čine ništa drugo nego skraćuju vrijeme potrebno za ostvarenje konačnog cilja. Joga je, pisao je on, pojačavanje napora kako bi se skratilo vrijeme i tijekom jednog ljudskog života postiglo ono što bi se prirodnim razvojem dogodilo nakon mnogih inkarnacija.

U krilu budizma pojavio se Zen, koji je bio znatno intenzivniji i vremenski kraći. Ta priča se ponavljala, te je pod okriljem Zena nastalo više škola; jedna od dominantnih, Rinzaj, uvela je meditiranje na koane, izolirane dijelove istine, što je omogućilo kraće vrijeme za doživljaj prosvjetljenja, nego meditacija o životu kao o općoj, sveobuhvatnoj kategoriji.

Sredinom ovog stoljeća težište duhovnog tragalaštva pomaklo se prema zapadu, gdje je vrijeme značilo novac i prije nego što je gavran pocrnio. Proboj je započeo Ron Hubbard sa dijanetikom, u kojoj je uklanjanje bezbrojnih trauma, svrstanih u vremenske lance sličnih iskustava, postizano za dvije ili tri stotine sati skupog auditiranja. Slijedila je Arica Oscara Ichaza i sustavi kao što su EST i gnostički intenziv, kojima se za nekoliko dana postiže mistično iskustvo ili fundamentalne promjene ličnosti. Mistična iskustva ostvarena ovakvim kratkoročnim probojnim metodama bila su trenutna i nepostojana (Kenšo), ali su davala snažan poticaj tragačima za formiranje životnih opredjeljenja i posvećivanje čitavog života putu.

Komponente današnjih avangardnih gnostičkih sustava postojale su od davnina u vidu kratkih i učinkovitih hermetičkih formula. O njihovom postojanju daju se nagovještaji kroz metafore i alegorije u bajkama. Ključno mjesto u njima imala su čarobna sredstva ili znanja koja na magijski način rješavaju osnovne probleme ljudske egzistencije: čarobni prsten i čarobni mač, krilati konj, leteći sag, Aladinova čarobna svjetiljka, duh iz boce, formule kao što su "Sezame, otvori se!" i mnoge druge. One predstavljaju darove kojima Bog ili više sile daruju pravednike koji su ih zaslužili poštenim i samoprijegornim radom ili žrtvovanjem.

Iz mojih kontakata s nekoliko hermetičkih grupa, koje možemo nazvati avangardnim neognosticima, uočio sam kako su neke od njih, kao i neki pojedinci, u skladu s fenomenom stoprvog majmuna, gotovo istovremeno otkrili iste ili srodne formule stvaranja/rastvaranja, mentalne alkemije. Točnije rečeno, oni su objelodanili, osuvremenili i usavršili ono što je davno bilo poznato. Većina njih koristi petoelementnu formulu rastvaranja, zasnovanu na tehnici budističke meditacije (vidi kasnije) koju smo i mi koristili u prvo vrijeme u Ekskaliburu. Neki, kao Raymond i Pamela Camp, koriste troelementnu formulu (1. Izjavi kako se osjećaš, 2. Otkrij što se dogodilo i 3. Distanciraj se od nepoželjnih sadržaja), a mi u novom Ekskaliburu sada koristimo mentalno-alkemijsku formulu, zasnovanu na alkemijskim principima "coagula" i "solve", (zgusni i razrijedi).

Usporedno izučavanje i analiza svih neognostičkih sustava otkriva njihove bitne elemente - *osjećaje i doživljaje.*

Jedan od najstarijih sustava ove vrste je *Sedona tehnika oslobađanja,* kojom osoba učinkovito uklanja negativne doživljaje koji se u njoj stvaraju u uvjetima svakodnevnog života. Premda je odavno nastao, tek u posljednje dvije-tri godine privukao je pažnju većeg broja ljudi. Sedona tehniku oslobađanja emocija razvio je Lester Levenson 1952. godine. Prije toga je doživio dva srčana napada i bio oduzet, uz pesimističnu prognozu liječnika kako mu je preostalo još tri mjeseca života. Ako je htio preživjeti, bila mu je potrebna učinkovita pomoć i to brzo. Ostavljen sam u svojoj kući na umoru, Levenson je u sretnom proplamsaju intuicije spoznao dvije istine koje su mu spasile život, omogućile doživljaj sreće i mira, te stjecanje velikog bogatstva. Nije samo izliječio sebe, nego je od osobe skromnih prihoda postao milijunaš, te je mogao osnovati Sedona institut za širenje svog učenja.

Levenson je, na prvom mjestu, spoznao kako su njegovi vlastiti osjećaji bili uzrok svih njegovih problema, a ne svijet oko njega i ljudi u tom svijetu, kako je ranije mislio. Cijelo vrijeme se s njima borio i u toj je borbi uništio zdravlje i uzrokovao sebi patnje u mnogim područjima života.

Druga istina je bila kako čovjek ima urođenu sposobnost oslobađanja negativnih osjećaja. Teorijsku osnovu svoje tehnike Levenson je izrazio ovim riječima: "Ključ kojim ćete osigurati sreću zauvijek, je u tome kako naučiti osloboditi se negativnih osjećaja koje ste nagomilali. Oslobađajući te negativne osjećaje, nećete samo povećati osjećaj sreće u svom životu, nego će sve ostalo biti bolje: novac, zdravlje, vaš izgled, odnosi sa ljudima - apsolutno sve!"

Sve je u emocijama, uči Sedona sustav. Kada se negativni osjećaji jave u nama, mi bivamo zastrašeni, nesretni i pod stresom. Ti osjećaji pokreću odgovarajuće misli, a misli nas guraju u određenu akciju ili povlačenje. Postoje samo tri načina ponašanja koja možemo izraziti u odnosu na te osjećaje: potisnuti ih, izraziti ih ili ih osloboditi. Prvo što većina ljudi čini je potiskivanje osjećaja. To činimo bježeći od njih ili ih skrivajući, a to je najgore rješenje. Načini na koje to činimo jesu brojni i gotovo nikad ne prepoznajemo što ustvari znače: promjena mjesta boravka, zabavljanje, pušenje, alkohol, droge ili čak pretjerani rad koji služi kao droga.

Drugi način kontrole negativnih osjećaja je izraziti ih, na primjer kroz plač, agresiju prema drugima ili napade bijesa. Izražavanje je, međutim, često vrlo bolno i za nas i za okolinu. Ono nanosi štetu našim odnosima s drugima i stvara osjećaj krivnje koji potom lančano izaziva druge štetne osjećaje i tako unedogled.

Nijedan od ova dva uobičajena načina ne daje čovjeku ono što bi htio. On će i dalje imati osjećaj uhvaćenosti u nevidljivu zamku, ograničenosti i nesreće, jer su negativne posljedice takvih osjećaja i dalje u njemu, povređuju ga i razaraju mu mir, zdravlje i sreću.

Sedona tehnika oslobađanja uči trećem načinu, a to je oslobađanje svih negativnih osjećaja lako i bezbolno. Ona se uči u dva uzastopna vikenda, u grupi ljudi koju vodi obučeni instruktor i kada je jednom nauči, čovjek je nadalje primjenjuje u svim područjima života. Kada su negativne emocije uklonjene, budi se urođena sposobnost ljudskog bića adekvatne reakcije na sve izazove života. Ono je u stanju biti, imati i činiti sve što želi u životu.

Godine 1987. bivši scientolog Harry Palmer počeo je propagirati *sustav Avatar.* Taj tečaj traje punih sedam do devet dana, a to je znatno duže od sličnih neognostičkih metoda. Ono što u većoj mjeri odbija ozbiljne tragače je prepotentan naziv. Gotovo svaka takva osoba zna kako je avatara Bog u ljudskom obličju, koji se inkarnira na Zemlji jednom u 700 ili 1000 godina. Avatare su bili Krišna, Buda, Isus i, neki kažu, Meher Baba. Stoga je korištenje ovakvog naziva za mnoge odbojno, iako je sustav djelotvoran.

Avatar tečaj je skup (u ovom trenutku 2000 dolara) i njegovi materijali su tajni, što je

besmisleno ali isplativo. Premda Palmer tvrdi kako je sustav stvorio na osnovu serije svojih uvida, koje je doživio lebdeći u tekućini komore za osjetilnu izolaciju, poznavanje usporednih sustava pokazuje kako avatar tehnike nisu originalne. On ne spominje izvore avatara, ali osobe bolje upućene u scientologiju uočit će bez puno teškoća kako je Palmer preuzeo ideje i znanja od Rona Hubbarda i samo uveo novu terminologiju. Iz tog razloga u novom Ekskaliburu - alkemiji svijesti detaljno sam u posebnom poglavlju prikazao principe stvaranja (kreiranja) i rastvaranja (diskreiranja) stanja i pojava u metafizičkom univerzumu, koje je prije više desetljeća objavio Ron Hubbard, premda se ne zna od koga doista potiču ti podaci. To, istini za volju, važi i za ostale neognostičke sustave, jer oni očito proizlaze jedan iz drugoga, podupiru se i nadopunjavaju. Mentalno-alkemijska formula rastvaranja, koja se koristi i u Ekskaliburu, stara je najmanje 2.000 godina. O njoj su stari gnostici iz prvih stoljeća nove ere govorili koristeći alegoriju “okretanje toka rijeke Jordana”. Smisao ovog izraza nije teško dokučiti, a postaje sasvim jasan kada se iskusi Ekskalibur. Rijeka Jordan, kao i sve druge, teče od izvora ka ušću. To je put stvaranja rijeke. Preokretanje toka rijeke od ušća natrag u izvor znači vraćanje izraženog svijeta u Izvor iz kojeg je sve proisteklo, a to je suština gnostičkog procesa rastvaranja ili diskreacije.

Palmer nije originalan tvorac formule rastvaranja sastavljene od pet elemenata. O tome bez sumnje govori činjenica kako ju je znatno prije nastanka Avatar sustava u svojim knjigama opisao suvremeni lama Tartang Tulku Rinpoše, kao meditativnu formulu sastavljenu od pet elemenata odnosno procesa. Štoviše, objavio ju je časopis *Free Spirit* (svezak VIII, 1. izdanje) kao Rinpošeov doprinos suvremenoj duhovnoj misli. Navodim je s neznatnim skraćenjima, jer je poslužila kao uzor formule rastvaranja u Ekskaliburu u njegovoj prvoj fazi, koja već pripada povijesti, kao što je, vjerujem, poslužila kao uzor i Palmeru, koji nije morao roniti u tekućini komore za osjetilnu izolaciju, jer je to mogao jednostavno pročitati u knjizi:

> 1. “Uđi direktno u osjećaj, postani on, *osjeti* ga potpuno. Ti si centar te misli. Ti jednostavno sjediš i postaješ ta misao u cijelosti, u ovom sadašnjem trenutku, ne čineći namjeran pokušaj, nego bez očekivanja, i s *osjećajem”.*
>
> 2. “O bilo kakvom iskustvu da je riječ, ostani u njemu, *proširi ga* i rasplamsaj. *Osjeti ga* što potpunije možeš, upotrijebi svu svoju energiju kako bi aktivirao svu svoju svjesnost i odvojio sebe od svoje aktivnosti stvaranja slika.”
>
> 3. “Pozorno promatraj svoje iskustvo bez *ikakvog prosuđivanja.* Promatraj ga bez napora i bez *procjenjivanja vrijednosti,* jednostavno prihvati njegovo postojanje. Ako se prosuđivanje javi spontano, registriraj ga, ali se ne uključuj u njegov sadržaj.”
>
> ***4.*** *“Distanciraj se* unatrag i pogledaj situaciju koju si stvorio. Što vidiš? Snaga koja tu tvorevinu održava u egzistenciji u stvari ne postoji. Gledaj tu tvorevinu čak iako ne voliš to što činiš. Jer to je samo misao.”
>
> 5. “Kada pogledaš direktno u sliku, ona se raspada, jer je prazna, nestvarna. Lišena energije koja ju je održavala u životu, misaona forma će izblijedjeti i iščeznuti u ništavilu.
>
> Prodirući duboko u svoje misli, vidjet ćeš kako si ti sam stvorio svoje iskustvo, kako si jedino ti sudac koji odlučuje što će doživjeti, raj ili pakao, dobro ili zlo.”

U sustavu Ekskalibur ta formula rastvaranja je sasvim pojednostavljena i svaka od dviju faza izaziva se instrukcijom koja se sastoji samo od nekoliko riječi. Kada budemo govorili o povjesti Ekskalibura, zadržat ćemo se detaljno na pet elemenata prvobitne formule, jer se oni susreću u mnogim ezoteričkim i magijskim učenjima, a zatim ćemo detaljno objasniti našu novu, savršeniju formulu mentalne alkemije koju sam primio sa

nivoa više svijesti. Ona ima samo dva elementa: stvaranje i rastvaranje.

Na istim principima zasnovan je poznati *trening duhovne transformacije,* čiji je tvorac Mark Jones, čovjek posebno zanimljivog životopisa. U mladosti je završio poznati Masačusetski institut za tehnologiju, a potom obuku za pilota vojnog zrakoplova. U korejskom ratu bio je zapovjednik prve eskadrile mlaznih zrakoplova i karijeru letača završio je kao pukovnik zrakoplovstva. U jednom trenutku doživio je mistično otkrovenje i od agresivnog Amerikanca pretvorio se u velikog borca za mir. U svom pismu koje mi je uputio 12. srpnja 1991. godine, u vrijeme kada se razbuktavao rat između Srba i Hrvata, on piše:

“Možda ćeš željeti upotrijebiti moj sustav za mijenjanje grupnih vjerovanja kako bi pridonio mirnom rješenju sukoba u svojoj zemlji. Ja sam se borio u tri rata i sva tri su bili nesreća za čovječanstvo kao cjelinu. Postoje drugi načini ostvarenja koegzistencije u kojima je život svih unaprijeđen, ali oni zahtijevaju uklanjanje osjećaja mržnje i netolerancije. To može ponekad izgledati kao gotovo nemoguć pothvat kada se vidi kako je većina ljudi zahvaćena svojim emocijama mržnje i egoističnim vjerovanjima kako je njihov narod, njihova rasa, filozofija, religija ili njihova politička doktrina jedino ispravna. Ova vjerovanja uništavaju čovjekov progres, izazivaju smrt bezbrojnih ljudi i uništavaju prirodne izvore našeg planeta.”

“Znam, lako je filozofirati na ovakav način sa sigurne udaljenosti, gdje nema sudara užarenih emocija, ali rat svakako nije rješenje.”

Trening duhovne transformacije predstavlja kombinaciju vođene imaginacije, neurolingvističkog programiranja i poruka svemirskih inteligencija kao što su Bašar i Lazaris, primljenih channelingom. Bit sustava čini maksimalno angažiranje osjećaja. Potpuno relaksirana, osoba treba vizualizirati sebe kako ulazi u podzemnu špilju i spušta se duboko u unutrašnjost zemlje, dok ne stupi u veliku polumračnu prostoriju u čijem je kutu čeka sjedobradi mudrac. On će je uputiti u”sobu njezinih vjerovanja". **U** sredini te sobe nalazi se stara knjiga, na čijim stranicama su redom ispisana njezina ograničenja. Tada slijedi instrukcija: "Idi u mislima u vrijeme kada si stvorio to vjerovanje i stvori osjećaj koji ga prati! Neka taj osjećaj bude snažan, zaista osjeti taj osjećaj!” I u sljedećim fazama treninga duhovne transformacije osnovna stvar je pokretanje osjećaja. Ovo ističem jer istovjetni proces čini srž Ekskalibura, premda se tehnika znatno razlikuje.

U svjetskom središtu kockanja, u Las Vegasu, ima sjedište rudarska kompanija Action Mining Services Inc. Njen direktor, Jim Humble, tvorac je neognostičkog sustava *Alfa Centurion.*

Humble je počeo sa dvanaest godina izučavati magijske sustave i čitati sve što je bilo u bilo kakvoj vezi s okultizmom. Godine 1957. otkriva scientologiju i stiče znanja koja je ona nudila do nivoa OT-7. U pismu od 12. 11. 1991. koje mi je uputio, on je precizno razgraničio razloge napuštanja scientološke organizacije i scientološkog učenja: “Razlog što sam napustio crkvu scientologije je moralna trulost koja je u njoj vladala. A filozofiju scientologije napustio sam zato što sam se uvjerio da auditiranje NIJE učinkovito.”

"Tehnologiju Alfa Centurion razvijao sam u periodu od 10 godina. Počeo sam od premise: “Čovjek je potpuno odgovoran za sve. Van čovjeka ne postoji odgovornost za univerzum ili bilo što drugo.” Polazeći od te premise, ja sam u svom duhu tražio odgovore na osnovna pitanja. Oko šest godina kasnije, 1987. ostvario sam proboj i uobličio Alfa Centurion.”

Tečaj se, kao i većina sličnih, radi dva i pol dana i stečena znanja se odmah primjenjuju. Jim Humble je nastavio razvijati svoj sustav i danas postoje četiri tečaja. Najviši od njih predstavlja primjenu Alfa Centurion tehnike na postizanje dugovječnosti i uklanjanje psihosomatskih bolesti. Bit ove tehnike je uklanjanje bolnih i neugodnih emocija

koje su uzrok svih čovjekovih patnji.

Primordiologija je metafizički znatno dublja i dalekosežnija. Radi se s jednim klijentom, dok su drugi sustavi, sa izuzetkom Idenike, grupni. Po Jimu Talmageu, osnivaču Primordiologije, Istinsko Ja jest Nad-Duša koja egzistira iznad fizičkog i astromentalnog svijeta. Istina jest Direktna Spoznaja da jesmo Individua, besmrtni dio Boga, da smo postojali prije stvaranja ovog univerzuma i da ćemo nastaviti egzistirati i nakon njegovog nestanka, kroz svu vječnost. Talmage je pošao od aksioma Rona Hubbarda da je za uklanjanje bilo kojeg neugodnog iskustva neophodno svjesno suočavanje s prvim takvim događajem u prošlosti, koji čini osnovnu kariku na lancu sličnih iskustava. Taj aksiom on je razvio do neslućenih dimenzija.

Prapočetak svih ljudskih aberacija i problema je trenutak odvajanja Individue od apsolutne svijesti, od velikog ništavila i njen prvi izraz u univerzumu materije, energije, prostora i vremena. Kada se individua kroz primordiološke procese vrati u taj događaj u vremenu, svi njeni problemi bivaju potpuno raspršeni, jer ona tada kroz gnozu neposredno spoznaje svoju istovjetnost sa apsolutom. Budući da je potka svih ljudskih iskustava emotivna, i u primordiologiji otkrivamo zajednički nazivnik uspješnih neognostičkih sustava osjećaja.

Svi ovi istraživači, izuzev Levensona, su bivši scientolozi, iako većina njih to ne spominje, i razvili su svoje sustave iz osnovnih aksioma i tehnika Rona Hubbarda, što prikrivaju. Međutim, s njima se ne završava lista ljudi koji su na ovaj ili onaj način bili povezani sa scientologijom.

U periodu ranog razvoja dijanetike, pod utjecajem Hubbarda bio je danas slavni Fritz Perls. Tada je napisao uvod za knjigu Joela Wintera *Liječnički izvještaj o dijanetici.*

Scientolog je bio u dužem periodu i Da Free John ili Buba Free John, za kojeg je Allan Watts tvrdio kako je prvi savršeni učitelj koji se rodio na zapadu nakon Isusa.

Tvorac sustava Ekankar, Paul Twitchel, nije bio samo scientolog, nego je jedan od prvih koji je postigao stadij Cleara. Većina njegovih mnogobrojnih sljedbenika o tome ne zna ništa. Scientolozi su bili i tvorci Idenike Mike Goldstein i John Galusha, otac EST-a Werner Erhard i majka sustava dijaneze Irena Mumford.

Na ovom mjestu treba raščistiti moguću nedoumicu u svezi s nazivom našeg sustava. Počevši od ranih pedesetih godina ovog stoljeća, medu scientolozima je šapatom prenošena povjerljiva informacija kako Ron Hubbard raspolaže čarobnim sustavom Ekskalibur. Nije se znalo što je to, ali se šaputalo da umjesto dijanetike, koja zahtijeva stotine sati čišćenja, Ekskalibur za izuzetno kratko vrijeme oslobađa istinsko biće. Vjerovalo se da Hubbard ne otkriva Ekskalibur, jer čovječanstvo još nije za njega zrelo. Sam Hubbard je pridonosio takvim glasinama, tvrdeći kako je prvih šest osoba koje su pročitale materijale Ekskalibura poludjelo. Istina je sasvim drugačija. Ron Hubbard nikada nije posjedovao sustav koji bi se mogao tako nazvati, niti usporediti s istinskim Ekskaliburom koji je nastao među gnosticima, pripadnicima bijele gnostičke crkve (EGA). Pored ostalih, o tome u biografiji Rona Hubbarda *Mesija* bez maske svjedoči Jack Horner, istaknuti Hubbardov suradnik: "Kada smo vršili istraživanja u Phoenixu, Arizona, bio sam jedno poslijepodne u njegovom stanu s njim i Jimom Pirkhamom, kada je netko pozvonio na vrata. Ron je izašao otvoriti i nekoliko minuta je razgovarao s nekim muškarcem. Vratio se smijući se zadovoljno. Rekao nam je da mu je posjetitelj ponudio 5000 dolara za rukopis Ekskalibura. Tada je prasnuo u smijeh i rekao: “Jednoga dana morat ću to napisati.” To je bio jedini put kada je Ron priznao kako ta knjiga ne postoji."

Također, sustav EKSKALIBUR izložen u ovoj knjizi nema nikakve veze sa scientološkim procesima istog imena koje neke grupe rade u Nizozemskoj i SAD. Koliko sam uspio saznati, ti procesi se rade pojedinačno, s elektrometrom, i predstavljaju razradu

davno nadmašenih tehnika Rona Hubbarda. Kroz te procese ljudi imaju izvjesne dobitke, osjećaju se bolje i neke probleme uspiju riješiti. Ali su oni, kao i svi scientološki procesi, parcijalni, zahvaćaju samo neke od problema i kada se novi problemi jave, potrebno je podvrgnuti se novim procesima. Njih primjenjuje auditor, tako da čovjek cijelo vrijeme zavisi od drugoga. Naš Ekskalibur je cjelovit i zaokružen sustav, uči se dva dana, a sam čovjek ga primjenjuje čitavog života, odnosno dok se ne stvori još bolji i savršeniji sustav. Njihovi postupci liče na kompjuterski program koji obrađuje samo jedno područje. Ekskalibur o kojem ćete čitati u ovoj knjizi je djelotvoran kompjuter sa neograničenim brojem programa, jer sami stvarate programe prema vlastitim potrebama. Što je najznačajnije, to je gnostički kompjuter koji ćete vi usavršavati. Kako s njim budete radili, biti će sve jači i savršeniji. Nakon nekog vremena, on će imati samo daleku sličnost sa Ekskaliburom s kojim ste počeli.

3. poglavlje

KAKO JE STVOREN EKSKALIBUR

Ekskalibur je nastajao na našim prostorima tijekom nekoliko godina, ali se kao koherentan sustav u svom prvobitnom obliku, koji je koristio petoelementnu formulu rastvaranja, pojavio u travnju 1991. godine. Koji su njegovi izvori, iz čega je proizišao, pitaju se oni koji su ga iskusili. Jer kao što smo vidjeli iz prethodnog izlaganja, njemu prethodi niz poštovanja dostojnih duhovnih predaka, a za neke bismo mogli reći kako su njegovi suvremenici, budući da su nastali približno u isto vrijeme. Komponente Ekskalibura postojale su u bližoj i daljoj prošlosti. Novost je u originalnoj sintezi tih komponenata, u načinu njihove primjene i vremenskom zgušnjavanju procesa i iznad svega u njegovoj moći samousavršavanja u sve savršeniji instrument duhovnog razvoja, tako je Ekskalibur doista zakonito čedo akvarijanskog doba.

Možda će kronološko izlaganje zbivanja koja su mu prethodila najbolje osvijetliti njegov nastanak i razvoj.

Krajem 1980. godine, kao što čitatelji mojih knjiga znaju, održao sam prvi intenziv gnoze na našim prostorima. Prije toga, u toku godine dana, sudjelovao sam na tri trodnevna intenziva, dva su održana u Londonu i jedan u Saint Heleni, u SAD. Prenio sam intenziv u Jugoslaviju (tako se u to vrijeme zvala) jer sam se uvjerio u njegovu veliku vrijednost. Tada se zvao intenziv prosvjetljenja, a kasnije smo naziv promijenili u intenziv gnoze iz razloga koji će malo kasnije biti pojašnjeni.

Sudionici intenziva bili su članovi Udruženja psihotroničara, amaterskog udruženja za alternativne discipline. U stvari, pod njegovim okriljem mi smo se bavili različitim područjima hermetizma i ezoterije, jer tada nije bilo moguće pošteno i javno reći što vas zanima. Komunistička strahovlada pokušavala je kontrolirati sva područja ljudskih aktivnosti. Niste mogli objaviti ono što ste htjeli, niste smjeli ni misliti svojom glavom, odnosno njihovi revnosni aktivisti ulagali su ogromne napore u kanaliziranju mišljenja ljudi kako njima odgovara. Okultizam, ezoterija, hermetizam i misticizam, kako istočni tako i zapadni, bili su zdušno protjerivani s maloumnim argumentima kako su vid subverzivnog širenja dekadentnih tuđih utjecaja "stranih našem samoupravnom društvu". Unutar Udruženja psihotroničara, kao njegovo jezgro, postojala je Bijela gnostička crkva, za čijeg sam Patrijarha zaređen u Chicagu u proljeće 1978. godine. Za njeno postojanje znalo je, pored mene, još samo pet osoba. Mi smo, s dosta pesimizma, očekivali kako će proći mnogo godina prije nego što bude moguće obznaniti njezino postojanje, ali su se događaji odvijali znatno brže.

Nakon prvog intenziva prosvjetljenja uslijedili su novi. Iskustva na njima bila su kratkotrajna (u zen terminologiji kenšo), ali su bila duboka, mistična i po svojoj prirodi direktna iskustva istine, čija je bit spoj s Bogom ili istinom. Budući sam ja vodio prvih desetak intenziva, dok nisam počeo obučavati druge majstore, mogao sam neposredno pratiti alkemijsku transformaciju mnogih sudionika. Bio sam svjedok odista čudesnog procesa. Naivni ljudi, koji su pomalo stihijski čitali okultnu literaturu i ponešto pokušavali vježbati, za kratko vrijeme su se pretvarali u samoostvarene osobe, koje su ne sasvim svjesno, ali neumitno, kretale stazom istine. Već na drugom i trećem intenzivu kod nekih su se javila nejasna sjećanja prošlih života, imena koja su bila praćena jekom daleke svemirske prošlosti i sve snažniji osjećaj da su našli svoj put i svoju sudbinu. Niko od njih nije ništa znao o postojanju naše crkve, a ipak je u izvještaju sa trećeg intenziva jedna sudionica, po imenu Aliona, imala ovakvu viziju: “Vidim veliki bijeli krug koji stoji na nekoj čistini, sa zracima koji su gotovo opipljivi. Kao veliko bijelo sunce. Pored njega je Ž. u bijeloj trenirci, kao da je došao ravno sa Intenziva i stao pored kruga. Krug sav bliješti, sav

sija, ali me to ne zasljepljuje i obasjava Ž. On se onda nasloni na krug jednom rukom (to njemu pripada) i onda opet normalno stane. U ruci drži neke papire i gleda ih."

"Pomislim kako je to nešto značajno."

"Onda opet vizija. More i stjenovita obala. Jedna zaravnjena stijena, a desno od nje oštre kamene litice, vrlo nepristupačne. Na toj zaravnjenoj površini BIJELA CRKVA. Najljepša i najbjelja koju sam ikada vidjela. Velika, s puno kutova i četiri zlatne kupole. Vanzemaljski lijepa i bijela, sva nekako sjajna, blještava, obasjana nekim svjetlom koje je samo njeno i ne znam da li ona sama zrači svjetlost ili taj sjaj pada na nju odnekud. Djeluje nekako novo i čisto. Kao na neki način obnovljena, ali ne renovirana. I ta crkva je sretna i zrači neku radost i zadovoljstvo. Imam utisak kako se nalazi na nekom otoku. Crkvu gledam sa visine, sa nekog stijenja. Osjećam sve jače uzbuđenje, kao da sam našla nešto što sam nekada izgubila, počinjem se gušiti i suze mi od sreće liju. Pomislim, trebalo bi reći Ž. o viziji."

Stvari su postepeno dolazile na svoje mjesto. Neki sudionici su spontano počeli za intenziv oblačiti ritualnu odjeću od bijelog pamučnog platna, a mnogi su imali vizije kako su nekada bili tako odjeveni i kako je ime te odjeće nipa. Sve su češće bile vizije prethodnih života na drugim planetima, prepoznavanje drugih sudionika kao nekadašnjih rođaka ili prijatelja, a osjećaj nastanka bijele crkve među nama u jednom je trenutku postalo neporecivo. I kada sam obznanio postojanje Bijele gnostičke crkve i pokazao dokument o svom zaređenju za Patrijarha-Mihaela, nitko nije bio iznenađen.

Nema ničeg neobičnog u ovakvom nastanku jedne crkve. Štoviše, on je pravilo, a ne izuzetak. Jer zajedničko usmjerenje grupe ljudi ka Istini izaziva snažan osjećaj zajedništva medu njima, a osnovno značenje riječi crkva jest "zajednica vjernika". Pri tome duhovna snaga grupe ljudi usmjerenih ka istini daleko nadilazi zbroj njihovih pojedinačnih energija. Na taj dragocjeni fenomen ukazuje Isus riječima: "Kada se dvoje ili više njih skupe u moje ime, ja sam među njima."

Snaga i privlačna moć duhovnih grupa, kao što su okultna bratstva i obično malobrojne gnostičke crkve, zavisi od kontakata koje one imaju sa svemirskim inteligencijama. Po svojoj biti takve inteligencije su posrednici između apsoluta i čovjeka. One ne mogu postojati izvan čovjeka, koji je mikrokozmos, tako da sve što postoji u velikom ili makrokozmosu postoji i u njemu. Ali kada se te snage aktiviraju u ljudskoj svijesti, njihov potencijal je tako velik da na čovjeka djeluju kao snage izvan njega, kao da imaju objektivno postojanje.

Davno prije nego što je naša crkva nastala na ovozemaljskom planu, ona je bila u kontaktu sa svemirskom inteligencijom koja se u okultnoj literaturi naziva Aivaz ili Zivo. To je inteligencija koja je 1904. godine prenijela Aleisteru Crowleyju *Knjigu zakona.* Impulsi koji su dolazili od nje uobličavali su naš rad i u mnogočemu uvjetovali naša iskustva. Na mnogim Intenzivima prisustvo te više svijesti bilo je skoro opipljivo i mnogi neiskusni sudionici, koji bi po prvi put dolazili na naše intenzive, imali bi čudne vizije i iskustva koja su se mogla objasniti samo njenim prisustvom.

Značajno je istaknuti, radi pravilnog shvaćanja duhovnog usmjerenja naše Bijele crkve, kako se svemirske inteligencije ne izražavaju na isti način različitim grupama i pojedincima. Aspekt Aivaza s kojim smo mi dolazili u kontakt nije bio istovjetan onomu s kojim je kontaktirao Crowley. Naš je bio bijel i prepun svjetlosti, obično se javljao kao velika svemirska beba ili kao biće u obliku mladog čovjeka bez lica, prelijepe bakrenocrvene kose, odjeven u bijelo. Najzad se počeo izražavati u obliku Lama, te se došlo do spoznaje kako je to ista inteligencija. Aivaz se našim članovima nije javljao kroz materijalizaciju, kao što je to Crowley tvrdio za sebe, nego u njihovoj svijesti, obično tijekom intenziva. Ponekad se nije izražavao kroz oblik, nego kao izuzetno jako energetsko

polje koje je zahvaćalo osobu koja je služila kao žarišna točka takvog izražaja i njezinu bližu okolinu. Energija takvih energetskih pražnjenja bila je doista strahovita. Osoba koja bi poslužila kao nositelj izraza Aivaz-svijesti i Aivaz-energije doživjela bi niz neugodnih iskustava: jake napadaje straha i panike, osjećaj raspada i ludila, raspadanja mozga, snažne grčeve u tijelu praćene osjećajem gušenja uz istovremeni zanos i ekstazu koje je nemoguće duže izdržati. Potom bi slijedio period iscrpljenosti i laganog oporavka, uz nepogrešiv osjećaj da je čovjek bio u neraskidivom spoju s božanskim silama. Tome su pridonosili uvidi koji bi neposredno slijedili i u kojima bi bila sadržana nova znanja ili sudbinska otkrovenja za pojedinca ili čitavu našu grupu.

Ponekad bi neobičan fenomen pratio ovakva iskustva. Naime, Aivazom opsjednuti ljudi, tijekom trajanja doživljaja, fizički bi ličili na Aivaza u inkarnaciji Lama: lice bi im se u donjem dijelu izdužilo, oči suzile na uske proreze, a lubanja kao da se širila u sljepoočnom i čeonom dijelu. Pri tome su unutar lubanje osjećali strahovit pritisak širenja. Kada sam opisivao taj fenomen istaknutom znalcu zapadne hermetike, upozorio me na istovjetan fenomen tjelesne transformacije kod sekte tibetanskih lama Bonpo.

Nakon nekoliko godina posvećenih intenzivima, mi smo kao grupa i svi pojedinačno ušli u period stagnacije. Takva razdoblja su kritična za svaku grupu. Medeni mjesec ne može vječno trajati, kriza ga smjenjuje neminovno i zakonito, kao što iza dnevnog svjetla pada tama. U takvim vremenima sve što se doživljava jest netrpeljivost prema drugim pripadnicima zajednice, tjeskoba, jad i čemer. Neki su otpali i potražili nove puteve. Izvjesni ljudi su narkomani medenog mjeseca i čim se osjećaj novotarije potroši i počnu krize, oni traže novu grupu, novu čudesnu metodu, novog učitelja. S druge strane ima ljudi koji osjećaju nemir sve dok ne nađu stazu koja odgovara njihovim psihološkim potrebama, a potom joj se posvećuju do kraja života.

Tijekom tog perioda, boraveći nakratko u inozemstvu, posjetio sam jednog poznatog hermetista i u razgovoru mu spomenuo stanje u kojem se naša grupa nalazi, kako čekamo okupljeni oko zdenca koji je presušio. On me je pogledao s razumijevanjem, tužno klimnuo glavom i rekao: "Tako to biva. Kontakti s višom sviješću su kao pjesnička inspiracija, dođu i odu kada im se svidi. To je naša sudbina." Stanje naše zajednice je bilo loše i zbog toga što su nam iskustva sa intenziva prosvjetljenja bivala sve bljeđa, lišena prethodnog probojnog osjećaja, oslobađanja energije i ekstaze. Čovjek koji je stvorio intenziv prosvjetljenja tvrdio je kako je to zakonitost. Što je veći broj direktnih iskustava na intenzivu, ona su sve bljeđa i slabokrvnija, te ljudi gube interes i moraju potražiti drugi put. Bio sam uvjeren u njegovu grešku, ali sam se uzdržavao bilo što mijenjati u strukturi i tehnici intenziva da se on ne bi izvitoperio. Već dugo prije toga primijetio sam kako mnogi početnici, tek što su prošli kroz 2-3 intenziva, pokazuju jaku želju da ga mijenjaju, unose novine i združe s drugim tehnikama. Uvjerio sam se kako su sva takva "obogaćivanja" simptom napuhavanja ega neiskusnih ljudi, koji ne znaju kako ih odatle vreba najveća opasnost. Tijekom svog rada i konzultacija s majstorima koje sam dotada obučio, došao sam do nekoliko ideja, ali sam se iz navedenih razloga uzdržavao primijeniti ih u praksi.

Tvorac intenziva prosvjetljenja tražio je od mene sljedeće: ukoliko značajno promijenim njegovu metodu, trebam mu izmijeniti i ime. "To više neće biti intenziv prosvjetljenja, stoga se treba drugačije zvati." A ta metoda bila je osnovni ritual naše crkve i ja je nisam htio mijenjati bez vrlo jakih razloga.

U jednom trenutku ipak sam se odlučio u samu tehniku unijeti malu izmjenu. Naime, kada majstor objašnjava tehniku sudionicima, on im kaže da komanda glasi "Reci mi tko si ti," ali im potom dodaje: "To ne znači kako sudionik treba govoriti tko je on, nego to znači kako se treba usmjeriti na direktan doživljaj toga tko on jest." Taj dio instrukcija je veoma zbunjivao sudionike i na objašnjavanje kako se ne traži ono što je rečeno, nego nešto drugo, grupa bi potrošila po čitav dan. Stoga sam, na intenzivu na kojem su sudionici bili

svi odreda iskusni intenzivci, promijenio naredbu. Ona je sada glasila: “Doživi direktno tko si ti!” Tijekom intenziva imao sam vrlo jaku krizu, ali je uspjeh bio izvanredan. Na sljedećim intenzivima naši majstori su svi primijenili novu naredbu i pokazalo se kako je ta mala izmjena imala velike posljedice. Broj direktnih iskustava je naglo porastao i ona su bila puno dublja. Staza intenziva je za nas dobila novu privlačnost.

Ovo nas je poučilo kako se i tako djelotvorna metoda kao što je intenziv prosvjetljenja može usavršavati. Ne postoji zauvijek najbolje, uvijek se može bolje.

Moment koji je najneposrednije povezan s nastankom Ekskalibura jest djelovanje preko emocija.

Od samog početka naši su intenzivi bili emotivniji od intenziva majstora na zapadu. I puno uspješniji u pogledu broja direktnih iskustava istine i njihove dubine. Ali, u prvo vrijeme mi nismo uviđali vezu između emotivnosti majstora i sudionika i uspješnosti intenziva. Tvorac intenziva je na više mjesta istakao da je postotak uspjeha na trodnevnom intenzivu konstantan, oko 30%. Ali, sudjelujući na intenzivima koji su vodili Bernerovi najbliži suradnici, Skanda i Satjavati, nikada nisam bio svjedok ostvarenja tog postotka. Naprotiv, uspjeh ili bolje reći neuspjeh na njihovim intenzivima, u odnosu na naše bio je katastrofalan. Sudjelovao sam na tri 14-dnevna intenziva koje je vodio Skanda i uvijek je manje od polovine ljudi imalo po jedno iskustvo. Na jednom od njih, od 25 sudionika samo nas dvojica smo imali po jedno, ostali nijedno. Već na prvom takvom 14-dnevnom Intenzivu bilo je jasno što ne valja. Majstor je bio snažna ličnost, predana svom poslu, ali je bio emotivno zatvoren, skoro hladan. Ako se sam majstor ne otvori emotivno i ne izrazi ljubav prema svojim sudionicima, on ne može OTVORITI intenziv i ljudi ne doživljavaju prosvjetljenje. Ukoliko se ono dogodi nekom sudioniku, radi se o osobi koja je preuzela odgovornost na sebe i, na neki način, preuzela ulogu majstora. To ostali sudionici vrlo dobro nesvjesno osjećaju i svi žele raditi u paru s takvom osobom.

Na mom drugom i trećem 14-dnevnom intenzivu ista stvar se ponovila i učvrstila moje uvjerenje o tome gdje je problem kod majstora Bernerove škole. Na 6-tjednom intenzivu, koji je vodila Satjavati, pored mene sudjelovao je još jedan član naše crkve, Zoran Svetik iz Ljubljane. Budući da je i sam bio majstor intenziva, mogao je vrlo dobro uočiti slabe strane neemotivnog vođenja Satjavati. Ustezao se kritizirati je, jer je znao kako sam ja prije puno godina doživio svoje prvo prosvjetljenje na njenom intenzivu u Kaliforniji, te sam stoga osjećao prema njoj duboku zahvalnost. Ali, na stazi istine nema protekcije, ne postoje rodbinske i prijateljske veze i ne postoji nikakva mogućnost potiskivanja kritike lošeg majstora. Na stazi istine nema milosti, jer težnja za istinom je jača od svega, pogotovo od obzira prema ljudskim slabostima. Kada kritizira slabog ili nekompetentnog majstora, iz sudionika progovara sama istina, jer takav majstor odvodi sudionike od puta i zadržava ih u ljepljivoj mreži laži i iluzija.

Petog ili šestog dana rekao mi je da mu nedostaje majstor, jer je majstorska stolica “prazna”. “Znaš, ja sam vjerovao da je ovo jedan korak više od naših intenziva, a sada vidim da se ovaj s našima ne može ni usporediti, Znat ću više cijeniti ono što imam kod kuće.”

Intenziv je imao izuzetno loš ishod. Za 42 duga dana napornih meditiranja skoro polovina ljudi od 38 sudionika nije imala ni jedno jedino direktno iskustvo. Više iskustava bude na našim dvodnevnim i jednodnevnim Intenzivima.

To nas je konačno uvjerilo da nastavimo s usavršavanjem naše metode. Radio sam s iskusnim članovima naše crkve, koji su većinom i sami majstori i postepeno usavršavao sustav. On se vremenom toliko izmijenio te sam mu, u dogovoru s Bernerom, promijenio ime. Naš se zove gnostički intenziv i on to doista jest.

Vodili smo mnoge specijalne intenzive gnoze: na prošle živote, na čakre (vrh nosa,

vrh jezika, potiljak), na prostor, vrijeme, Boga, na drevne gnostičke zvučne formule, na Zen koan “Kakvo je bilo tvoje prvobitno lice, prije nego što ti se majka rodila?” i njima slične. Nit koja se provlačila kroz te intenzive bilo je sve veće angažiranje emocija. I sve kraće trajanje intenziva; sada traju dan i pol, a za iskusne sudionike samo jedan dan, s tendencijom daljnjeg skraćivanja. I sve većim uspjehom; sada direktno iskustvo istine doživljava od 40-80% sudionika. Češće je to 80 nego 40%. Što je najvažnije, u ovom trenutku na našim intenzivima gnoze neki sudionici, naročito oni koji su prošli Ekskalibur, doživljavaju trajno prosvjetljenje, koje mi radije nazivamo *meuna* ili stabilno stanje svijesti. Ovo posljednje dovodi nas na sam nastanak Ekskalibura. U ljeto 1990. godine, moja bliska suradnica Nika održala je 30-dnevni intenziv gnoze, prvi takve vrste u svijetu, sa 52 sudionika. Bilo je puno direktnih iskustava, čudnih fenomena, kozmičkih doživljaja, dubokih promjena u ličnosti sudionika, a neki ljudi doživjeli su meunu ili stabilno stanje svijesti. Vrlo često osjećali smo prisustvo Aivaz-energije i ta svemirska svijest se u više navrata probijala kroz neke sudionike. Ali, sada je to bilo drugačije iskustvo. Nije više bilo straha, ustezanja i otpora na takve doživljaje. Objašnjenje ovakvog ishoda je lako prihvatljivo. Kada takva snažna energija probija svoj put kroz energetske kanale zagušene lažnim identifikacijama, traumama i energetskim blokovima, postoji mogućnost pregorjevanja vodiča i proces je skoro uvijek mučan. Nasuprot tome, osobe ispražnjene od inferiornih sadržaja, oslobođene identifikacija s energijom, materijom, prostorom, vremenom, socijalnim statusom, ili bilo čime, predstavljaju idealne vodiče, jer ne pružaju nikakav otpor te energija, ma koliko moćna bila, slobodno teče.

Pred kraj Intenziva, Jadranka Stilin-Alda je primila komunikaciju od Aivaza: uskoro će preko čistih ekrana svijesti nekih članova doći podaci iz kojih će Patrijarh stvoriti novu metodu duhovne evolucije i svrsishodnih rješavanja problema života.

Neko vrijeme nakon ovog intenziva izgledalo je kako je naša zajednica zapala u stvaralačku tišinu i muk. Ali to je bio privid, ispod površine se nastavilo duhovno vrenje. Ja sam vrlo intenzivno komunicirao s nekoliko neognostičkih grupa i pojedinaca širom svijeta. Bilo je očito kako je afilijacija naše crkve s OTO-m Kennetha Granta davala plodne rezultate. Podaci koji su poslužili kao osnova za prijem i usavršavanje nove metode pritjecali su preko snova i iznenadnih uvida i vizija. Poruke su primale i osobe koje dotada nisu izražavale medijske sposobnosti. Tako je Azela, jedna od relativno novijih članica EGA, imala viziju na 14-dnevnom intenzivu gnoze, listopada 1990. godine, u kojoj se njeno drugo Ja, svemirska ljepotica u bijelom odijelu šeta oko našeg ašrama, opasana Ekskaliburom. Potom je iz dubina svemira “doletio” Aivaz s Ekskaliburom u ruci i snažno je probio kroz prostor između obrva. Nekoliko tjedana kasnije imala je novu viziju u snu, u kojoj se poglavar zajednice javio i priopćio skupu sljedbenika da im donosi novu metodu duhovnog razvoja. Pokazao im je otvorenu šaku i rekao kako metoda ima PET ELEMENATA, od kojih svakom prstu ruke odgovara po jedan. Neposredno potom, čitajući svoju zaostalu korespondenciju, među mnoštvom papira našao sam fotokopiju spomenutog teksta Tartanga Tulkua, koju mi je prijatelj iz SAD, suradnik lista Free Spirit odavno poslao. I tada je slijedio iznenadni uvid u kojem je sintetiziran novi gnostički sustav Ekskalibur. Gotovo sve osobe koje su ga iskusile postigle su, nakon samo dva dana treninga, posebne rezultate.

4. poglavlje

PORUKE ZEMLJE ONOSTRANSKE

Premda Ekskalibur izgleda kao novi gnostički sustav, ustvari je nova samo sinteza davno znanih i dobro poznatih elemenata. Pored postojećih neognostičkih metoda koje sam ukratko opisao, navest ću neke asocijacije s prvobitnom i nadiđenom petoelementnom formulom koje se same nameću iz prebogatog korpusa ezoteričnih znanja istoka i zapada. Neki čitatelji bit će u stanju sami doći do novih, ovdje nespomenutih asocijacija, jer sustavi kao što je Ekskalibur nastaju iz arhetipskih matrica i kada čovjek dosegne izvjesni stupanj duhovne zrelosti, uvidi neminovno slijede.

Broj pet u okultnoj numerologiji ima veliki značaj. To je simbol čovjeka koji je stekao samosvijest. Drugim riječima on ima svijest o tome da je svjestan.

Pet elemenata u okultizmu jesu zemlja, voda, vatra, zrak i akaša. Moji čitaoci sjetit će se kako sam u knjigama *Ključevi psihičke magije i Simboli hermetizma* ukazao kako su ti elementi, pored ostalog, simboli psihičkih procesa u ljudskoj svijesti. Element zemlje odgovara prvoj fazi u formuli, jer je to najgušći i najopipljiviji element, onaj koji se najbolje osjeća, koga je najlakše osjetiti u potpunosti. A akaša odgovara praznini iz koje sve potiče, odnosno petoj fazi nestajanja u praznini.

Možda bi na prvo mjesto među asocijacijama koje nas preplavljuju trebao doći pentagram ili petokraka zvijezda, koji predstavlja vječitu iskru u čovjeku kroz četiri elementa. Jehova označava operacije četiri elementarne snage, a kada se njima pridoda duhovna iskra, dobijamo moćnu formulu Jehešua, jer je hebrejsko slovo šin, simbol svetog duha, odnosno duhovne srži ljudskog bića.

Očito je ritual pentagrama, dominantan ritual zapadne hermetičke tradicije od vremena reda Zlatne zore, predstavlja daleki nagovještaj rađanja Ekskalibura. Ovaj ritual ima dva vida, ritual priziva i ritual čišćenja, pri čemu prvi odgovara formuli stvaranja, a drugi formuli rastvaranja u Ekskalibur sustavu.

U ovom se kontekstu nameću pet elemenata kineske okultne tradicije, u prvom redu alkemije: drvo, vatra, metal, voda i zemlja. U hiromantiji, ili tumačenju sudbine iz dlana, naglašava se razlika između lijeve ruke, koja je pasivna, ruka sudbine, i desne koja je aktivna, ruka volje, aktivnosti i kreativnosti. Ovo upućuje na dvostruku formulu Ekskalibura. Ono što nam je sudbinski dano čini naš subjektivni svijet u koji dolazimo i koji treba rastvoriti formulom rastvaranja. A naša volja izrazit će se kroz formulu stvaranja u onome što ćemo stvoriti kroz aktivnost volje.

Oni čitatelji koji su ponešto pročitali iz kabale, sjetit će se kako se odlučujuće promjene u subjektivnom svijetu sljedbenika ostvaruju kroz vježbu srednjeg stupa na drvetu života. Na srednjem stupu postoji pet sefirota ili energetskih sfera, koje tom tehnikom bivaju probuđene kao čakre u jogi.

Neki od čitatelja koji su malo dublje ušli u kabalističku i magijsku literaturu znaju kako obje te grane ezoterije uče kako je osnovni zakon stvaranja u univerzumu izražen kao formula Jehova (JHVH). Ovdje je potrebno istaknuti numeričku vrijednost riječi Jehova 26, što je u kabali formula “Neizgovorljivog Božjeg Imena”. Tu nas čeka još jedno iznenađenje, jer je i zbroj brojeva sefirota koji čine srednji stup na drvetu života također 26! (10+9+6+0+1 = 26). Nula se u zbroju pojavljuje na četvrtom mjestu, jer sefirot Daat nema broja. Ovakve numeričke operacije, karakteristične za kabalu, predstavljaju vrlo jak okultni dokaz srodnosti dviju spomenutih operacija i istovjetnosti njihovih ciljeva.

U prethodnike Ekskalibura možemo mirne duše ubrojati i Hoena Vronskog. Taj

kabalist i mistik poznat je malom broju hermetista po tome što je bio učitelj Elifasa Levija. Pred kraj svog života on je tvrdio kako je otkrio formulu rješenja ljudskih problema. O njoj nije htio kazati ništa određenije, osim kako je zasnovana na matematici, osjetima i osjećajima.

NLP ili Neurolingvističko programiranje je koliko prethodnik Ekskalibura, toliko i suvremenik. To je sustav vrlo široke primjene, koji zahvaća područja od razvoja parapsihičkih sposobnosti do pedagoške psihologije, psihoterapije i obuke menadžera. Jedna od osnovnih tehnika NLP-a podsjeća u velikoj mjeri na formulu stvaranja-rastvaranja Ekskalibura. Naime, osoba se treba sjetiti i vizualizirati štetnu situaciju koju želi ukloniti. Zatim se maksimalno u nju uživi preko osjećaja, što potpunije osjeti sa svim pratećim emocijama i osjetilnim utiscima koji su je pratili. To isto treba uraditi sa situacijom koju želi stvoriti. I tada treba, naporom mašte, na svom mentalnom ekranu izvršiti zamjenu nepoželjne situacije poželjnom. Ono što ne želi treba “rastvoriti” tako što ga odbacuje u daljinu, do nestanka u praznini, a poželjnu situaciju ili osobinu istovremeno privlači na svoj mentalni ekran, ovdje i sada.

Meditativna formula mahajana budizma, slična našoj formuli rastvaranja, sreće se *u Džokčen Upadeši* pod imenom **Zer-nga,** što znači pet glavnih točaka. Taj oblik meditacije ima dva vida, viši i niži. Niži ili *Treg-čod* služi ostvarivanju *rigpe* stanja. Njegova bitna osobina je nestanak razlika između subjekta i objekta, oni se pretapaju u jedno, što znači direktno iskustvo istine. Kako bi se to stanje produbilo i stabiliziralo primjenjuje se praksa višeg vida meditacije *tod-gel.* Spomenuta meditativna formula Zer-nga je praksa meditacije koja vodi do reintegracije bića, a to je početna faza tod-gela.

I ovdje se radi s pet elemenata, zrakom, vatrom, vodom, zemljom i prostorom, odnosno akašom. Elementi se, kroz vizualizaciju i uživljavanje, rastvaraju dok ne ostane samo prvobitno stanje. Međutim, to učenje je tajno i daje se samo u direktnom kontaktu s učiteljem ili instruktorom. I što je najvažnije, za postizanje cilja potrebna je dugotrajna vježba. Tibetanski mistik Namkhai Norbu Rinpoše navodi kako je prvi oblik meditacije prakticirao godinama, dok mu se u snu nije javio njegov učitelj i zahtijevao od njega prelazak na slijedeći nivo. S tom meditacijom ja nemam iskustva. Ne sumnjam u njenu vrijednost, kao i puno toga drugog što je došlo s Tibeta. Ali nekoliko godina je nekoliko godina, a Ekskalibur traje dva dana! Sasvim je moguće, štoviše vrlo vjerojatno, kako će se osoba koja prođe Ekskalibur poželjeti oprobati na nekom od klasičnih duhovnih sustava, možda i tibetanskom budizmu. Na bilo kojem putu, naoružana Ekskaliburom ostvarit će ciljeve daleko brže i lakše. Jer imao sam prilike vidjeti neke od praktičara upravo ovog sustava budističke meditacije i uvjerio sam se u njihovu neveliku sposobnost za svrsishodan život i, istovremeno, nespokoj koji bi se kao kompenzacija za ovozemaljsku neučinkovitost očekivao. Šteta! Uz Ekskalibur, mogli su na sretan način uskladiti ovostrano i onostrano, carevo i Božje.

U tibetanskom učenju o umiranju i prijelazu na bardo, tj. boravište individue između dvije inkarnacije na zemlji, opisana je formula rastvaranja elemenata (za njih je peti element eter-prostor-praznina). Za vrijeme umiranja, koje je konačno rastvaranje inkarniranog bića u jednoj inkarnaciji, imamo fizičko i funkcionalno rastvaranje svih osjetila, koje završava prestankom opažanja zasnovanog na osjetilima. Potom slijedi rastvaranje vezanih elemenata. Tijekom tog procesa element zemlje tone u vodu, voda u vatru, vatra u zrak, a zrak u princip svjesnosti kome odgovara eter, prostor ili praznina. To je, kaže F. D, Leuf u spisu *Reinkarnacija i bardo,* kontinuirani proces dematerijalizacije i vidljivo napredovanje od najtežeg elementa (zemlja) prema najduhovnijem.

Kao što sam spomenuo, petoelementna formula već pripada povijesti. Do njenog nadilaženja dovela je primjena Ekskalibura, koji kao savršeni kompjuter stvara sve savršenije programe za svoju upotrebu. Radeći svakodnevno i obučavajući ljude na

tečajevima Ekskalibura, primijetio sam kako se kod osoba koje rade kako treba duhovne tvorevine raspadaju već tijekom druge faze formule rastvaranja, u fazi širenja do krajnjih granica osjećaja. Ali je to zapažanje bilo suviše očito, pred samim nosom, te ga u tom periodu nisam bio u stanju prihvatiti. Intervencijom snaga više svijesti otvorile su mi se oči. Točno dvije godine nakon održavanja prvog tečaja Ekskalibura, tijekom boravka u Ljubljani, doživio sam kontakt s Aivaz-sviješću u snu i primio novu, kraću i daleko učinkovitiju formulu rastvaranja. Kao što sam spomenuo, ona ima samo dva elementa: stvori i rastvori, *coagula* i *solve*, zgusni i razrijedi, uđi u iskustvo i izađi iz njega. Ta briljantna formula, koja je dar providnosti, čini Ekskalibur istinskim sustavom psihičke alkemije. Za razliku od prvobitne petoelementne formule rastvaranja, koja ima bliske rođake u nekim neognostičkim grupama, nova alkemijska formula Ekskalibura je jedinstvena. Ne postoji ništa slično na čitavom planetu.

Komunikacija s Aivazom bila je bezglasna, telepatska, u stanju transa, jer premda je to bio san, on je bio lucidan, s potpuno očuvanom sviješću sanjanja. On mi se javio u obličju Lama, zlatno-zelene boje lica, usredotočenog pogleda, svojih poput proreza uskih očiju. Osjetio sam vrlo jako energetsko polje oko njega i zahvatilo me je izuzetno snažno uzbuđenje. Znao sam kako će mi prenijeti nešto značajno. On je, na moje iznenađenje, pružio k meni svoju desnu ruku (Lam se obično javlja bez ruku) raširenih prstiju, kao da naglašava značaj broja pet. U mojoj ruci se stvorio blistavi Ekskalibur. Zamahnuo sam mačem i udario ga po raširenim prstima. Šaka mu se raspala na *dva* dijela, koji su pali na zlatnu vagu što se stvorila između nas. Na jednom kraju ležala su tri prsta, na drugom dva, ali je vaga ostala uravnotežena, kao da su iste težine. To je bila poruka! Tada sam se probudio i istog trenutka sam znao što sam dobio. Pogledao sam na sat; bilo je tri sata i dvije minute nakon ponoći. Probudio sam svoju suprugu i priopćio joj novu formulu rastvaranja Ekskalibura. Ona me je tada podsjetila na san koji je kratko vrijeme prije toga imala naša članica Luna. Sanjala me je kako vodim intenziv gnoze. U jednom trenutku kraj majstorske stolice puzeći je prošla zmija mudrosti i zbacila sa sebe dvije košuljice, kao dvije poruke. Ja sam ih zakvačio iznad svoje glave. Iznad jedne je bio napisan broj 111, iznad druge 115. Luna je tražila od mene kabalističko tumačenje značenja tih brojeva, a ja sam obećao prenijeti njenu molbu Kennethu Grantu, koji je istinski poznavatelj kabalističke numerologije. Aldino tumačenje izgledalo je ovako: broj 111 ima tri elementa, tri jedinice; broj 115 ima dvije jedinice i peticu. Budući da su tri i dva prsta imali istu težinu i da nastaju kada se podijeli 5 (3+2=5), to je značilo kako je iz petoelementne formule Ekskalibura nastala zlatna meditacija (koju je nas devetoro iz EGA u to vrijeme počelo prakticirati) i nova alkemijska formula Ekskalibura koja ima samo dva elementa. Ovo značenje bilo je pojačano činjenicom da sam Aivazovu poruku primio u 3 sata i 2 minute.

Obavijestio sam Kennetha Granta o komunikaciji s Aivazom, a njegovo tumačenje elemenata te komunikacije poslao mi je u pismu od 25. svibnja 1993. godine:

“Tvoj san o Aivazu je od velikog značaja. Smatram da je Aidino tumačenje točno. Isto tako značajan je san svećenice Lune. Zbroj brojeva 111 i 115=226, a to je YURUG, blijeda ili spektralna lisica, koja je Aivazov zootip, Njegova *vahana,* Njegov nosač izražavanja ili božanska forma. To je također broj AKER-a, koji se spominje u KNJIZI MRTVIH kao bog koji boravi u Setu (tj. ponovo Aivaz).”

“Broj 111=AChD HVA ALHIM, “On je Bog”. Broj 111 također nagovještava spuštanje *Šive* na *Šakti u Samadiju.* I dalje, 111=SMAI, a to je jedno od Setovih imena. Svi ovi pojmovi prisutni su u snovima koje si opisao i u tvom radu s Aivazom.”

Zanimljivo je prvi nagovještaji o pojavi Ekskalibura nisu primljeni na 30-dnevnom intenzivu gnoze, kako se to nama činilo u prvo vrijeme, nego je bio najavljen u vidovitoj viziji pet godina prije nego je nastao. Jedna od vidjelica EGA, Aliona, koju smo već spominjali u svezi s prekognitivnom vizijom o postojanju naše crkve, nedavno je

pregledala u svoj dnevnik i našla ovakav podatak o snu zapisan kolovoza mjeseca 1986. godine: “Čitam neke Ž-ove spise, dao mi ih je pogledati, treba nešto prevesti na algolijanski jezik. Naiđem u spisima na neki ritual i čitam. Na kraju piše: “I ja, princ Aleksandar, trebam izvući mač, a to je mač kralja Artura!” Iznenada nailazi Ž. i kaže: “Jao, to je ritual, to ne smije nitko vidjeti!” Kažem kako nisam čitala, samo posljednju rečenicu.”

Riječ Aleksandar, kada se čita kabalistički, s desna nalijevo, daje riječi “radna skela”, I doista, istrajan i samoprijegoran rad kroz sve te godine bio je skela preko koje smo došli do Ekskalibura.

5. poglavlje

NARAV EKSKALIBURA

Kroz Ekskalibur se izuzetno jasno izražava jedna od karakteriristika ere Vodenjaka osuvremenjivanje i usavršavanje pradavnih duhovnih metoda, jer on uspostavlja vezu magijskoobrednog sa suvremenim. Naslanjajući se na prethodne sustave duhovnog tragalaštva i naglašavajući potrebu za plodnim križanjima, ovaj sustav u osnovnim obrisima objedinjuje obilježja mnogih prethodnih: gnostičke formule za rastvaranje nepoželjnih oblika vlastitog reagiranja na izvjesne komponente realnosti, shvaćanje suštine alkemijskog procesa coagula-solve, neostvarena a uvijek živa očekivanja Crowleyjeve magije, i eleganciju, brzinu i lakoću kompjuterske informacije koja nadilazi sve do sada doživljeno i viđeno. Jedan iskusni hermetist ovako je doživio Ekskalibur: “Godinama sam bio zaronjen u učenja o prosvjetljenju i žudio sam za jednim trajnim dubokim iskustvom. Zato sam i zavidio zen redovnicima, vjerujući kako je samo njima otvorena takva mogućnost. Sada mogu ući u stanje praznine kada god želim, ali za razliku od zena gdje osoba kaže “sada kada sam prosvjetljen, bijedan sam kao što sam i prije bio” ja mogu birati kako ću se osjećati. Probao sam biti sretan, te zakratko nesretan i kada se sve zbroji, više mi se sviđa biti sretan.”

I izjava drugog sudionika puno govori o naravi i učincima Ekskalibura:

“Uspjeh, novac, zdravlje, nestanak napetosti i strahova, sve to ovisi samo o meni. Problemi i političko stanje u zemlji nemaju se na što zakvačiti, zato što sam ja potpuna praznina iz koje sve potječe. Samo ja odlučujem kojim će smjerom krenuti moj život. Nema dogmi, nema voda, nema autoriteta. Sam čovjek je vlastiti izvor i ušće, sam je svoj učenik i guru.”

Ekskalibur ne stavlja naglasak na duhovne učitelje, svemirske inteligencije, mesije i avatare. U njemu se ne govori o njihovom postojanju na ovaj ili onaj način, on ne zastupa nikakvu duhovnu ideologiju. On omogućuje čovjeku njihovu spoznaju kao dio svog osobnog univerzuma, koji je sam svjesno ili nesvjesno stvorio (coagula), ali koji može rastvoriti (solve) i stvoriti drugačijim. Karl Gustav Jung, čiji je životni stav bio nesumnjivo gnostički, imao je kritički stav prema službenoj kršćanskoj crkvi zato što ne dopušta čovjeku individualan odnos prema Bogu. Kroz iskustvo Ekskalibura čovjek može imati, ako tako želi, individualan odnos ne samo prema Bogu, nego prema svemu što postoji u njegovom subjektivnom univerzumu.

Ekskalibur, kao i tarot, ne izlaže neku posebnu duhovnu doktrinu. Ekskalibur nije nova religija, filozofija ili skup pravila o najboljem mogućem ponašanju koje vodi do ostvarenja ciljeva ljudskog postojanja. Ekskalibur je suha praksa, mentalna alkemija stvaranja i rastvaranja iskustava i osobne stvarnosti. To nije sustav religioznog, okultnog ili filozofskog učenja, nego duhovno-alkemijskog stvaranja. U većini religioznih i metafizičkih sustava uobičajeni postupak ostvarivanja sreće ili ispunjenja života je ostvarivanje uvjeta za to, zadovoljenjem određenih zahtjeva. Jedan objavljuje deset Božjih zapovijedi, drugi zahtijeva bacanje pred noge savršenom učitelju, treći svakodnevnu meditaciju na strogo određeni način. Neki nude subliminalne kasete koje samo treba slušati kako bi se u nama, bez našeg svjesnog sudjelovanja i napora, stvorila najbolja moguća uvjerenja. Drugi sustavi zahtijevaju beskrajno ponavljanje mantri ili čišćenje duha od duhovnih masa, ali kada ih počnemo prakticirati, ustanovimo kako tim nesretnim masama nema kraja. Ekskalibur omogućuje čovjeku za kratko vrijeme ukloniti nepoželjni osjećaj i zamijeniti ga osjećajem zadovoljstva ili spokoja, navući na sebe košulju sretnog čovjeka i nositi je dok je ne odluči zamijeniti nečim drugim. Ekskalibur nema određene ciljeve koje treba ostvariti, jer svaki sudionik svoje ciljeve sam određuje. Tijekom tečaja nema strogih pravila, nego se

radi opušteno, tako da se gradivo savlada bez stresa. Nema propisa o hrani koju sudionici jedu, praćenih tvrdnjom kako je takva hrana jedina dobra, a svaka druga nezdrava ili pogubna za duhovni razvoj. Nema suzdržavanja od pušenja, ili bilo čega drugog, jer se ljudi tretiraju kao odgovorna i zrela bića koja sama odlučuju što je za njih dobro, pod uvjetom da ne ometaju druge ljude. Od sudionika se ne zahtijeva ispovijedanje o svojim intimnim iskustvima pred drugima, otkrivanje svojih slabosti kako bi ih potom otklonili i tome slično, što je uobičajeno na grupnim tečajevima s terapeutskim ili duhovnim ciljevima.

Tijekom Ekskalibura nema katarzi, plakanja i dramatizacija prošlih bolnih iskustava. Nije prisutna opsesivna težnja za prošlošću, očita kod scientoloških i psihoterapeutskih sustava utemeljenih na psihoanalizi, jer za tim nema nikakve potrebe. Kroz doživljaj Ekskalibura u čovjeku sviće sasvim jasna svijest kako je on stvorio sva svoja iskustva, te jednostavno rastvara ono što mu se ne sviđa i zamjenjuje ga nečim drugim. Nakon tečaja jedna sudionica je ovim riječima opisala svoje iskustvo: “Moje Ja je isto ono Ja od prije, ali postoji i razlika. Ja sam sada kao prazan list papira po kojem mogu pisati što hoću.”

Ovakve izjave bliske su opisima koje većina daje o tome kako je Ekskalibur na njih djelovao: Biće je tvorac koji po samom sebi, kao po praznom papiru, ispisuje uzbudljiv roman, precrtava i briše dijelove koji mu se ne sviđaju i zamjenjuje ih novim. Stvara komediju, laku zabavu, priču o uspjehu ili, ako to želi, unosi elemente drame u stvorenu situaciju. Ovo od Ekskalibura čini hibridni duhovni sustav u kome se duboka mistična iskustva prepliću s iskustvima svakodnevnog življenja, jer onaj koji njime hoda ili bolje rečeno tko ga izgrađuje, doživljava sve kao tvorevinu svoje svijesti, bez obzira je li to po svojoj prirodi materijalno, socijalno ili duhovno.

Ukazujući na vrijednosti Ekskalibura, ne dolazim u iskušenje istaknuti ga kao savršeni sustav koji rješava sve probleme čovjeka i od kojeg se neće naći bolji i učinkovitiji. NUŽNI UVJET NJEGOVE UČINKOVITOSTI JE SPREMNOST ČOVJEKA U PREUZIMANJU ODGOVORNOSTI ZA VLASTITI ŽIVOT. Ako on to odbije učiniti, neće mu pomoći ni Ekskalibur, niti bilo koji drugi sustav, guru ili mahatma. Poslovica “Pomozi si sam, pa će ti i Bog pomoći” govori o nužnosti ispunjenja tog uvjeta.

Također, Ekskalibur nema monopol na učinkovitost. Jer usporedno s njim postoje neognostički sustavi različitih metodologija, ali velike djelotvornosti. U Ekskaliburu ne postoji Božja zapovijed: Ja sam Gospodin Bog tvoj. Nemaj drugih bogova uz mene! Naprotiv, potpuno sam svjestan izuzetnog ubrzanja metodologija oslobađanja ljudske svijesti i zastarijevanja sustava čim se počne s njihovom primjenom. Situacija u tom pogledu vrlo podsjeća na informatiku. Tek što je novi moćni kompjuter izbačen na tržište, počinje priča o novom, bržem i savršenijem. Tako je na osnovu naše prakse već nastao novi sustav, Ekskalibur II. Stoga ponovo ističem najveću vrijednost Ekskalibura, moć mijenjanja, da ga ljudi koji ga primjenjuju stalno usavršavaju, kao kompjuter koji omogućuje korisniku stvaranje novih i savršenijih programa.

Zahvaljujući svom skoro četrdesetogodišnjem iskustvu u radu s uvijek novim sustavima duhovnog razvoja, usporedno s klasičnim kao što je *joga,* uspio sam Ekskalibur sagledati realno, ili mi se bar tako čini. Jer bio sam svjedok kako se svakih nekoliko godina ponovo uznemire duhovi, krene bajkovita priča od uha do uha o novom učitelju koji je učitelj za sva vremena, ili se pojavi knjiga koja objašnjava ono što se riječima ne može objasniti, koja daje konačna rješenja za ono što nema kraja. I zato sam se trudio izbjeći tu zamku. Premda će u bliskoj budućnosti, kao neki duhovni vilin konjic koji umire mlad, biti prevladan dijeleći sudbinu svega što nastaje i postoji u vremenu, Ekskalibur je istinsko čudo trenutka čovjekovog tragalaštva za samim sobom, u kome se sretno isprepliću zemaljsko i nebesko, vidljivo i okultno, suvremeno i mistično, ljudsko i božansko.

6. poglavlje

EKSKALIBUR I GNOSTIČKA UČENJA

Osnovno teorijsko polazište Ekskalibura je istovjetno s osnovom svih sustava perenijalne filozofije: atman, biće ili individua je tvorac svog univerzuma, ali dok ne dosegne izvjesnu točku u svom duhovnom razvoju on nema svijest o tome. Drugim riječima, to osnovno načelo kaže kako je svijet koji čovjek doživljava rezultat iskaza njegove svijesti. Svijest je nerazdvojno povezana s manifestnim univerzumom, koji na nju utječe povratno, ali je u toj sprezi svijest UZROK, a manifestni univerzum POSLJEDICA. O tome nam govori i dobro poznati hermesov zakon: Kako je gore, tako je i dolje, radi ostvarenja čuda jedinstvene stvari.

To znači kako je u svijesti, tako je i u izraženom univerzumu. U najkraćim crtama iznijet ćemo gnostičko učenje o duhovnoj evoluciji atmana, koja se, poput odraza u ogledalu, izražava kao razvoj i iščezavanje izraženog materijalnog univerzuma, a ovdje ćemo ga označavati kraticom MEVIP (materija, energija, vrijeme i prostor). Iz pra-bića, koje je po svojoj biti apsolutna praznina, u jednom trenutku kreće impuls stvaranja koji se izražava izjavom: TO SAM JA! Zato se i kaže u Bibliji na početku bijaše riječ.

Pra-ja se dijeli na dvoje, pa na troje, četvoro i tako slijedom do beskonačnog niza očitovanja. Kao što je to, ozaren bljeskom gnoze, jednostavnim riječima rekao Lao Ce: “Iz jednog nastaje dva, iz dva nastaje tri, a iz tri nastaje čitav svijet.”

To je silazna linija kozmičkog očitovanja, kojom se biće spušta u sve gušće slojeve materije. Kada dođe do najniže točke u razvoju, do najveće gustoće u procesu kontrakcije, zgušnjavanja ili coagula, kozmičko klatno kreće uzlaznom linijom i počinje alkemijska faza razrjeđivanja, ekspanzije ili solve. Na tom povratnom putu odigrava se sve veće osvješćenje bića, čija je svijest prekrivena neprozirnim velovima materije što je zamračuju. Tijekom te faze postoji nekoliko odlučujućih trenutaka.

Jedan je kada se individua svjesno zapita: TKO SAM JA? Tada individua počinje svoje svjesno traganje za sobom, što se u okultizmu naziva “dolaskom na put”. Nju privlači grupa ljudi s istim ciljevima, ona počinje s praksom meditacije i duhovnim tehnikama od kojih očekuje rješenje tog pitanja.

Nakon kraćeg ili dužeg vremena takvog traganja, individua doživljava drugi prijelomni trenutak, doživljaj prve kratkotrajne gnostičke spoznaje: “JA SAM JA!”

Nakon tog iskustva proces duhovne evolucije se naglo ubrzava. Javlja se sve jača želja za spoznavanjem apsolutne biti svoga Ja, drugog ljudskog bića, života, Boga ili istine. U biti to su samo različiti vidovi jednog. Javlja se niz iskustava gnoze, koji postepeno dovode do prepoznavanja mnoštva u jednom i jednog u beskrajnom mnoštvu.

Prije ili kasnije, što ovisi o naporima uloženih u ovom ali i prošlim životima, individua ulazi naglo ili postepeno, u stanje stabilne svijesti o tome tko ona jest.

Procesi koji vode do tih iskustava su naporni i bolni. Ali život koji postoji kao prepreka između dva bića sve se više istanjuje i postaje sve prozirniji, do pojave svijesti o njegovoj iluzornosti. U jednom trenutku tog dugog procesa samoosvještavanja čovjek doživljava nagradu za prethodne napore, otkriva metodu kojom brzo i učinkovito može raspršiti svoj individualni univerzum i stvoriti novi, po svojoj svjesnoj volji.

Takav trenutak je susret sa sustavom Ekskalibur, ili nekim od neognostičkih sustava slične učinkovitosti. To je dar Božji, dar providnosti ili dar atmana samome sebi. Kao da biće, s viših razina svijesti sebi šalje dragocjen poklon. Takvi darovi omogućuju biću, koje u kozmičkom ogledalu gleda vlastiti odraz, približavanje vlastitom liku i konačno spajanje

sa sobom.

U okviru EGA, Ekskalibur je metoda koja, između ostalog, čovjeku omogućuje izuzetno lako, brzo i elegantno rješenje problema svakodnevnog života, uklanjanje nedostataka, opterećenja ličnosti i bolnih emocija, a također eliminiranje nepoželjnih i stjecanje poželjnih identiteta. Iznad svega, omogućuje mu stjecanje jasne i nepokolebljive svijesti kako je samo i jedino on apsolutno odgovoran za čitav svoj subjektivni univerzum, jer je jedini tvorac svega onoga što doživljava i može u svakom trenutku odlučiti kako će taj svoj univerzum mijenjati. Također, tijekom Ekskalibura, kod gotovo svih sudionika, javlja se doživljaj istinske prirode svoga bića kao apsolutne praznine. Ali ta praznina nije pustošna, iscijeđena i jalova, nego je to nabijena praznina beskrajne plodnosti, to je nevidljiva maternica ovog i svih mogućih izraženih svijetova.

7. poglavlje

MAGIJSKO I MISTIČKO

Budući da je vrlo raširenо pogrešno poistovjećivanje magijskog i mističkog puta, ukratko ću ukazati na njihove razlike. To je potrebno kako bi čitatelj mogao shvatiti bit Ekskalibura kao plodnog i djelotvornog spoja magijske i mistične formule.

Magija uvijek teži nekom ostvarenju, opredmećenju ili realizaciji. Stoga je svako stvaranje, bilo umjetničko, društveno ili tehnološko, u najširem smislu magijski čin.

Mistika vodi u suprotnom smjeru. Njen sljedbenik doživljava Boga ili istinu u svemu, gdje god pogleda on vidi jedno. Nema se što stvarati, sve je već dano i savršeno takvo kakvo jest, jer je odraz Božje volje. Bog je u svemu i mistik to neposredno doživljava. Nalazi sebe u Bogu i Boga u sebi, sve dok i posljednja najtanja opna ne pukne i ne dođe do potpunog, apsolutnog spajanja bez najmanjeg ostatka. Promatrajući ove procese u povijesti univerzuma, lako ćemo vidjeti kako magijski put odgovara procesu stvaranja, kreacije, coagula ili silaznoj fazi u nastanku univerzuma, a mistički, procesu rastvaranja, diskreacije ili solve u povratnoj fazi. Stoga većina magičara pada na koljena pred istinskim mistikom - stav koji iznenađuje neupućene početnike. Takav stav ukazuje na razumijevanje hijerarhije u duhovnom razvoju. Jer dok ožednjeli mag, u znoju lica svog kopa bunar u pustinji života, napojeni mistik se vraća domu svog voljenog oca, nakon što je ispio svu vodu ovoga svijeta.

Usporedba Ekskalibura sa sustavima iz prethodnih razdoblja ukazuje na njegovu izrazitu superiornost. Aleister Crowley, koga mnogi smatraju najvećim magom zapadne hermetičke tradicije, nije uspio stvoriti djelotvoran magijski sustav. Njegova definicija magije, sposobnost *izazivanja promjena u skladu s vlastitom voljom,* izjalovila se u praksi. Statistička analiza njegovih magijskih operacija, bilo osmog, devetog ili jedanaestog stupnja, pokazuje slabi uspjeh. Malobrojne su uspješne operacije, a velikim dijelom su polovično uspješne ili nedvosmisleno neuspješne. Crowley je nekada dobivao izvitoperene rezultate. Na primjer, u mnogim operacijama čiji je cilj bio materijalizacija novca, javile su se sjajne vizije bogova obilja i uspjeha, kao što je Jupiter, ali je novac izostajao. On se žali u svom *Dnevniku:* “Dozlogrdilo mi je lutati ulicama s dva dolara u džepu..”.

Definicija Dion Fochen, žene koja je vodila Bratstvo unutrašnje svjetlosti, pokazala se skromnijom i realnijom: “Magija je sposobnost izazivanja promjena U SVIJESTI po vlastitoj volji.”. Očito je praktičaru lakše izazvati promjene u svijesti, nego u svom objektivnom svijetu, jer su promjene u svijesti tek polovina čitavog procesa ostvarenja. Nužno je izgraditi most ili “radnu skelu” kako bi se ideje s više razine prenijele na fizičku i utjelovile. Potrebno je biti istinski filozof i zadovoljiti se promjenama samo u svojoj svijesti. Nameće se primjer Diogena, koji je savršeno sretan živio u bačvi, bogatiji od nekog tko spava na novcu i strepi cijelo vrijeme od gubitka. Kada gaje Aleksandar Veliki zapitao što može učiniti za njega, filozof je odgovorio: “Pomakni se, zaklanjaš mi sunce.”

Većina ljudi koji čitaju ovu knjigu nisu, u ovom trenutku, sposobni za takvo filozofsko doživljavanje svijeta, nego žele instrument kojim će ukloniti ono što im smeta i stvoriti poželjne elemente svoje stvarnosti. I to brzo, ovdje i sada, a ne u dalekoj budućnosti ili u budućem životu. Jer ostvarenje sna o skladu čovjeka i njegove socijalne i fizičke okoline klasični religijski i filozofski sustavi smještaju u budućnost. A čovjek akvarijanskog doba odlučio se za geštaltistički princip OVDJE I SADA. Zato njegov susret s Ekskaliburom prati snažan osjećaj da je našao ono što je odavno tražio, još iz vremena djetinjstva dok je slušao bajke. Jer Ekskalibur je zgusnuta forma vremenski rasplinutih sustava meditacije, istinska alkemija svijesti, po svojoj prirodi magijsko-mistička. U sebi povezuje i formulu rastvaranja i formulu stvaranja. Polazeći iz praznine kao svoje biti, čovjek rastvara

nepoželjne tvorevine služeći se mističkom formulom rastvaranja, a potom kroz magijsku formulu stvaranja uobličava novi subjektivni univerzum.

Čitatelj ne bi trebao imati teškoća u uviđanju kako primjenjujući magijsku i mističku formulu Ekskalibura, gnostik na mikrokozmičkom nivou ponavlja vječitu igru stvaranja i rastvaranja makrokozmosa. To je igra bogova i Ekskalibur mu daje priliku poigravanja već na ovom nivou duhovnog razvoja. Iz tog se razloga pojavljuje osjećaj svemoći nakon Ekskalibura, osjećaj da sve ovisi samo o čovjeku, da nitko nije kriv za patnje i posrnuća, niti zaslužan za ekstazu i poraze, osim samog pojedinca. Ekskalibur je, između ostalog, put potpune odgovornosti. Čovjek je posve odgovoran za sve. On je, zaranjajući u sve gušće slojeve ljepljive materije u silaznoj fazi evolucije, zaboravio da je potpuno odgovoran, ali unatoč svom zaboravu, on to JEST.

8. poglavlje

FORMULA RASTVARANJA

Prethodno sam u skraćenom obliku naveo meditativnu formulu tibetanskog budizma po Tartang Tulku Rinpošeu. Savjetujem vam da se vratite na taj dio teksta i pročitate ga još jedanput. Sad ćemo navesti formulu rastvaranja u Ekskaliburu. Ona je, kao što sam rekao, puno jednostavnija i kraća. Ima SAMO DVIJE faze. Glasi:

1. Poistovjeti se s objektom (osjećajem). Osjeti ga u cijelosti!

2. Proširi se PREKO krajnjih granica tog osjećaja i rastvori ga (skreni pažnju).

Nužno je detaljno objasniti obje faze ove formule rastvaranja. Naravno, sam postupak, kako se formula primjenjuje u praksi, svladat ćete nakon nekoliko jednostavnih vježbi.

Čitatelj koji nije prošao kroz Ekskalibur doći će u iskušenje i odbaciti ovako opisanu formulu kao intelektualnu igrariju bez istinske snage. To je velika zabluda. U to su se uvjerili svi koji su prošli Ekskalibur. Ova formula rastvaranja je psihomagijska formula kojom se mogu ostvariti čuda. Objekt na koji formulu primjenjujemo može biti bilo što. Možemo rastvoriti SVE ŠTO MOŽEMO OSJETITI: prošla iskustva, osjećaje, tjelesne osjećaje, želje, vjerovanja, uvjerenja, predrasude, psihičke slike, stavove, odluke, identitete, bilo što.

Da bismo izbjegli moguće mistifikacije, reći ću kako mi rastvaramo emotivne ili astralne energetske tvorevine, a ne fizičku realnost. Na primjer, ako smo u prošlosti kod neke zgrade doživjeli strah, i sada, kada god pored nje prođemo osjetimo nelagodu, napetost ili strah, logična je primjena formule rastvaranja za uklanjanje tog osjećaja. Znači, mi nećemo rastvoriti fizički objekt, kuću, nego svoj nelagodan doživljaj vezan za nju. Ukoliko neku osobu doživljavamo kao opasnu i agresivnu i osjećamo strah pri pomisli kako nas ona može napasti, mi ćemo, radeći s identitetom (vidi kasnije čitav postupak), neposredno doživjeti da smo mi taj identitet opasne osobe stvorili i projicirali na tu osobu, a potom ćemo ga raspršiti iz postojanja formulom rastvaranja.

Sada ćemo detaljno objasniti obje faze formule rastvaranja, jer od njihovog razumijevanja zavisi uspjeh primjene Ekskalibura.

1. Poistovjeti se s tim objektom ili osjećajem. Osjeti ga u cijelosti.

Prva faza je emotivna identifikacija ili emotivno poistovjećivanje. Poistovjetiti se s nekim objektom znači postojati kao on, identificirati se s njim, biti to s čim se poistovjećujemo. Budući da se poistovjećujemo putem emocija, to znači OSJETITI TO U CIJELOSTI!

Objekti s kojima se putem osjećaja poistovjećujemo mogu biti nežive stvari, bilo koja živa bića, ljudi, misli, ideje, osjećaji, vjerovanja i drugo.

Najvažnije u ovoj fazi je OSJETITI U CIJELOSTI svoj objekt. Kako bismo se oslobodili nečeg nepoželjnog, uklonili ga iz svog univerzuma, moramo ga u potpunosti doživjeti, a to znači osjetiti. Svako *povlačenje* od nekog osjećaja dovodi do njegovog ustrajavanja. Svaki *otpor* prema nekom objektu, stanju ili pojavi dovodi do ustrajavanja tog objekta, stanja ili pojave.

Ne postoji objektivan pokazatelj kako nešto treba osjetiti. Svaki pojedinac će to učiniti na svoj način. Ako u potpunosti osjeti onako kako on to inače radi, obavio je posao na najbolji mogući način.

Na tečaju će to majstor objasniti sudioniku na velikom broju primjera i proces će mu

biti jasniji nego kada o tome bude čitao.

Ova faza ne treba trajati dugo, 10 do 15 sekundi, iznimno do pola minute.

Kada ste se potpuno poistovjetili, kroz osjećaj, s objektom, spremni ste za slijedeću fazu.

2. Proširi se PREKO krajnjih granica tog osjećaja i rastvori ga (skreni pažnju).

U prvoj fazi ste bili unutar svog osjećaja, poistovjećeni s njim. U drugoj fazi se, lagano i bez napora, širite preko krajnjih granica tog osjećaja, sve do mjesta gdje postajete svjesni kako ste izašli iz tog emotivnog ili energetskog polja i ušli u prazan prostor. Kada ste došli do kraja energetskog polja osjećaja, energetskog balona, vi se kroz njegov zid širite i dalje, prolazite u čisti prostor a energetsko polje (balon) se iza vas raspada.

Možete se proširiti u nekoliko pravaca, jedan za drugim, ili u svim pravcima istovremeno (to je najbolje), kao da ste i sami neki balon koji se širi. Kako god hoćete i kako vam je najlakše. A širite se sve dok vam se ne javi osjećaj kako ste izašli iz aure objekta u kojem ste bili; sve dok se ne probijete iz tog energetskog balona do čistog prostora.

To bi se drugim riječima moglo reći: doživi u potpunosti cijeli energetski potencijal te stvari, osjeti tu stvar u potpunosti do njenih krajnjih granica i izađi iz nje, napusti je.

Kroz kasnije opisane vježbe savladat ćete lako obje faze formule rastvaranja. Na ovom mjestu obratite pažnju na slijedeće: tijekom prve faze, identifikacije preko osjećaja oči su vam zatvorene. Držite ih zatvorenima i tijekom širenja, u drugoj fazi, do trenutka kada ste se probili u prazan prostor. Tog trenutka otvarate oči i skrećete pažnju na drugu stranu. Bit procesa rastvaranja u drugoj fazi je u PRESTANKU STVARANJA. Kada skrenemo pažnju na nešto drugo, energetska tvorevina na koju je do tada pažnja bila usmjerena nestaje, raspada se. Iskustvo pokazuje kako je najjednostavniji način za postizanje toga otvoriti oči i obratiti pažnju na bilo što drugo. Energetski objekt, koji više ne dobiva vašu pažnju i preko nje transfuziju psihičke energije, raspada se sam od sebe.

Za bolje razumijevanje toga kako ove dvije faze rade treba prihvatiti načelo da sve što postoji ima neki oblik. To nije dogmatski zahtjev, nego to prihvatite samo kao radnu hipotezu. Izvjestan oblik imaju osjećaji, tjelesni osjećaji toplog, hladnog, bola, pritiska, dodira, misli, ideje, stavovi, uvjerenja i vjerovanja. Ako imate teškoća u svezi s tim, jednostavno trebate zamisliti vaš objekt (s kojim u tom trenutku radite) u određenom obliku, onakav kakav vi zamišljate. Drugim riječima, zadajte mu unaprijed oblik u svojoj mašti, pa se unutar tog oblika širite sve dok ne pređete preko njegovih krajnjih granica i probijete se u čisti prostor koji ga okružuje. To ću dodatno pojasniti na početku niza svrsishodnih vježbi kroz opis filipinske tehnike liječenja glavobolje.

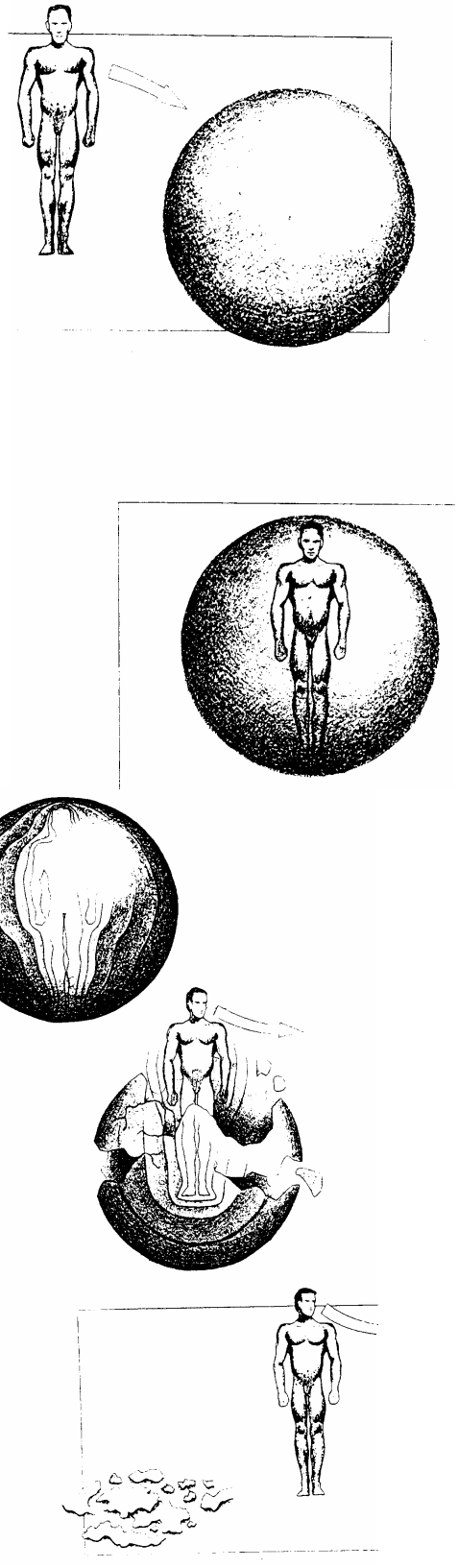

58

9. poglavlje

VJEŽBE ZA SVLADAVANJE FORMULE RASTVARANJA

Filipinska tehnika liječenja glavobolje

Ovu tehniku detaljno sam opisao u svojoj knjizi Psihotronika. Ne treba je znati, niti prakticirati, ako vas ne interesira. Razlog navođenja samo je jedan: opis te tehnike treba vam pokazati kako je moguće dati formu, oblik onome što po svojoj prirodi na fizičkom planu egzistencije nema oblik. Glavobolja za većinu ljudi nema oblik. Ako tražite opis, reći će kako je jaka ili slaba, bolna itd. ali vam neće reći kakvog je oblika. Ali uz angažiranje mašte, moguće je dati joj oblik.

U filipinskoj tehnici pitamo čovjeka koga boli glava, kakve je boje njegova glavobolja? Zatim, kolika je? Kaže mu se: “Zamisli svoju glavobolju u tekućem stanju. Koje je boje? Kada bismo je natočili u staklenu posudu, da li bi ispunila litrenu bocu? Ili balon od 5 litara? Ili veliku staklenu kadu?”

Kada kaže kolika je glavobolja, daje mu se instrukcija: “Zamisli kako je pretačeš u drugu staklenu posudu iste veličine. Toči polako, toči, toči. Koje je boje sada? Koliko je ima, jednako ili manje?”

Potom neka u mislima natoči glavobolju natrag u prvu posudu. Najčešće je ima sve manje i manje i kada nestane pita se klijent što je s glavoboljom. Obično je i ona tada nestala.

Ponovit ću, ova ovdje vježba navedena je samo zato kako biste vidjeli da u mislima ili mašti možemo dati oblik ili veličinu stvarima koje inače nemaju veličinu ili oblik.

U stvari, prema okultnoj teoriji, na astralnom planu sve ima svoju energetsku formu, svoje energetsko polje i neke vidovite osobe mogu vidjeti čak i vašu glavobolju kao energetski balon određene veličine, oblika i boje.

Sinkronizacija udisanja sa širenjem

U primjeni formule rastvaranja od znatne pomoći je sinkronizacija disanja sa širenjem. Stoga treba uvježbati i primijeniti u praksi (bar u prvo vrijeme) udisanje sa širenjem do vanjskog prostora, izvan osjećaja koji želite rastvoriti. U ovim vježbama od najvećeg značaja je angažiranje osjećaja, odnosno mašte. Treba OSJETITI širenje, a ako vam to pričinjava teškoću, učinite to u svojoj imaginaciji. Izmaštajte čitav proces, ali je važno biti u procesu. To znači ne smijete sebe gledati kao glumca na ekranu televizora, nego morate sebe osjetiti usred doživljaja. Jer u prvom slučaju ste ISKLJUČENI iz doživljaja i na taj način nećete postići željeni rezultat; u drugom slučaju ste UKLJUČENI u doživljaj i tada ste na pravom putu.

U mašti je to lako postići i nema bitne razlike u tome širite li se do granica sobe u kojoj sjedite ili do granica svemira.

Ovdje su opisane četiri vježbe. Radite ih redom, zatvorenih očiju. Obratite pažnju na to da se u te četiri vježbe NE širite preko granica svojih objekata, nego do njih (u prvoj vježbi se u stvari ne širite, nego samo trebate osjetiti granice tijela). Ali ako ih u procesu širenja i prijeđete, ne brinite, od toga nema štete. Najvažnije je sinkronizirati udisaj sa širenjem.

1. Osjetite prostor koji zauzimate svojim tijelom. Gdje su mu krajnje granice? Dokle se proteže? (Ovo traje 10-15 sekundi).

2. 2. Dok udišete, proširite se do zidova prostorije u kojoj sjedite, odnosno do njenih krajnjih granica. Tijekom polaganog izdisaja vratite se u svoje tijelo.

3. 3. Udišući, proširite se do krajnjih granica grada u kome se nalazite. Granice, naravno, određujete otprilike, tamo gdje ih vi osjećate. Na primjer, osjećate ili u mašti vidite periferiju grada, rijetke kuće, početak livada i njiva itd. Taj utisak će vjerojatno biti neodređen. Tijekom izdisaja vratite se u svoje tijelo. Ponovite ovo 3 puta.

4. 4. Polagano udišući, proširite se do krajnjih granica svemira, onako kako ga vi osjećate ili sebi predstavljate. Tijekom izdisaja vratite se u svoje tijelo. Ponovite to 3 puta. Naglašavam, nema objektivnih pokazatelja da li ste bili na mjestu koje ste zamislili. U mašti čovjek sve može. U stanju je za tren oka otići na Sirijus i vratiti se, proletjeti kroz sredinu neke galaktičke spirale i vratiti se i slično. Pokrenite svoju maštu i sve će biti u redu.

Poistovjećivanje s neživim objektima i širenje

U ovoj vježbi već počinjete raditi formulu rastvaranja Ekskalibura, pa će vam ubrzo biti jasno koliko je ona jednostavna.

Odaberite neživi objekt koji hoćete, na primjer: dio namještaja, zid, vrata, televizor, knjigu, stolnu svjetiljku, stol, sliku na zidu.

1. Promatrajte krajeve i površine tog neživog predmeta, prostor koji zauzima.

2. Zatvorite oči i u mislima uđite u njega, poistovjetite se s njim, a to znači osjetite ono što on osjeća.

3. Udahnite i dok udišete istovremeno se proširite preko njegovih krajnjih granica u slobodan prostor koji ga okružuje, otvorite oči i skrenite pažnju na drugu stranu.

Dovoljno trajanje za svaku od ove tri aktivnosti je 10-15 sekundi, ali ako želite, radite i duže.

Kratka napomena. Početnici obično pitaju kako osjetiti što mrtav objekt osjeća. Odgovor je onako kako najbolje znaš, kako ti zamišljaš da to treba uraditi. Na primjer, čovjek se poistovjeti s televizorom, što znači da nakratko postoji kao televizor i, što je najvažnije, osjeća u potpunosti što televizor osjeća. On može osjetiti neodređenu unutrašnjost televizora, spletove žica, instrumenata i tome slično. I to je sve. Ne postoji pravi način za to. Pravi način je onako kako vi to osjećate!

Najvažnije je poistovjetiti se putem osjećaja i ne komplicirati stvar!

Napravite ovu vježbu s 5-10 objekata.

Poistovjećivanje s prisutnim živim bićima i širenje

1. Odaberite živo biće u svom vidnom polju (biljku, životinju, čovjeka) i promatrajte njegove krajnje granice u prostoru, rubove kojima dodiruje prazan prostor.

2. Zatvorite oči i u mislima uđite u njega. Poistovjetite se s njim (identificirajte se) i osjetite što ono osjeća.

3. Udahnite i istovremeno s udisajem proširite se preko krajnjih granica tog bića i izađite iz njega u okolni prostor.

Uradite ovu vježbu s 5-10 prisutnih živih bića.

Poistovjećivanje i širenje s odsutnim objektima

Za razliku od prethodne dvije vježbe, u kojima ste vježbali primjenu formule rastvaranja na objektima koji su bili u vašem vidnom polju, u ovoj vježbi idete korak dalje i uvježbavate formulu na odsutnim objektima.

1. Odaberite objekt koji želite, bilo da je živ ili ne, čovjeka, životinju, biljku, zgradu, dio namještaja itd. Jedini uvjet je to da on nije u vašem vidnom polju, tj. da se nalazi na nekom drugom mjestu. Znači ovoga puta promatrate njegovu psihičku sliku u svojoj glavi, u svom duhovnom oku. U imaginaciji promatrajte njegove krajnje granice u prostoru, što bolje možete. Slika sigurno neće biti oštra, niti cjelovita, dijelovi slike će se gubiti, linija razgraničenja s praznim prostorom neće biti jasna. Ništa zato, koliko možete - dovoljno je!

2. Uđite u taj objekt i poistovjetite se s njim, osjetite što on osjeća.

3. Udahnite i proširite se preko krajnjih granica svog misaonog objekta u slobodan prostor.

Ponovite isto s nekoliko objekata.

Poistovjećivanje s mislima, vjerovanjima, osjećajima i širenje

Napomenuo sam kako po ezoteričnim učenjima sve što postoji ima energetsko polje, koje ima izvjesnu formu. U ovoj vježbi, kao kod filipinske tehnike liječenja glavobolje treba svojim neopipljivim tvorevinama s kojima radite (misao, vjerovanje, uvjerenje, ideja itd.) dati oblik kakav želite. Kao što smo glavobolji dali oblik i boju.

1. Odaberite ideju, misao ili uvjerenje koje želite i dajte mu u imaginaciji formu kakvu želite (većina zamisli balon). Uočite koliki je taj vaš objekt, koji prostor zauzima i naročito obratite pažnju na njegove krajeve, odnosno površine gdje dolazi u dodir s praznim prostorom.

2. Poistovjetite se s tim uvjerenjem (mišlju, idejom) i osjetite kako je imati takvo uvjerenje (prethodno, naravno, uđite u mislima u njega - to više neću ponavljati u opisu rada, to se nadalje podrazumijeva).

3. Udahnite i proširite se preko krajnjih granica svog misaonog objekta i izađite van.

Radite to s nekoliko misli, ideja, vjerovanja i uvjerenja.

Utjecaj naših vjerovanja, sudova i predrasuda na iskustvo

Sadržaj naše svijesti i našeg nesvjesnog utječe na naš doživljaj realnosti. Početnici često svrstavaju samo opipljive pojave i objekte u realnost. Ali kada se nađu usred vrlo neugodnog doživljaja, njegova realnost se nameće, iako je on neopipljiv. Slika stvarnosti zagovornika suvremene znanosti, prvenstveno fizike, približava se shvaćanjima mistika. Jedno od otkrića kvantne fizike (Von Neumann) kaže kako naši misaoni procesi nameću slici koju imamo o svijetu iluzorna ograničenja. Drugo otkriće je Belov teorem. Pojednostavljeno, on kaže kako svijet nije onakav kakvim ga mi opažamo. Polazeći od

Belovog teorema, David Bom je dopunio riječima: “Riječ *realnost* izvedena je iz latinskog korijena stvar (res) *i misliti* (revi). Realnost nije samo ono što doživljavamo kao stvarno i opipljivo, nego je realnost sve o čemu možemo misliti.”

A Garij Zukav u svojoj knjizi o misticizmu piše: “Čovjek dostiže visok nivo svijesti kada otkrije kako realnost u kojoj živimo nije čimbenik koji uobličava njegov duh, nego njegov duh uobličava realnost.”

Slijedeće dvije vježbe trebaju pripremiti čitatelja na takvu spoznaju. Do nje će svakako doći kroz svrsishodnu primjenu Ekskalibura.

Utjecaj sudova, vjerovanja i predrasuda na doživljaj neživih predmeta

1. Odaberite neživi objekt i promatrajte granice prostora koji zauzima.
2. Kroz emotivno uživljavanje, svjesno i namjerno, stvorite sud ili uvjerenje o tom predmetu (na primjer, dobar, loš, koristan, beskoristan, lijep, ružan itd.) Naravno, takav sud ili uvjerenje bit će po svojoj prirodi predrasuda.
3. Poistovjetite se s tim i takvim predmetom i osjetite što on osjeća.
4. Proširite se preko krajnjih granica tog predmeta i izvucite se iz njega.
5. Sada sud koji ste imali promijenite u suprotan, poistovjetite se s tim objektom i osjetite kako se sada osjeća.
6. Proširite se preko krajnjih granica tog objekta, izađite izvan njega.

Utjecaj sudova, vjerovanja i predrasuda na doživljaj ljudi

1. Odaberite jednu osobu, bilo prisutnu ili ne, i promatrajte granice prostora koji zauzima.
2. Stvorite predrasudu o toj osobi (mirna, agresivna, poštena, nepoštena, dobra, inteligentna itd.).
3. Poistovjetite se s njom kao takvom osobom i osjetite kako se ona osjeća.
4. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja, do čistog prostora i izvucite se van.
5. Sud ili predrasuda koju ste imali o toj osobi promijenite u suprotnu i osjetite kako se ona sada osjeća.
6. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja i izađite iz njega.

Osim navedenih vježbi, koje služe kako biste uspješno svladali formulu rastvaranja, nije potrebno ništa drugo. Svladat ćete ih za kratko vrijeme. Na tečaju se obično sve završi za jedan sat ili malo duže. Ako Ekskalibur niste prošli na tečaju, pod vodstvom ovlaštenog majstora EGA, nego pokušavate raditi s ovim priručnikom bez majstora, sami ili s prijateljem, trebat će vam nešto više vremena. Nikako nemojte preskočiti ove vježbe. Bez njih daljnji rad neće dati rezultata!

Sada ćemo se vratiti na formulu rastvaranja. Treba je raditi od sada pa nadalje kada god želite ukloniti nešto iz svog svijeta. Na primjer, ako osjetite strah i želite ga ukloniti, primijenit ćete obje faze formule. U prvoj fazi oči su vam zatvorene.

1. Osjetite taj strah u potpunosti. Nemojte ga ignorirati, gurati u stranu, potiskivati i slično, nego se s njim suočite u potpunosti, a to znači samo jedno:

zaista ga osjetite. Vi se poistovjećujete s tim osjećajem straha, vi postojite kao da ste vi taj strah. Vi to i jeste u tom trenutku.

Ova faza može trajati od 5 ili 10 sekundi do pola minute.

2. Sada udahnite i blago, bez ikakvog napora, proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja. Vi se širite van iz osjećaja, najbolje u svim pravcima odjednom, sve dok ne izađete u prazan prostor oko njega. U tom trenutku otvorite oči i skrenite pozornost na nešto drugo. Strah je nestao!

Ponekad, kod jačih nepoželjnih stanja, ponovite proces jednom ili dva puta.

Za uklanjanje tvrdokornih, kroničnih problema koristi se poseban postupak, METODA I, koju sam posebno opisao.

Grafički prikaz formule rastvaranja je sasvim jasan. Mi ga koristimo na tečaju Ekskalibura. On će vam pomoći izvesti formulu na savršen način, a tada nepoželjni elementi iz vašeg subjektivnog univerzuma iščezavaju kao dodirnuti čarobnim štapićem.

Kada je riječ o malim energetskim tvorevinama, o malim objektima, kao što su glavobolja, pritisak u pleksusu ili osjećaj alergijskog svraba na licu, možete postupiti na dva načina (vidi grafički prikaz):

a. Samu energetsku tvorevinu u mašti povećajte preko cijelog tijela kao veliki balon. I tada nastavljate raditi formulu rastvaranja sasvim uobičajeno: osjetite nepoželjno stanje u potpunosti. Potom se širite unutar njega i preko njegovih krajnjih granica, otvarate oči i rastvarate ga.

b. Možete se u imaginaciji vi smanjiti, a tvorevina ostaje kolika jest, ona je puno veća od vas i čitavog vas obuhvaća. Potom doživite osjećaj koji rastvarate u potpunosti i nastavite s drugom fazom formule.

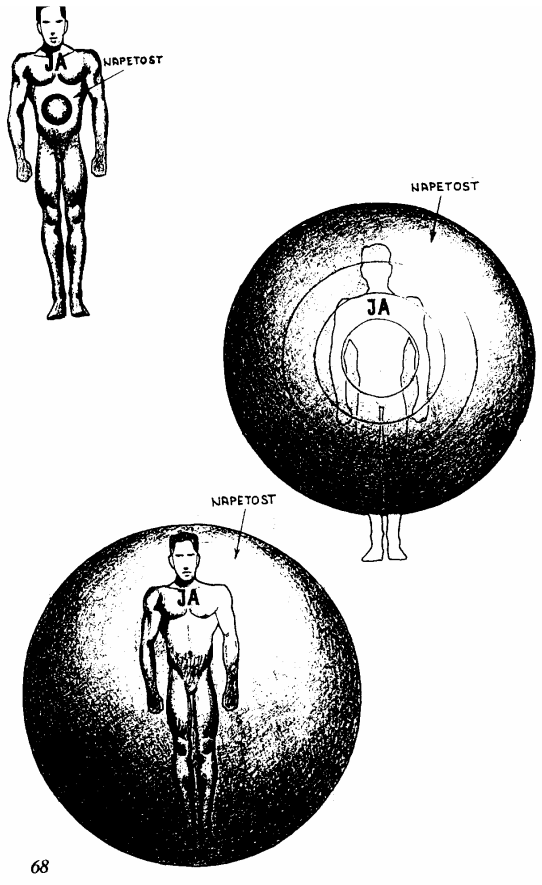

68

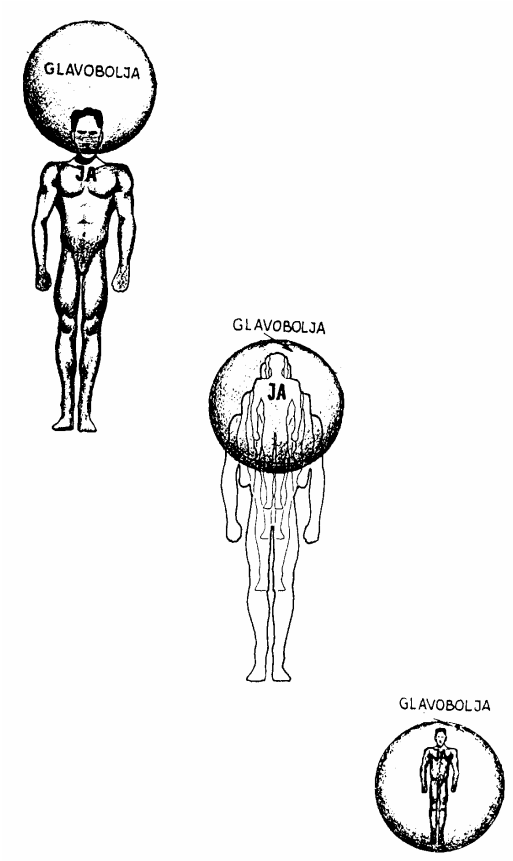
GLAVOBOLJA
JA
GLAVOBOLJA
JA
GLAVOBOLJA

10. poglavlje

STVARANJE SUBJEKTIVNOG UNIVERZUMA

Sada ćemo prijeći na drugu komponentu Ekskalibura, stvaranje. Ovdje treba skrenuti pažnju na jednu značajnu stvar. Između rastvaranja i stvaranja treba postojati sklad, odnosno ravnoteža. Otprilike, koliko smo vremena i napora uložili radeći s formulom rastvaranja, toliko isto treba ulagati u stvaranje. Nije dobro, nakon rastvaranja, ostaviti prazninu, jer vakuum ima svojstvo uvlačenja sadržaja, a oni mogu biti neugodni. Kako bismo spriječili rađanje i razvoj neugodnih sadržaja, treba odmah nakon rastvaranja nekog negativnog sadržaja na njegovom mjestu stvoriti pozitivan. Na primjer, ako smo uklonili strah od neke situacije, odmah potom treba stvoriti osjećaj: Ja se dobro osjećam! Ili: Ja sam hrabar! itd.

Zanemarivanje ovog pravila može izazvati nevolje. A ljudi su skloni zanemariti ga, jer kada se uvjere da formula rastvaranja učinkovito djeluje, veliki dio vremena i energije posvećuju rastvaranju i nakon nekog vremena redovito zapadnu u jaču ili slabiju depresiju.

Istaknut ću podatak koji svakako znate, jer ste se više puta s njim susretali: postoji svijet uzroka i svijet posljedica. Stanja vaše svijesti su uzrok, vanjski svijet je posljedica. To je jednostavnim riječima prepričan hermesov zakon. Na njemu se zasnivaju svi sustavi perenijalne filozofije, ali i operativni hermetizam. Pritom se različiti sustavi pokušavaju staviti pod kontrolu stanja svijesti služeći se različitim metodama.

Istočnjački sustavi ne obraćaju previše pažnju na vrijeme u kojem će ostvariti svoje ciljeve. Nije važno da li će se meditirati pet ili tridesetpet godina, duh će konačno biti ispražnjen od uznemiravajućih sadržaja i umjesto uznemirenosti, straha i brige javit će se spokoj. Vanjski će svijet biti njegov vjeran odraz, smirenost unutra smirenost izvana.

Ono što razlikuje neognostičke sustave od klasičnih jest, ponovit ću, vrijeme. Mi to želimo postići brzo, a ne kroz tridesetpet godina.

Prvi pokušaji, na zapadu, postizanja poželjno uobličene vanjske sredine preko kontrole duha javili su se u vidu autosugestije. Većina ljudi je čula za afirmaciju ili autosugestiju “Svakoga dana u svakom pogledu ja se osjećam sve bolje i bolje.” Njen tvorac je, koliko se zna, Emile Coue. Autosugestijom su se ljudi služili puno prije njega, ali je on tu metodu dosljedno razvio. Nakon više godina eksperimentiranja, objavio je svoje rezultate u obliku svrsishodnog priručnika pod naslovom *Gospodarenje sobom pomoću svjesne autosugestije.* Ta knjiga je doživjela veliku slavu u svijetu, a prevedena je i kod nas, čini mi se nakon prvog svjetskog rata. Tisuće ljudi često su je koristili za uklanjanje nedostataka ličnosti i emotivnih poremećaja. Ne postoje objektivne okolnosti, učio je Coue, postoji samo naše uvjerenje ili vjerovanje. A dosljednim korištenjem autosugestije svako unutrašnje stanje može se stvoriti. Coue je ponekad dovodio sebe u smiješan položaj a to pokazuje ova anegdota, nastala na osnovu istinitog događaja. Coue je jedno vrijeme imao kliniku na kojoj je autosugestijom liječio razne poremećaje. Jednog jutra, dok je pred grupom kolega izlagao svoje učenje, prišla mu je usplahirena medicinska sestra i rekla: “Profesore Coue, bolesnik iz sobe br. 7 osjeća se vrlo loše.”

“Sestro”, zaprijetio joj je Coue prstom, “nemojte više nikada tako nešto reći. Bolesnik iz sobe br. 7 misli da se osjeća vrlo loše!” Sljedećeg jutra, dok je Coue ponovo podučavao kolege svojoj teoriji, dotrčala je ista sestra i rekla: “Profesore Coue, bolesnik iz sobe br. 7 misli da je umro!”

Coueov sustav autosugestije davao je izvjesne rezultate, ali je u većini slučajeva zahtijevao mnogo vremena. Onaj tko je pokušao ukloniti neki ozbiljniji osobni nedostatak autosugestijom, zna kako mu je bilo potrebno nekoliko mjeseci do pojave prvih vidljivih

rezultata. Uslijed toga, znatno prije nego što se poboljšanje može javiti, ljudi napuštaju tu metodu i traže nešto učinkovitije.

Naravno, svaka metoda može se usavršiti i vrlo brzo javila su se poboljšanja Couevog metoda. Woker Etkinson, poznati okultist iz Chicaga, koji je objavio u svijetu slavnu seriju knjiga o jogi i okultizmu pod pseudonimom Jogi Ramačaraka, pošao je od pretpostavke kako se čovjekov unutrašnji svijet formira pod djelovanjem unutrašnjih i vanjskih utjecaja. Stoga on savjetuje dvije vrste djelovanja. Polovinu vremena osoba treba davati autosugestiju kako je to učio. Emil Coue, a drugu polovinu valja iskoristiti na slijedeći način. U stolici, postavljenoj nasuprot, treba zamisliti samoga sebe i sebi dati sugestije kao drugoj osobi, s punim uživljavanjem u sadržaj riječi. Znači, neko vrijeme govoriti sebi, na primjer: “Ja sam pun samopouzdanja. Ja sam pun samopouzdanja. Ja sam pun samopouzdanja.” itd. A potom, zamišljajući sebe u nasuprot postavljenoj stolici, treba sugerirati: “Ti si Ivane pun samopouzdanja. Ti si Ivane pun samopouzdanja. Ti si Ivane pun samopouzdanja.” Itd.

Pokazalo se u praksi kako se uporabom ove metode postižu brži rezultati nego uobičajenom autosugestijom.

Metoda se i dalje usavršavala. Neki praktičari su stvorili sustav u kome čovjek djeluje na sebe trosmjerno. Naime, svako od nas ponekad, a neki često, misle o dojmu koji ostavljaju na druge ljude. Zamišljamo što i kako govore o nama. Kada bismo mogli kontrolirati taj protok misli, da on uvijek bude izraz pozitivnog stava prema nama, to bi išlo nama u prilog. Ali, često u svojoj imaginaciji čujemo ljude kako kažu, “Ivan je slabić”, “Ivan nema upornosti” itd. Takav energetski tok, zamišljen a ipak stvaran, potkopava naše samopouzdanje. Potrebno je lošeg gospodara pretvoriti u korisnog slugu i zato usavršeni sustav autosugestije koristi tri smjera djelovanja na psihu. Uz dva Etkinsonova i treći smjer - kao da čujemo druge ljude koji o nama govore pozitivno.

1. “Ja (Ivan) sam uporan!”
2. “Ti si Ivane uporan!”
3. “Ivan je uporan”.

Na ovaj način, trosmjernim djelovanjem, uspjeh se znatno brže postiže. Međutim, iako je vremenski učinkovitiji od prethodne dvije metode i ovaj postupak zahtjeva relativno dugo vrijeme kako bi se javile značajne promjene u osobi: mjesec dana, dva mjeseca ili duže. Drugi nedostatak svih ovakvih metoda je gubitak elastičnosti u ponašanju, nestanak sposobnosti brzog prilagođavanja situaciji. Na neki način, kada čovjek uspije usaditi u sebe ovakvo uvjerenje, gubi svoju slobodu i mora se ponašati u skladu s njim. Takvo uvjerenje liči astro-mentalnom biću koje živi u njegovoj podsvijesti, na automat koji ima neku vrstu vlastite volje i slijepo teži k ostvarenju. Kada se radi o osobinama kao što su upornost, urednost, marljivost i slične, može nam se činiti korisnim biti njihov rob, ali nije uvijek tako. Imao sam prijatelja koji je patio od nedostatka upornosti. Počinjao bi mnoge stvari, a malo toga je uspijevao završiti. Tražio je od mene savjet i ja sam ga poučio kako se služiti autosugestijom, što je bilo prije nastanka Ekskalibura. On je nekoliko mjeseci davao sebi sugestiju:”Ja sam uporan. Imam jaku volju. Što god započnem, ja dovršim do kraja zahvaljujući svojoj upornosti!” I, kao što se može očekivati, postao je jako uporan i sve što bi započeo, dovršavao bi. Ali su se javile i negativne posljedice ovakve upornosti. On nije mogao prestati s aktivnostima za koje bi u jednom trenutku uvidio kako mu ne odgovaraju. Počeo bi čitati neku knjigu i, premda bi nakon nekoliko strana shvatio da mu ne odgovara, jer mu je bila nezanimljiva, morao bi nastaviti. Psovao bi, bacao knjigu, žalio se prijateljima, ali bi nastavljao dok je ne bi pročitao. Nije bio u stanju prekinuti vezu s djevojkom koja mu nije odgovarala. Imao je jaku potrebu tu vezu dovesti do kraja, a u takvim stvarima ne postoji logičan kraj. Danima je vodio s njom uzaludne razgovore, u

kojima je “raščišćavao” taj odnos i takva upornost u besplodnom odnosu stajala ga je puno živaca.

Nasuprot ovakvih metoda, Ekskalibur daje slobodu u ponašanju i stjecanju iskustava. Čovjek treba biti slobodan kada bira, želi li ustrajati u nečemu ili ne. Potrebna mu je sloboda ulaska u neki odnos, ali isto tako sloboda prekida kada vidi njegovu besplodnost ili štetnost.

Kratko rečeno, istinska sloboda je sloboda za *nešto* i sloboda od nečega.

Slijedeći primjer će nam to dalje pojasniti. Na Ekskalibur je došao jedan čovjek koji je slovio kao veliki skeptik. Kada smo ga zapitali za razlog, ispričao nam je slijedeće. Vidio je u restoranu našeg zajedničkog prijatelja M. kako pije pivo. Jako se iznenadio, jer je M., inače velika dobričina, bio i liječeni alkoholičar. On bi tjednima i mjesecima izbjegavao okusiti alkohol, a onda bi ga neko nagovorio popiti pivo, koje je jako volio. To pivo bi djelovalo kao okidač na njegov potisnuti alkoholizam. On bi se počeo teško opijati i danima se ne bi trijeznio. Slijedila bi faza apstinencije i to se ponavljalo unedogled. Jednog dana on je donio odluku i doista je postao pravi apstinent. U društvu bi pio samo sokove, a nije smio pomisliti na njegovo omiljeno piće.

Kada je prošao Ekskalibur, mogao je slobodno odlučivati o svom ponašanju. Mogao je birati hoće li popiti pivo ili ne. Postao je slobodan od alkohola, ali nije ni bio rob apstinencije. Stekao je istinsku slobodu.

Vraćajući se na metode stvaranja svog univerzuma, treba pojasniti dva termina, koja često koristimo u Ekskaliburu. To su alfa i beta tvorevine, ili kraće, alfe i bete.

Alfa je izvorna tvorevina, prožeta htijenjem i s dovoljno energije za ostvarenje. U jednom trenutku iz bića kreće intencija ili namjera da se nešto stvoriti u svom svijetu. To je izraz volje bića ili njegov hir. Stvaranje je izraz intencije ili htijenja nastalog u svijesti. Kada alfa ne nailazi na otpor ili opoziciju od neke već postojeće tvorevine, ili nekog drugog svjesnog bića, ona se lako *i brzo* pretvara u tvorevinu, bilo da je materijalna, intelektualna ili emotivna.

Drugi sustavi duhovnog razvoja ili rješavanja problema svakodnevnog života koriste različite termine za označavanje tvorevine koju mi nazivamo alfom.

Vidjeli smo kako je Emil Coue koristio izraz autosugestija, koji je i danas u širokoj upotrijebi.

Mnogi suvremeni sustavi koriste termin afirmacija, neki pozitivna misao, a u scientologiji se koristi izraz postulat, koji je Hubbard definirao kao odluku koja ima snagu utjecati na samu individuu ili druge. Ron Hubbard je skoro uvijek prikrivao izvore iz kojih je stvarao scientologiju, ali mu se na početku njegovih aktivnosti omaklo priznanje kako ga je inspirirao Crowley: “Ideja postulata, koja je od centralnog značaja za Scientologiju, također je kamen temeljac Crowleyeve magije.”

Međutim, na svom putu alfa nailazi na prepreke, koje pružaju otpor njenom ostvarenju. To su beta tvorevine. Beta je barijera ili prepreka za ostvarenje alfe.

Jednostavno rečeno, beta je nešto drugo što se javlja nasuprot alfe, a što nije svjesno stvoreno u tom trenutku.

Dok čovjek ne pokuša nešto stvoriti u svom svijetu, beta tvorevine uglavnom miruju. Ali kada pokuša nešto stvoriti ili izmijeniti, bete se javljaju, jer ih alfa htijenje restimulira u aktivnosti.

Na primjer, čovjek sjedi u društvu sa svojim prijateljima i sasvim se dobro osjeća. Tada odluči od jednog prijatelja posuditi novac. To je očito alfa, jer je izraz njegovog htijenja doći do novca posudbom. Međutim, kad zausti da zatraži novac, on pocrveni.

Sasvim jasno to je beta, koja potkopava i ruši njegovu alfu.

Ili, prije nego što je rekao što hoće, u njemu se javi misao, praćena osjećajem neugodnosti, kako će biti odbijen. Ta misao, plus taj osjećaj neugodnosti, jest beta. Ta beta ruši njegovu alfu, jer on i ne pokušava posuditi novac, nego odustaje.

Očito je kako se beta ne bi ni javila da nije bilo alfe. Javljanje alfe pokrenulo je pojavu bete.

Na primjer, dok mirujete u vodi, vi ne osjećate njen otpor. Ali ako zaplivate ka određenom cilju (alfa), odmah ćete osjetiti otpor vode (beta). Što brže plivate, otpor je sve veći.

Dok promatram neki kamen u našem Ašramu, sve je u redu. Čim ga pokušam premjestiti na drugo mjesto (alfa), osjećam njegovu težinu i otpor (beta).

Bez obzira koliko ste lijeni, nećete imati nikakvih problema dok ne pokušate izmijeniti situaciju. Ukoliko to pokušate, bilo na koji način (svi ti načini su alfe), bete će odmah biti restimulirane: mrzovolja, otpor, misli kao što su “neću uspjeti”, “samo se zavaravam, znam kakav sam”, “ja sam nesposoban” i njima slične.

Normalan čovjek ima tijekom dana stotine alfi i još više beta, ali mnoge od njih savlađuje bez posebnog ulaganja napora.

U životu neurotičara njegova neuroza je izvor mnogobrojnih beta koje koče ostvarenje života i odnosa kakve želi (alfe), tako je to u velikoj mjeri “beta život”.

Život psihotičara ili duševnog bolesnika je skoro u potpunosti potopljen u bezbrojne bete.

Naravno, kako bi čovjek bio u stanju stvoriti subjektivni univerzum po volji, on mora imati moć ostvarivanja svoje alfe. A to u velikoj mjeri podrazumijeva uklanjanje svih mogućih beta koje potkopavaju i ruše njegove alfe. Svi sustavi koji na ovaj ili onaj način uče čovjeka uobličiti subjektivni univerzum po svojoj volji, suočavaju se s dva bitna problema: kako učiniti alfe što prodornijim i jačim i kako učinkovito i brzo ukloniti bete ili barijere koje se javljaju na putu ostvarenja alfi.

To nas dovodi do posljednjeg sustava korištenja autosugestija ili afirmacija koji je prethodio pojavi Ekskalibura. Nastao je pod okriljem psihoterapeutskog i duhovnog sustava preporađanja (rebirthing), koji je prije dvadesetak godina u Kaliforniji stvorio Leonard Orr. On naziva autosugestiju afirmacijom, a definira je kao “pozitivnu misao koju smo odlučili stvoriti u svojoj svijesti kako bismo proizveli željeni rezultat”.

Međutim, praktičari ovog sustava afirmacija, naišli su na isti problem koji je mučio njihove prethodnike. Kada dajemo sebi autosugestije, negativne misli i osjećaji dižu glavu i poništavaju pozitivno djelovanje. Mi bismo rekli, kada dajemo alfe, restimuliraju se u aktivnosti bete i poništavaju djelovanje alfi.

Da bi riješili taj problem, Leonard Orr i njegovi suradnici su pisali svoje afirmacije (alfe), ali su pored njih ili nasuprot njih zapisivali i svoje negativne reakcije (bete), sve dok takve negativne reakcije ne bi nestale. Snažne afirmacije iznose na površinu svijesti sve negativne misli i osjećaje, pohranjene duboko u svijesti, otvarajući tako osobi mogućnost otkrića te prepreke (bete) koje stoje između njega i njegovog cilja. Na primjer, ako neka žena ima snažno vjerovanje “Muškarci me uvijek povrjeđuju”, to vjerovanje će trovati njene odnose sa suprotnim spolom i ona neće moći imati zadovoljavajući brak ili ljubavni odnos. Ona to vjerovanje treba okrenuti u pozitivnu afirmaciju “Muškarci mi žele najbolje”. Vježba stvaranja nove realnosti sastojat će se u ispisivanju afirmacija i svojih negativnih reakcija:

Muškarci mi žele najbolje.

Jest, vraga!

Muškarci mi žele najbolje.

Nikako.

Muškarci mi žele najbolje.

Znam, to nije istina.

Muškarci mi žele najbolje.

Plače mi se.

Muškarci mi žele najbolje.

Svi su oni isti. I otac me je maltretirao. Osjećam tugu.

Muškarci mi žele najbolje.

Smiješna sam sama sebi.

Muškarci mi žele najbolje.

Sumnjam u svoje riječi.

Muškarci mi žele najbolje.

Dolazi mi sjećanje kada sam saznala kako me je P. prevario.

Muškarci mi žele najbolje.

Opet mi se plače.

Muškarci mi žele najbolje.

Osjećam pritisak u pleksusu i misao: "Do kada ćeš ovako praviti budalu od sebe?"

Muškarci mi žele najbolje.

Dobila sam samo najgore od njih.

Muškarci mi žele najbolje.

Itd. Itd.

Osoba treba uporno pisati svoje afirmacije i negativne reakcije na njih, sve dok se ove druge ne prestanu javljati u svijesti. Kada je u stanju pisati afirmacije i pri tome se osjećati ili neutralno ili u skladu s afirmacijom, nesvjesni duh je programiran bez smetnji.

Očito je kako se na ovakav način puno brže stvara realnost u svijesti (i nesvjesnom) koja se potom materijalizira na takozvanom objektivnom planu.

Ali, kao što sam napomenuo, i od boljeg postoji bolje. Formula stvaranja vlastite realnosti Ekskalibura je superiornija i od posljednje opisane metode. Neusporedivo superiornija!

Kako stvaramo vlastitu realnost u Ekskalibur sustavu? Svoje htijenje, ono što hoćemo, osjetimo u potpunosti, a tada glasno priopćavamo kao svoju alfu, sebi ili partneru, ukoliko radite u paru ili dijadi. Naravno, u okolnostima svakodnevnog života, u kojima ne bi bilo pogodno glasno priopćavati alfe, jer bi to privuklo pažnju okoline, možete alfe reći u sebi, ali i tada moraju biti prožete osjećajima i snažnim htijenjem.

Sve negativne reakcije koje se jave (bete) uklanjamo formulom rastvaranja ili pretjerivanjem (prenaglašavanjem). Ovaj drugi postupak ću odmah objasniti, budući formulu rastvaranja već poznajete. Pretjerivanje ili prenaglašavanje, sastoji se u prikazu negativne reakcije (bete) daleko većom nego što jest. Kada na pretjeran način ponovite svoju betu, ona ima tendenciju nestanka. Taj postupak nalikuje na pretjerano napuhavanje

te stvari. Ako balon pretjerano napuhnete, on puca i nestaje. Netko taj postupak naziva karikiranjem, ali taj izraz može stvoriti pogrešan utisak da se radi o ismijavanju svoje bete. To nekad može biti slučaj, ali ne uvijek. Pravilnije je definirati postupak kao pretjerivanje u prikazivanju, predimenzioniranje ili prenaglašavanje.

Primjer će vam to najbolje osvijetliti. Ako osoba ženskog spola stvara svoju novu realnost kroz alfu “Muškarci mi žele sve najbolje”, ona treba osjetiti u potpunosti svoju alfu i potom je, s htijenjem realizacije, glasno priopćiti: “Muškarci mi žele sve najbolje” i pri tome obraćati pažnju da li je ta alfa čista ili je praćena nekom betom, a to znači negativnom reakcijom koja joj potkopava snagu.

Negativne reakcije mogu biti različite: tjelesni pokreti i tikovi preko kojih osoba pokušava prenijeti poruku (dizanje obrve, klimanje glavom, trzanje tijela, trzanje usne) ili neka psihička slika, misao ili osjećaj koje odvlači pažnju.

Pretjerivanjem uklanjamo uglavnom tjelesne reakcije, a za sve kompliciranije bete, kod kojih je moguće osjetiti emociju koja ih prati, koristimo formulu rastvaranja.

U našem slučaju žena je, priopćavajući svoju alfu, podigla obrvu i tako izrazila betu. Sada treba ukloniti ovu betu i to radi na slijedeći način. Nekoliko puta uzastopno ponavlja alfu “Muškarci mi žele sve najbolje”, a pritom podiže obrvu daleko više nego što je to prethodno učinila, uz punu svijest kako je to greška. Znači, ona pretjeruje s tim. Potom ponovno daje alfu: “Muškarci mi žele sve najbolje”, pazeći je li alfa čista ili je praćena betom. Ista se beta može ponovno javiti, ili se može javiti neka druga. Na primjer, može joj se javiti slika nekog restorana gdje je nekada jela. Tu će betu ukloniti na taj način što će nekoliko puta glasno reći sebi: “Moram biti tamo! Važno je biti u tom restoranu! To je sada najvažnija stvar na svijetu!” itd. Potom ponovno daje svoju alfu i tako radi sve dok alfa ne ostane sasvim čista. Nije važno kako radite pretjerivanje, koji način koristite, važno je pretjerano prikazati svoju pogrešku, odnosno svoju betu.

Ovaj način uklanjanja pogrešaka odavno je poznat u pedagoškoj psihologiji, posebno kod učenja vještina. Na primjer, kada učenik na tečaju strojopisa često griješi kod istog slova u nekoj riječi, što više napora ulaže u ispravak, greška se upornije ponavlja. Da bi je uklonio, treba postupiti na sljedeći način: pogrešno slovo nekoliko puta namjerno otkucati, uz punu svijest kako je to greška. Nakon toga, greška obično zauvijek nestaje.

Takav postupak također se primjenjuje i u suvremenim sustavima psihoterapije pod nazivom paradoksalna intencija. Naširoko ga koristi transakciona analiza za uklanjanje kompulzivnih ili prisilnih neuroza, koje teško reagiraju na druge psihoterapijske postupke. Na primjer, osoba koja iz nesvjesnih, njoj nepoznatih razloga, mora nekoliko desetina puta na dan prati ruke, počinje to činiti svjesno i namjerno, više puta nego što je to do tada činila. Paradoks je u tome što ona namjerno i svjesno čini to čega bi se htjela osloboditi. Nakon nekog vremena takvog pretjeranog, paradoksalnog ponašanja, ona uvida apsurd i prisilno ponašanje nestaje.

Međutim, ponovno ističem kako postupak pretjerivanja koristimo samo kod jednostavnih beta, obično kod tjelesnih reakcija: gestova, tikova, trzanja dijelova tijela, uopće nevoljnih tjelesnih pokreta. A tamo gdje je očito prisustvo neke emocije, koristimo formulu rastvaranja.

U Ekskaliburu praktičar postupno svladava metodu stvaranja svoje realnosti. Počinje s očiglednim alfama, kao što su”Ja sam ja”. Potom uči kako se prebacuje iz jedne realnosti u drugu, na primjer, s punim uživljavanjem daje alfu “Osjećam se dobro” i čim je očisti od svake bete, prelazi na alfu “Osjećam se loše”, opet, naravno, s potpunim uživljavanjem.

Isti postupak se primjenjuje u djelovanju na vlastito tijelo, u stvaranju identiteta i svega ostalog što čini njegov subjektivni univerzum.

Sada ćemo preći na svrsishodne vježbe.

Očigledne istine

Ovdje su vam date slijedeće alfe, koje sadrže očiglednu istinu, te ih naizgled ne treba dokazivati. Međutim, i u ovakvim slučajevima mnogi ljudi, kada ih priopćavaju, ne priopćavaju ih slobodno, nego su takve afirmacije, odnosno alfe, praćene betama stezanjem u trbuhu, knedlom u grlu, drhtanjem prstiju, dizanjem obrva, klimanjem glave ili odmahivanjem, vrpoljenjem i sličnim betama. Bete mogu biti i misli, kao što su “Da li sam ja zaista ja?”, “Ma što to govorim, nikad ja u stvari ne odlučujem u svom životu” ili “Odlučuju drugi umjesto mene”.

1. Ja sam ja.
2. Ja govorim.
3. Ja odlučujem.
4. Ja pokrećem svoje tijelo.
5. Ja osjećam svoje osjećaje.
6. Ja sam izvor svojih iskustava.
7. Ja sam centar svoga svijeta.

Koliko ovu vježbu treba raditi? I koliko treba biti trajanje alfe kada ste je očistili od beta?

Ovu vježbu treba uraditi od početka do kraja, jednu po jednu alfu, dok nisu čiste. Za taj stupanj svladavanja Ekskalibura s njom ste završili.

Alfa treba trajati 5-10 sekundi. To znači, osjetite u potpunosti, a potom glasno kažete, sebi ili partneru, “Ja sam ja” i, osjećajući to kao istinu, ustrajavate u tom stanju 5-10 sekundi. Ako se u tom kratkom razdoblju ne javi nikakva beta, idete na slijedeću alfu. I tako do kraja, dok ne očistite svih sedam aksioma.

Uzgred rečeno, kad god hoćete primijeniti Ekskalibur za rješenje nekog problema, dobro je prethodno se “zagrijati” neko vrijeme, a to činite radeći ove osnovne alfe nekoliko minuta.

Individualni rad i rad s partnerom

Tehnike Ekskalibura se rade ili individualno ili s partnerom, odnosno s grupom ljudi okupljenih kako bi iskoristili grupnu energiju. Razlika između individualnog i grupnog rada (odnosno s partnerom) nije bitna, nego je jedino rad s partnerom vremenski učinkovitiji. Kada radi s partnerom osoba postiže željeni rezultat za puno kraće vrijeme nego kada radi sama. Zato, kada treba riješiti ozbiljan problem, ako ikako možete nađite partnera ili sakupite malu grupu prijatelja. Jer, u takvom radu energije pojedinaca se ne zbrajaju, nego množe. To je poznato oduvijek. Zapisane su Isusove riječi u Bibliji: “Kada se dvoje ili više njih skupi u moje ime, ja sam među njima”. Iskoristite grupnu dinamiku kako bi što prije ostvarili proboj u stvaranju vlastite realnosti.

Ako radite s partnerom kome manjka samopouzdanja, treba postaviti niži kriterij za “polaganje ispita” u ovoj vježbi, a također u slijedećoj. Nemojte u ove dvije vježbe težiti savršenstvu, jer će vam se partner zaglibiti na tom nivou i izgubiti će puno vremena. Imati ćete kasnije puno prilika za usavršavanje svoje alfe.

Vježba mijenjanja realnosti

U ovoj vježbi učite se brzo prebacivati iz jedne realnosti u sasvim suprotnu. Ovo na neki način liči na vježbe glume i zasniva se na potpunom uživljavanju u različite realnosti.

Neki neognostički sustavi prisvajaju ovu vježbu, ali se ona prakticira u mnogim glumačkim školama koje rade po sustavu Stanislavskog.

Zašto je potrebna sposobnost prebacivanja iz jedne realnosti u drugu?

Odgovor je jednostavan. Vrlo često u životu potrebna vam je moć prenijeti se iz jedne realnosti u drugu. Na primjer, kada ste depresivni i želite izaći iz tog stanja, morate imati sposobnost u svojoj svijesti stvoriti osjećaj ugode, kako bi se ono potom objektiviziralo. Ako vas boli glava, morate imati moć prebaciti se u stanje koje karakterizira odsustvo bola, odnosno zdravlje i zadovoljstvo. Ako ste nezaposleni, a želite stvoriti realnost u kojoj imate posao koji vas čini zadovoljnim, potrebno je biti u stanju u svom subjektivnom svijetu (u svijesti i osjećajima) stvoriti situaciju u kojoj imate taj posao, a potom će se vaš subjektivni svijet očitovati u opipljivoj realnosti.

Ako u nezaposlenosti, koja vas čini nesretnim i očajnim, niste u stanju u svojoj svijesti izazvati osjećaj zaposlenosti, sigurno ga nećete dobiti ni u objektivnoj realnosti. Zato morate biti u stanju stvoriti suprotnu realnost od te neželjene i ove vježbe vam daju tu moć, moć prebacivanja iz jedne realnosti u drugu.

Neke od ovih alfi govore o neugodnoj ili neželjenoj realnosti. Njihov cilj nije stvoriti takvu realnost, nego vas izvježbati za brzo mijenjanje nepoželjne u poželjnu realnost.

Kako ćete raditi vježbu mijenjanja realnosti? Stvaranjem čistih i snažnih alfi! Uzeti ćete prvu alfu s popisa: “Ja sam ovdje i sada,” i uživjet ćete se u nju. To znači, osjetiti ćete je u potpunosti. I tada je jednostavno i glasno priopćite partneru (ako radite s partnerom) ili sebi, kao da izražavate očiglednu istinu. Ako se pri tome javi bilo kakva beta (tikovi, trzanje dijelova tijela, nevoljne geste, podrhtavanje ili nesigurnost glasa, pritisak u pleksusu, stezanje u grlu, osjećaj sumnje u svoju alfu, nevjerica, misli koje je negiraju, na primjer “znam da nije tako” itd), treba je ukloniti formulom rastvaranja (ili pretjerivanjem, ukoliko je beta neka jednostavna tjelesna reakcija), sve dok alfa ne ostane sasvim čista. Tada mijenjate realnost, uživljavate se u suprotnu koju izražava alfa: “Ja ne znam gdje sam.” Treba se uživiti u tu realnost kao glumac, koji publici treba dočarati osjećaj zbunjenosti, izgubljenosti i da ne zna gdje se nalazi. Pri tome treba u potpunosti zaboraviti ono u što ste se prethodno uživljavali, ovo je potpuno druga, nova realnost i za vas samo ona postoji u ovom trenutku.

Ako se javi beta, očistite je, pa ponovno, s potpunim emotivnim unošenjem, priopćite istu alfu, sve dok nije sasvim čista u trajanju od 5-10 sekundi.

Alternativne realnosti

1. Ja sam ovdje i sada.
2. Ja ne znam gdje sam.
3. Život je lijep.
4. Život je tužan.
5. Ja se osjećam vrlo dobro.
6. Ja se osjećam vrlo loše.
7. Ja znam tko sam ja.
8. Ja ne znam tko sam ja.

9. Ja stalno imam probleme u životu.
10. Ja uvijek nađem rješenje problema.
11. Život je za mene iluzija.
12. Život je za mene realnost.
13. Drugi ljudi odlučuju o mom životu.
14. O svom životu uvijek ja odlučujem.
15. Okolina me je napravila ovakvim kakav sam.
16. Ja sam onakav kakav odlučim da jesam.
17. Ja sam osjetljiv na kritiku i uvrede.
18. Ja sam otporan na kritiku i uvrede.
19. Ja ne znam što hoću.
20. Ja znam što hoću.

Pokazati ćemo na jednom primjeru kako se radi ova vježba. Pretpostavimo kako ste došli do realnosti br. 3: "Život je lijep." Treba osjetiti što bolje možete, uživjeti se u realnost kako je život za vas doista lijep. Dok je priopćavate i 5-10 sekundi nakon toga trebate biti u tom stanju, biti u toj realnosti (također i neposredno prije nego što ste počeli priopćavati). Istovremeno pazite javlja li vam se neka beta, na primjer, imate osjećaj sumnje. Odmah primijenite formulu rastvaranja:

1. Osjetite u potpunosti taj osjećaj sumnje.
2. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja, do praznog prostora, otvorite oči i skrenete pažnju na drugu stranu.

Zatim, osjećajući u potpunosti ono što govorite, opet priopćavate partneru svoju alfu: "Život je lijep" i otkrivate svaku betu koja se javlja neposredno *prije, za vrijeme* i 5-10 sekundi *nakon* izgovaranja alfe.

Beta koja se javi može biti ista beta (u ovom slučaju osjećaj sumnje u svoju izjavu) ili neka druga. Opet je uklanjate formulom rastvaranja.

Ovdje je potrebna jedna napomena. Bete se obično javljaju, ali se ne moraju javiti. Alfa može biti odmah čista i tada idete dalje.

Vježba je završena kada očistite sve alfe s liste.

Možete postaviti pitanje zašto je potrebno alfu držati čistom od beta samo 5 do 10 sekundi. U ovoj fazi vašeg rada to je dovoljno. Ako biste je pokušali držati pola minute, minutu ili duže, svakako bi vam se javila neka beta. Viši nivo učinkovitosti Ekskalibura i jeste takozvana "duga alfa", kada je alfu potrebno održati minutu ili dvije, A najviši nivo jeste takozvani bull-baiting. To je scientološki termin, koji označava održavanje čiste alfe za vrijeme dok partner pokušava svim sredstvima izbaciti vas iz nje: napada vas, vrijeđa, nasmijava, gura rukom i tome slično. To može trajati vrlo dugo i osoba treba cijelo to vrijeme imati čistu alfu bez ikakve bete.

Ponekad, premda vrlo rijetko, dogodi se da čovjek nije u stanju priopćiti alfu bez beta i to traje vrlo dugo. Kako postupiti u takvoj situaciji? Ako je to vaš partner, recite mu: "U redu, vidim kako ne možeš. Ali, kada bi ti bio čovjek koji to može, kako bi se osjećao? Kako bi sjedio? Kako bi disao?" On će odmah dobiti izgled čovjeka koji je u toj realnosti. Kada se to dogodi, recite mu: "Sada mi daj alfu." I problem je riješen!

Kada prođu Ekskalibur i nastave ga primjenjivati, mnogi sudionici postižu za kratko

vrijeme zapanjujuće rezultate. Na primjer, jedan loš student, koji je puno puta padao na ispitima i nekoliko godina izgubio na fakultetu, nakon samo nekoliko dana rada (po 1/2 sata dnevno) na alfi “Ja sam uspješan student”, ušao je u stanje permanentne alfe. Cijelo vrijeme se osjećao kao uspješan student. Rekao mi je: “Sada mi nije važno što radim. Ja se cijelo vrijeme osjećam kao uspješan student. Kad telefoniram prijatelju, ja sam na to koncentriran, ali ja telefoniram kao uspješan student, a ne kao propali student. Kad idem na sastanak s djevojkom, ja idem kao uspješan student, kada jedem, pijem, tuširam se, bilo što. I, naravno, kada polažem ispite, ja ih polažem kao uspješan student.” Nikakvo čudo nije što je počeo vrlo učinkovito polagati ispite i od tada nema problema sa studiranjem. U stvari, alfa “Ja sam uspješan student” predstavlja emotivnu podlogu svih njegovih iskustava i svi njegovi doživljaji ozračeni su tim osnovnim tonom. A kada potreba za tim stanjem prestane, on će ga zamijeniti nekim drugim.

11. poglavlje

PROCESI STVARANJA INDIVIDUALNOG UNIVERZUMA

Stvaranje individualnog univerzuma je višeslojan i višestran proces. On uključuje na prvom mjestu čišćenje nepoželjnih osobina i nepoželjnih okolnosti života u kojima živimo. Uz to ide uklanjanje barijera, ograničenja i neproduktivnih vjerovanja, koje ćemo posebno obraditi. Također i uklanjanje nepoželjnih identiteta.

Na njihovom mjestu treba izgraditi poželjne osobine ličnosti i skupove osobina koje nazivamo identitetima i fizičko tijelo kakvo hoćemo. Budući su okolnosti našeg materijalnog i društvenog života komponente našeg univerzuma, njihovo stvaranje u skladu s vlastitom voljom je slijedeći korak. Ponovit ću kako nakon rastvaranja nekog dijela naše realnosti ne smijemo ostaviti vakuum, jer u njega može ući bilo što, nepoželjno isto kao i poželjno, nego moramo stvoriti zbilju kakvu mi hoćemo.

Mnogi ne znaju što doista žele. Stoga je nužno napraviti svoju listu ciljeva i prioriteta. U ovoj vježbi napraviti ćemo listu poželjnih karakteristika ličnosti. Jednostavno se zapitajte: “Koje osobine ličnosti ja želim?” i ispišite desetak glavnih osobina ličnosti koje biste htjeli imati. Kasnije ćete, prema potrebi, dodavati sve nove osobine, a možda ćete željeti ukloniti neke koje ćete stvoriti. Ponovit ću da Ekskalibur nema unaprijed određene ciljeve, nego svatko sam određuje ono što želi. A ono što hoće danas ne mora biti isto što i sutra.

Ovo što slijedi je vježba, ali to je istovremeno i početak stvaranja vašeg subjektivnog univerzuma, vaše stvarnosti.

Dati ću vam kao primjer nekoliko osobina ličnosti, koje koristimo na tečaju. Vi ih ili preuzmite i stavite na svoju listu ili, ugledajući se na njih, napišite slične.

Osobine ličnosti koje želim imati

1. Ja sam hrabar.
2. Ja se dobro osjećam u društvu nepoznatih ljudi.
3. Ja uživam govoriti pred grupom.
4. Ja sam samouvjeren.
5. Ja s lakoćom zarađujem novac.
6. Ja s lakoćom tražim usluge od drugih ljudi.
7. Ja volim pomagati ljudima. Itd. Itd.

Napomene o alfama:

1. Sve osobine koje hoćete stvoriti, kao i sve okolnosti života, moraju biti uvijek izražene u sadašnjem vremenu. Znači, nikako nećete reći “Ja ću biti hrabar!”, nego “Ja sam hrabar!”. Vaša alfa neće glasiti: “Ja ću dobiti posao koji mi odgovara”, nego “Ja imam posao koji mi odgovara”, iako ga u tom trenutku nemate.
2. Svaka alfa treba sadržavati samo jednu ideju.
3. Alfe trebaju biti izražene na pozitivan način, kada god je to moguće. Znači, vaša alfa neće glasiti “Ja nisam plašljiv”, nego “Ja sam hrabar”; nećete reći “Ja nisam bolestan” nego “Ja sam zdrav” itd.

Ove napomene važe ne samo kod stvaranja osobina ličnosti koje želite, nego za sve alfe u bilo kojem području!

Radite ili sami ili s partnerom. Sjedite u udobnu stolicu, držeći pored sebe popis osobina koje ćete stvarati.

Uzmite prvu osobinu s liste. Uživite se u njen sadržaj. Osjetite to u potpunosti, poistovjetite se s njom. Zatim je glasno priopćavate kao svoju alfu. Ako radite s partnerom, priopćavate je partneru, a ako sami radite, priopćavate je zamišljenoj osobi. kao da se obraćate čitavom svijetu. Tim činom vi objavljujete jednu istinu.

Ako je vaša alfa sasvim čista 5 do 10 sekundi, prijeđite na drugu. Ako se javi bilo koja beta, čistite je s formulom rastvaranja. Kada ste je uklonili, ponovno dajete alfu i iznova uklanjate bete koje se javljaju, svaki put po jednu. To činite sve dok alfa ne ostane sasvim čista 5-10 sekundi.

Taj postupak ponovite sa svakom osobinom sa svoje liste, sve dok vam sve alfe nisu čiste.

Viši nivo stvaranja vlastite stvarnosti jesu, kao što sam rekao, takozvane duge alfe. Možete ih raditi odmah nakon svladavanja prvog nivoa ili nekoliko dana kasnije. Sam termin kaže što treba raditi. Postupak je sasvim isti kao na prvom nivou, razlika je u trajanju alfi. Na ovom nivou, alfa treba biti čista od bilo kakvih beta 30 sekundi, minutu ili nekoliko minuta, zavisi kakve su vam ambicije. Što je problem teži za rješavanje, utoliko alfa treba biti duža, što je sasvim logično. Ako ste nezaposleni u vrijeme opće krize, kada mnogi ljudi gube posao koji su prethodno imali, morate imati vrlo duge i sasvim čiste alfe kako biste za kratko vrijeme stvorili novu realnost, dobili posao.

Isti princip važi za treći nivo, za održavanje čistih i snažnih alfi unatoč vanjskog otpora stvorenog bull-baitingom.

Čišćenje tijela formulom rastvaranja

Naše tijelo je ublaživač za mnoge neugodne i bolne dojmove. Energija stvorena vanjskim dražima, koja ne nalazi odgovarajući ispust, ima tendenciju preobrazbe, konverzije u poremećaje. Svi psihosomatski poremećaji nastaju na takav način, od glavobolje do čira na želucu. Stoga je potrebno osloboditi tijelo takvih utisaka i dozvoliti mu funkciju kao dobrom kompjuteru, što ono i jest, samo na osnovi dojmova za koje je stvoreno.

Ovaj proces se radi u ležećem ili sjedećem položaju u opuštenom stanju. Ukoliko imate tendenciju pospanosti dok ležite, onda ga radite u sjedećem položaju.

1. Osjetite svoje tijelo u potpunosti. (To nije teško, jer ga vi već osjećate. Sve što je potrebno jest potpuno usmjeriti pažnju na taj složeni osjećaj).

2. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja, dok ne izađete iz te energetske forme koja čini vaše tijelo. U trenutku kada ste izašli u slobodni prostor oko tijela, skrenite pozornost na drugu stranu (iako su vam oči zatvorene). Ako niste u stanju obaviti diskreaciju zatvorenih očiju, onda ih jednostavno otvorite, kao što uobičajeno radite.

Kad ste završili drugu fazu formule rastvaranja, odmah počnite iznova i tako dalje cijelo vrijeme dok radite čišćenje tijela. U jednoj seansi ne treba raditi kraće od 30 minuta, niti duže od jednog sata. Vodite bilješke o svom radu na tijelu. Potrebno je 7-10 sati rada s tjelesnim procesom kako biste imali očigledne efekte. Oni su često čudesni. Ima ljudi koji su radili 15 ili 20 sati. Jednoj osobi su nestale sportske povrede koje je vukla duže od deset godina i za koje su sportski liječnici tvrdili da im nema lijeka. Druga osoba, žena od 39 godina, ostala je po prvi put u životu u drugom stanju. Treba napomenuti da je bila ukupno u braku devet godina, šest u prvom braku i tri u drugom i nikada nije bila trudna. Šest tjedana nakon završenog Ekskalibura i nakon petnaestak sati tjelesnog čišćenja zatrudnjela je.

Mnogima nestaju dugogodišnje alergije. S tim u vezi valja napomenuti kako se već u prvoj seansi ovog proces javljaju pojačane alergije. Kao da se tijelo čisti od njih, izbacujući ih na površinu. Neki ljudi su u prošlosti patili od alergija i izvjesno vrijeme ih nisu imali. Na prvoj seansi im alergija izbija. Ne treba se zbuniti ili uplašiti, jer se radi o zdravom procesu. U toj osobi se pripremala nova alergijska reakcija i proces tjelesnog čišćenja je ubrzao njenu pojavu. Nakon tog proces biti će očišćena, a bez njega bi alergijska reakcija kasnije bila puno jača.

Opisani postupak možete primijeniti ne samo na čitavo tijelo, nego i na čišćenje dijelova tijela: bolesnog oka, bubrega, glave, ramena, koljena itd. U takvim slučajevima primijenite prethodno opisan i grafički prikazan postupak za rad s malim energetskim tvorevinama.

Ukoliko zaspite tijekom procesa, ne uzbuđujte se puno.

Na nesvjesnom nivou proces se nastavlja. Ipak, kao vrijeme prakticiranja ove vježbe zapišite koliko ste otprilike bili svjesni. Spavanje nemojte uračunavati.

Djelovanje na tijelo formulom stvaranja

Čišćenje tijela (ili dijelova tijela) je samo polovina primjene Ekskalibura. To je rastvaranje. Morate je dopuniti procesom “stvaranja tijela”, a to znači stvaranje poželjnih tjelesnih karakteristika kroz pozitivne alfe.

Napravite opet listu svojih alfi koje trebaju izražavati vašu ideju o tijelu kakvo želite. One trebaju biti pozitivno izražene kada god je to moguće. Na primjer, nećete reći “Moje tijelo nije gojazno”, nego”Ja imam vitko tijelo”. Nije dobro reći “Moje tijelo nije bolesno”, nego “Moje tijelo je zdravo” itd.

Nekada je to teško, pa napravite kompromis. Primjera radi, ako se hoćete osloboditi alergija, najbolje moguća alfa je “Moje tijelo je slobodno od alergija”. Naravno, vi možda možete naći i bolji način za uobličenje svojih alfi.

U svezi sa stvaranjem realnosti, bilo da se radi o osobinama ličnosti, identitetima ili djelovanju na tijelo, treba znati sljedeće. Vaše alfe djeluju na dva načina: izravno i neizravno: Izravno djelovanje se iskazuje tako što problem bude neposredno riješen, željena osobina je stvorena, vanjska okolnost je ostvarena, tijelo je doživjelo željenu promjenu.

Posredno se djelovanje alfi izražava tako kada se otvori put za rješenje problema ili vam dolazi ideja kako uz nečiju pomoć problem riješiti ili nalazite sredstvo ili metodu koja će vam u tome pomoći.

Na primjer, čovjek s dugogodišnjom bolesti kralježnice (diskopatija) radio je uporno alfe čiji je sadržaj bio kako mu je kralježnica zdrava. Do tada mu liječnici nisu mogli pomoći. Njihova terapija se svodila na davanje injekcija, više tjedna ležanja u postelji i uzimanje lijekova protiv bolova. Nakon nekoliko sati davanja alfe “Ja imam zdravu kralježnicu”, tijekom nekoliko dana, saznao je za ruskog liječnika koji je prakticirao kiropraktiku, koja spada u alternativnu medicinu. Posjetio ga je i nakon pet seansi bio je izliječen.

U sličnim slučajevima skoro uvijek se radi o nekom neuobičajenom putu razrješenja problema ili o uvidu u nešto što je dugo vremena postojalo pred samim nosom osobe, ali on je propustio to vidjeti. Sada ga aktivnost stvaranja nove stvarnosti čini spremnim za nove spojeve i sinteze davno postojećih elemenata.

Evo nekoliko alfi kao primjer djelovanja na tijelo:

“Moje tijelo je zdravo.”

“Ja imam vitko tijelo.”

“Moje tijelo je slobodno od alergija.”

“Moje tijelo automatski odbacuje otrove.”

“Ja imam zdravu i elastičnu kralježnicu.”

“Ja kontroliram svoj apetit.”

“Mene privlači samo zdrava hrana.”

“Moja koža je zdrava i čista,” itd.

Kod posljednje navedene alfe imamo dvije ideje istovremeno. To je dopušteno u slučajevima kada te ideje vrlo često idu zajedno, pa među njima postoji “prirodna veza”.

Neke osobe su postizale iznenađujuće dobre rezultate. Moj bliski rođak, koji je od rođenja bolovao od ihtioze ili riblje kože, za koju nije bilo lijeka, alfom “Ja imam zdravu i čistu kožu” postigao je očigledno poboljšanje. Samo tijelo je našlo načina stvoriti zdravu kožu. Istini u prilog, to poboljšanje nije bilo trajno, on je morao nakon nekog vremena sebi iznova davati te alfe, ali je to svakako predstavljalo rješenje problema.

Druga osoba, N. T. iz Berana, imao je tešku bolest očiju. Na jedno oko uopće nije vidio, a na drugom oko je imao 25% vida. Nakon nekoliko tjedana rada s tijelom i očima, postigao je drastično poboljšanje vida. Bilo je i promjena koje su nas potpuno iznenadile, jer kada smo počeli primjenu Ekskalibura na njih nismo računali, nismo vjerovali kako će ih neko moći ostvari (Ali to je bilo samo naše negativno vjerovanje. O negativnim vjerovanjima i drugim ograničenjima vidi u slijedećem poglavlju). Na primjer, 21-godišnji mladić koji je trenirao Tae Kwon Do radio je vrlo uporno na čišćenju tijela i stvaranju poželjnih tjelesnih karakteristika. On je prestao rasti u 17. godini (to je znao jer je svake godine išao na sportski pregled), ali je iznenada, kada je počeo prakticirati navedene procese Ekskalibura, za samo 6 mjeseci porastao 2,5 centimetra, a poraslo mu je i stopalo, te je počeo nositi obuću jedan broj veću.

Takvih primjera ima zaista puno,

12. poglavlje

PREPREKE, ZAKOČENOSTI U OGRANIČENJA

S našom sposobnošću stvaranja željene realnosti tijesno su povezane prepreke, zakočenosti i samonametnuta ograničenja. Kada, primjenjujući formulu rastvaranja, uklonimo prepreke i ograničenja u nekom području, često sposobnosti automatski dolaze na pozornicu. Na primjer, ako uklonimo zakočenost u komunikaciji s drugim ljudima, proces komunikacije obično počinje teći sam od sebe. Ipak, pravi posao je obavljen kad stvorimo željenu sposobnost, nakon što smo prethodno uklonili prepreke i ograničenja.

Ograničenja ne moramo doživljavati samo kao negativne pojave u našem univerzumu. Na prvom mjestu, stvorio ih je atman ili istinito biće kako bi mogao imati neka iskustva. On to čini kroz čovjeka koji je, na ovoj planeti, instrument njegovog izražavanja ili oblik koji koristi u ovoj fazi duhovne evolucije. Za iskustvo gladi, on mora ograničiti mogućnost stjecanja hrane u nekom periodu. Za iskustvo samoće, on stvara situaciju ograničenja komuniciranja s drugim bićima. S ljudske točke gledišta to su neugodna iskustva, ali u svojoj evoluciji atman ih mora proživjeti. Na ovom mjestu valja istaći kako tvorci nekih neognostičkih sustava sebi pripisuju primat otkrića negativnih ili ograničavajućih vjerovanja kao elemenata ljudske nesreće u ovom svijetu (u tome je najglasniji Hary Palmer, sastavljač Avatara); tolerantniji dopuštaju kako ih je otkrio Hubbard. Istina je sasvim drugačija. Joga i Vedanta znaju za njih tisućama godina. Jedan od modernih učitelja Šri Ramana Maharši o njihovom djelovanju na čovjeka kaže: “Uistinu, ne postoji razlog za bijedu i nesreću. Vi sami stvarate ograničenja i namećete ih sebi kao beskonačnom biću, a potom patite i plačete zato što ste ograničeni.”

Kao što smo ranije spomenuli, u dosadašnjim etapama duhovne evolucije bilo je neophodno proživljavati takva iskustva u puno dužim periodima. Sada je to znatno ubrzano. U ovom trenutku čovjek može proživjeti neka iskustva ograničenja za nekoliko sekundi, koliko mu je potrebno proširiti se preko krajnjih granica tog osjećaja, a nekada je takvo iskustvo stjecao mjesecima, godinama ili životima.

Ograničenja s najdalekosežnijim posljedicama potiču od naših vjerovanja ili sustava vjerovanja. Život prosječnog čovjeka protječe usmjeravan u najvećoj mjeri sustavom vjerovanja u kome je odgojen i koji je iz različitih razloga prihvatio. Svi politički, filozofski, religijski i duhovni sustavi jesu sustavi vjerovanja. Glavna odlika svih sustava vjerovanja je nemogućnost dokaza. U trenutku kada to postaje moguće, oni se pretvaraju u sustave znanja.

Sustavi znanja jesu skupovi povezanih podataka koji se mogu dokazati, kao što su matematika, fizika i kemija. Međutim, dokazi koji su dovoljni u jednom periodu postojanja nekog od sustava znanja mogu biti nedovoljni u slijedećem. I uglavnom jesu. Novi podaci postupno mijenjaju sustav znanja. To je razlog što oni danas ne izgledaju isto kao prije pedeset godina.

Ono što je važno u kontekstu Ekskalibura jest kako sustavi vjerovanja u većoj mjeri usmjeravaju naše živote nego sustavi znanja. Vjerovanja su jača od znanja. Zbog vjerovanja ljudi će učiniti stvari koje neće zbog znanja. Zbog razlika u sustavu vjerovanja ljudi su često spremni ubiti drugo ljudsko biće. Ne moramo se daleko vraćati u povijest. Katolici ubijaju protestante i protestanti katolike. Pravoslavni ubijaju katolike i katolici njih. Ubijaju se Židovi i Muslimani, Muslimani i Hindusi i tako unedogled.

Teško je naći primjere ubijanja zbog razlika u sustavima znanja. Ljudi se ne ubijaju zbog razlika u shvaćanju fizikalnih znanja ili nutricistike, a ako to čine, sasvim je sigurno kako su se u ta znanja uplela i vjerovanja.

Svi okultni i duhovni sustavi uče kako vjerovanja u velikoj mjeri odlučuju kakvi će biti naši doživljaji. Iskustvo, taj nemilosrdni učitelj koji je uvijek u pravu, pokazuje kako u tome ima puno istine. Ali naša vjerovanja često utječu drugačije nego što mi to očekujemo. Jednom tjedno milijuni ljudi vjeruju kako će određeni sportski timovi pobijediti i određeni brojevi biti izvučeni iz bubnja, i zbog tih svojih vjerovanja ulažu novac u sportsku prognozu ili lutriju. Ali samo jedan od mnogih tisuća dobiva, a vjerovanja većine ne daju im iskustva za koja su vjerovali da će ih doživjeti, pa stoga i gube svoj novac.

Svakih nekoliko godina pojavljuju se proroci koji uče sljedbenike o propasti svijeta, kataklizmama, dolasku letećih tanjura na Zemlju i tome slično. Njihovi sljedbenici im slijepo vjeruju, ali sve što dožive kada dođe vrijeme ispunjenja proročanstava jesu nejasna objašnjenja zašto se ona nisu ostvarila. Ron Hubbard je tvrdio kako čovjek koji svakodnevno uzima velike doze vitamina “E” ne može doživjeti srčani udar. Nijedan scientolog nije izrazio ni najmanju sumnju u tu tvrdnju i svi su gutali “E” vitamin u velikim količinama. Taj vitamin djeluje vrlo povoljno na opće tjelesno stanje, ali scientolozi također umiru od srca. Štoviše, njihov mesija Ron Hubbard je pretrpio dva teška srčana napada, ostao mjesecima paraliziran i naposljetku umro od srca.

Voda Unarijus kulta, koja je za sebe tvrdila da je arhandel Uriel, izliječila je, koristeći seksualnu magiju, veliki broj ljudi od narkomanije. Mnogi od njih bili su joj zahvalni i vjerovali su u svaku njezinu riječ. U jednom trenutku ona je ustvrdila kako će se 1979. godine pripadnici razvijenijih kozmičkih civilizacija spustiti u svojim letjelicama na Zemlju i javno uspostaviti kontakt sa stanovnicima Zemlje. Jesu li?

Čovjek koji je stvorio Intenziv prosvjetljenja, Charles Berner, izražavao je vrlo trezvene poglede pred svojim sljedbenicima. Ipak, u jednom trenutku, iz tko zna kojih razloga, dao je pismeno proročanstvo kako će se krajem prošlog desetljeća dogoditi katastrofa planetarnih razmjera. Nije precizirao hoće li to biti svjetski rat ili kozmička kataklizma, ali su nje ovi sljedbenici vjerovali kako će samo Australija biti pošteđena. Čitava grupa se iz Kalifornije preselila u Australiju i u podzemnim skloništima nagomilala ogromne količine hrane, vode i ostalih potreba za dugogodišnje preživljavanje. Vrijeme predviđeno za katastrofu je došlo i prošlo, a osim poremećaja na njujorškoj burzi ništa se značajnije nije dogodilo. Tada su opet uslijedila neuvjerljiva objašnjenja zašto se ostvarenje predviđanja izjalovilo.

Pobuđuje čuđenje, što je to što nagoni inače trezvene ljude da se upuštaju u takvu vrstu proricanja, ali ono što je važno za naše izlaganje jest kako su ljudi slijepo u njih vjerovali, a nisu iskusili to u što vjeruju. S druge strane, očito je kako ljudi koji imaju optimistička vjerovanja uglavnom dožive njihovo ostvarenje. Kao i pesimisti, uostalom.

To nas dovodi do dubine i snage vjerovanja. Naime, površinska vjerovanja mogu biti samo pokrov i maska dubokih i puno snažnijih vjerovanja koja postoje u čovjeku. Svjesna vjerovanja su po pravilu površna i lako promjenjiva. Duboka, osnovna vjerovanja, koja u punome određuju ponašanje i iskustva ljudi jesu nesvjesna. Njih je moguće otkriti kroz osvješćenje putem nekih od procesa dubinske psihoterapije ili hermetičkih metoda razvoja svijesti. Ova vjerovanja se iskazuju kroz emotivne i mentalne vibracije koje čine naše psihičko, energetsko polje. Naša okolina nesvjesno i automatski prihvaća te vibracije i doživljava nas u skladu s njima. One su odlučujući čimbenici u selekciji određenih vrsta iskustava koje ćemo doživjeti. Uslijed toga što se neka od njih u određenom društvu smatraju kao socijalno neprihvatljiva, ljudi ih često pokrivaju socijalno cijenjenim ponašanjima i reakcijama. Međutim, kako ona ne predstavljaju istinito njihova najdublja uvjerenja, ljudi se obično nelagodno osjećaju dok ih izražavaju. Dok to čine, oni obično ne osjećaju kako govore i djeluju iz sebe i sami sebi djeluju lažno i umjetno.

Na primjer, jedna osoba može imati duboko ukorijenjeno i nesvjesno vjerovanje kako je bezvrijedna i nesposobna. Iz njega ona izgrađuje stav prezira prema sebi i nedostatka

ljubavi prema sebi, uz istovremenu netrpeljivost prema ljudima koji postižu značajna dostignuća u društvu. Međutim, ako bi netrpeljivost prema uspješnim osobama otvoreno izrazila, bila bi kažnjena od okoline, te ih ona preobražava u stavove pretjeranog divljenja i hvale za tuđe uspjehe. Međutim, njena osnovna vjerovanja imat će odlučujuću ulogu u njenim životnim iskustvima, a ne površna, socijalno prihvatljiva koja imaju manju snagu. Stoga će ona imati neugodna iskustva s uspješnim ljudima i privlačit će sebi uglavnom osobe koje sebe doživljavaju na sličan način, kao bezvrijedne i nesposobne. Sve dok takva osoba ne izmijeni svoja osnovna uvjerenja, vjerojatno neće postići uspjeh i samorealizaciju.

Drugo često uvjerenje koje sputava ljude u samoostvarenju jest kako su uspješni ljudi zli i pokvareni, te je nužan uvjet uspjeha nečasno ponašanje i nemoral. Takvo uvjerenje sasvim sigurno će učiniti da takva osoba cijelo vrijeme sputava sebe u dostignućima, unatoč napora koje na svjesnom planu ulaže kako bi postigla nešto značajno.

Nema potrebe u ovakvom tekstu to naširoko objašnjavati. Važno je slijedeće. Kako bi čovjek mogao izazvati poželjne promjene u svojim životnim iskustvima, te umjesto bolnih i poražavajućih doživljaja imao ugodna iskustva, on mora izmijeniti svoja osnovna, najdublja vjerovanja i uvjerenja o samom sebi.

Nepristajanje na uspješno djelovanje u ovom trenutku zbog natrule prošlosti znači odluku i odustajanje od svoje božanske prirode, opredjeljenje za svijet privida i svijet mrtvih. Otkrivanje ograničavajućih prepreka i uvjerenja jest istinski uzbudljiv pothvat. On se sastoji u probijanju sve većih dubina ego struktura, u raskopavanje sve dubljih slojeva iskustava i mehanizama ego obrane, u uklanjanju ograničenja koje je čovjek stvorio sam sebi i probijanju puteva do novih, boljih iskustava. Koristeći Ekskalibur, čovjek će ispod svih tih nanosa, maškarada i traumatskih zagušenja otkriti zbiljsku prirodu svoga bića kao prazninu, koja ga čini neodvojivim od praznine kao bitnog temelja svepostojanja.

Nakon doživljaja sebe kao apsolutne praznine, puno je lakše stvarati novu realnost, jer između bića i cilja koji je ono postavilo nema ničega što bi djelovalo kao zapreka te cilj biva potpuno osvijetljen i jasan. Nasuprot toga teško je stvarati iz zmijskog klupka ego struktura, pa strijela otuda odapeta nema mogućnosti daleko i točno dobaciti.

U svrsishodnom radu, kada se usmjerimo na otklanjanje barijera i ograničenja, treba otkriti koje je vjerovanje ili uvjerenje u njegovoj osnovi. Kada smo ga otkrili, primijenimo formulu rastvaranja na njega kako bismo ga uklonili, a odmah potom primijenimo formulu stvaranja, To znači stvoriti snažnu alfu (ili više njih) koje odražavaju naš pozitivan i aktivan stav, suprotan prethodnom ograničenju, a potom uklonimo sve bete te alfa ostaje čista i prodorna kao laserski zrak, spremna za ostvarenje.

Postoje najmanje dva pristupa, izražena kroz dva pitanja, kojima otkrivamo ograničavajuća vjerovanja:

1. Kakva vjerovanja mora imati čovjek kako bi doživio neugodnu realnost koju doživljava?

2. Što je potrebno kako bi se u nečemu uspjelo u čemu nismo uspješni?

Zapamtite ova dva pitanja, jer s njima možete ostvariti čudesne rezultate u otkrivanju dubokih negativnih vjerovanja, kako svojih, tako i drugih ljudi i na taj način postići korjenite promjene u životu.

Na primjer, nezaposlena osoba, koja dugo bezuspješno pokušava naći posao, može, koristeći prvo pitanje, otkriti sljedeća svoja negativna uvjerenja; a. Ja vjerujem da se danas posao teško dobiva; b. Ja nemam društvenih veza, a bez protekcije je nemoguće dobiti posao; c. Ja nisam sposoban; d. Mene ljudi ne vole, kada bi me voljeli netko bi mi pomogao.

Ako ta osoba primjeni i drugo pitanje, može preko njega otkriti ista ta ograničenja ili neko novo. Na primjer: e). Potrebno je moći uporno moliti ljude za uslugu, kako bi mi dali posao, a ja nisam u stanju moliti; f). Potrebno je lako i uvjerljivo komunicirati s ljudima, a ja sam sramežljiv; g). Potrebna je sposobnost, sposobne svatko hoće, a ja nisam dovoljno sposoban. Itd.

Ta ograničavajuća vjerovanja treba rastvoriti formulom, a potom formirati alfu koja izražava suprotnu, poželjnu realnost. Na primjer, ako pođemo od ograničenja a). “Posao se danas teško dobiva”, treba to vjerovanje osjetiti u potpunosti, proširiti se preko krajnjih granica tog osjećaja i rastvoriti ga, a to znači skrenuti pažnju na drugu stranu i pustiti ga da nestane.

U samom Ekskalibur treningu, polazimo od većeg broja osnovnih ograničenja za koje vjerujemo da ih većina ljudi ima u obliku negativnih vjerovanja i sve ih redom rastvorimo. Taj rad ustvari čisti auru i nakon dva dana Ekskalibura, mnogi ljudi se drugačije osjećaju, puni su optimizma i uvjereni kako mogu izmijeniti svoj svijet nabolje. .

Čim ukloni jedno ograničenje, osoba ga treba u svom svijetu zamjeni pozitivnom alfom koja stvara suprotnu realnost.

Ovdje je dana lista najčešćih ograničenja, ali praktičar može napraviti svoju listu, koja odražava ono što njega ograničava. Radi se individualno ili s partnerom.

Svaka akcija čišćenja ograničenja počinje s izjavom: “Ja ne mogu ...” Potom se slijedi popis ograničenja i svako se rastvara, a zatim se daje pozitivna alfa.

“Ja ne mogu ...

1...ukloniti svoje nedostatke.”

2...početi raditi.”

3...planirati svoje vrijeme.”

4...biti točan.”

5...imati samopouzdanja.”

6...zaraditi novac.”

7...dobiti posao koji volim.”

8... biti uspješan.”

9...biti smiren u svakoj situaciji.”

10...slobodno izraziti svoje osjećaje.”

11...dobro pamtiti.”

12...biti koncentriran na svoj zadatak.”

13...preuzeti odgovornost za čitav svoj život.”

14...prestati okrivljavati druge za svoje neuspjehe.”

15...biti uporan.”

16...dovršiti ono što započnem.”

17...biti tolerantan u odnosima s ljudima.”

18...biti strpljiv s djecom.”

19...privući odgovarajućeg partnera.”

20...učinkovito upravljati ljudima.”

21...slobodno tražiti usluge od drugih ljudi.”

22...kontrolirati svoj temperament.”

23...boriti se za svoje stavove.”

24...uživati u svojim uspjesima.”

Na ovu listu dodajte koliko hoćete negativnih vjerovanja koja ovdje nisu navedena.

Primjera radi, uzet ćemo rad s ograničenjem br. 15, “Ja ne mogu biti uporan” (treba redom proći sva ova ograničenja i sva koja ste sami dodali na listu).

1. Osjetite svoju nemoć, osjetite kako nemate upornosti, kako u životu lako odustajete od svojih ciljeva. Osjetite taj osjećaj u potpunosti.

2. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja, sve do praznine koja ga okružuje, skrenite pažnju na drugu stranu (otvorite oči).

Stvorite svoju novu realnost, na primjer s alfom: “Ja sam uporan”. Ta alfa mora biti prožeta htijenjem i osjećajem kako bi pokrenula proces ostvarenja, materijalizacije. Svaka beta koja se javi neposredno prije davanja alfe, za vrijeme i nakon nje treba se očistiti formulom rastvaranja. Potom možete prijeći na viši nivo, na davanje duge alfe ili, ako imate partnera, na alfu s bull-baitingom.

Ako je postojeće negativno vjerovanje izuzetno jako, potrebne su alfe srodnih značenja: “Ja sam vrlo uporan”, “Sve što započnem ja završim do kraja”, “Ja sam u stanju ukloniti svaku prepreku”, “Ja vjerujem u svoju ustrajnost”, “Ja ustrajavam u ostvarenju svojih ciljeva” itd.

Ukoliko u ovom trenutku ne posjedujete neku sposobnost koju želite, to znači kako postoji neko negativno vjerovanje koje vas sputava u stjecanju te sposobnost. Uklonite ga formulom rastvaranja. Promatrajući sebe u različitim životnim situacijama i svoju nemogućnost ostvarenja bilo kojeg cilja, možete utvrditi koja negativna vjerovanja tu nesposobnost stvaraju i ukloniti ih.

Posao je završen kada se željena sposobnost direktno iskaže, ili kada se javi prilika za razvoj i stjecanje te sposobnosti.

13. poglavlje

ZABRANE I ZAPOVIJEDI

Naša civilizacija, počevši od Mojsija, izgrađena je na zabranama i zapovijedima. Takva represivna osnova nužna je za razvoj civilizacije, isto kao što je nezaobilazna u razvoju individue. Ljudsko biće funkcionira na principu bola i zadovoljstva, Drugim riječima to znači kako nepoželjne reakcije bivaju potisnute kaznama, a poželjne stimulirane različitim oblicima nagrađivanja. U ranom djetinjstvu to se događa u najvećoj mjeri u područjima osnovnih životnih funkcija, hranjenju i pražnjenju mjehura i crijeva, kao i u izražavanju osnovnih emocija. U tim područjima dijete se susreće s prvim zabranama i zapovijedima. Budući da potječu od roditelja, one na dijete ne djeluju ništa slabije nego što su Božje zapovijedi djelovale na Mojsija.

Dobra strana takvog događanja je nastanak civiliziranog ljudskog bića, uklopljenog u društvena pravila ponašanja. Međutim, postoji i sjena. Zabrane i zapovijedi se na ranom uzrastu lako uopćavaju. Tako se često susrećemo s ljudima koji nisu samo dobro kontroliranog ponašanja, nego su i impotentni. Nisu samo naučeni biti pažljivi i čuvati postojeće, nego im je u potpunosti ugušen stvaralački impuls. Mnogi ljudi štuju autoritete, ali prema njima osjećaju i strah; ozbiljno prilaze svojim zadacima, ali nisu u stanju radovati se.

Našu pozornost privlače takve zabrane i zapovijedi koje ljudima truju život. Njihovi prvobitni ciljevi bili su vrijedni, ali su se one otele kontroli i izazivaju takve posljedice koje naši roditelji svakako nisu željeli. U Ekskaliburu na njih gledamo kao na izuzetno snažna ograničenja. Budući su nastala u najranijoj dobi, takva negativna vjerovanja su se duboko urezala u ljudska bića i ona ih doživljavaju kao dio sebe, često kao najjači i najpostojaniji dio sebe. Međutim, ljudi koji su u svom razvoju dospjeli do potrebe da svoj život stave pod kontrolu i žele naći metode koje će im to omogućiti, uviđaju kako ih zabrane i zapovijedi sputavaju i često im truju život. Da bi se osjetili slobodnim bićima, oni ih moraju ukloniti. Točnije rečeno, moraju imati unutrašnju slobodu izbora u tome što će ukloniti, a što zadržati.

Ovdje se daje popis najčešće primijećenih zabrana i zapovijedi, a vi, kao i u ostalim područjima Ekskalibura, dodajte one koje vi doživljavate kao štetne, a koje se na listi ne nalaze. Također, ako želite zadržati neke s liste, slobodno to učinite.

Sam postupak uklanjanja, na ovom nivou vašeg poznavanja Ekskalibura, gotovo ne bi trebalo opisivati. Treba prijeći po listi zabrana i na svaku primijeniti našu alkemijsku formulu rastvaranja. Poistovjetite se s odabranom zabranom, zaista je u potpunosti osjetite. Potom se proširite preko krajnjih granica njenog energetskog polja i u trenutku kada izađete iz nje otvorite oči i rastvorite je, skrenite pozornost na nešto drugo. Na tečaju Ekskalibura listu zabrana obično prolazimo dva puta, ali u vašem radu nakon tečaja, treba pokloniti znatno više vremena onim zabranama koje u sebi osjećate.

Nakon svakog rastvaranja zabrane ide odgovarajuća pozitivna alfa. Na primjer, nakon “Ne budi voljen” slijedi: “Mene ljudi vole”; nakon “Nemoj se razlikovati od drugih”, ide: “Ja sam ja, kakav jesam”; nakon “Ne plači”, slijedi: “Ja slobodno izražavam svoje osjećaje” itd.

Popis zabrana i zapovijedi

“Nemoj!”

“Nemoj osjećati!”

“Ne pokazuj svoje emocije!”

“Ne plači!”

“Ne opuštaj se nikad!”

“Ne opraštaj sebi!”

“Ne opraštaj drugima!”

“Nemoj misliti!”

“Ne budi to što jesi!”

“Ne budi važan!”

“Nemoj tražiti ono što želiš!”

“Nemoj uspjeti!”

“Ne budi blizak s ljudima!”

“Nemoj sazrijeti!”

“Ne budi dijete!”

“Ne budi sretan!”

“Ne traži nova iskustva!”

“Ne razlikuj se od drugih!”

“Ne budi nikad zadovoljan!”

“Ne budi voljen!”

“Nemoj voljeti druge!”

Na prvom mjestu nalazi se najopćenitija zabrana NEMOJ! Ona je vrlo snažna i ostale zabrane i zapovijedi su njena primjena u različitim područjima. Pokazalo se u praksi da se praznina, koja ostaje nakon njenog rastvaranja, najbolje popunjava uopćenom i snažnom alfom JA HOĆU!

14. poglavlje

POMOĆ DRUGIM BIĆIMA

Tehnikama Ekskalibura moguće je pomoći i drugim bićima, a ne samo sebi. To su prvenstveno drugi ljudi, ali je moguće pomoći i životinjama, pa i biljkama. Koliko se u ovom području može postići pokazat će osobno iskustvo svakog praktičara. Budući da smo naglasili kako je Ekskalibur suha praksa, nećemo davati dugačka objašnjenja i argumente, jer njih i nema puno.

Ukratko, teorijska osnova ovakve djelatnosti je jedinstvo svih postojećih oblika života. Svi su oni mali valovi na bezgraničnom oceanu sveživota, koji čini njihovu osnovu i bit, Mogli bi reći kako je osnova preko koje djelujemo ovdje kolektivna svijest ili kolektivno nesvjesno, a paradigma koja nam može olakšati prihvaćanje takvog djelovanja kao mogućeg je hologram. Svaki dio postojeće makrocjeline sadrži u sebi tu sveukupnu cjelinu, ocean je u kapi rose, te djelujući na dio sebe mi djelujemo na dio kozmosa kao nerazlučivi dio svog bića. Ideja o jedinstvu svijeta je vjerojatno najstarija u čovjekovom poimanju stvarnosti. Ona je činila polazište njegovih nastojanja što neposrednije uspostaviti komunikaciju s njom. Potiskivana i zaboravljana u nekim razdobljima kada su dominirala drugačija shvaćanja svijeta, ova ideja danas dobiva novu vrijednost. Na sve događaje u sadašnjem svijetu počinje se gledati kao na vrh ledenog brijega koji skriva tajnu o jedinstvu svijeta na dubljem, prikrivenom planu, na kojem svaki njegov dio iskazuje cjelinu.

Staru spoznaju o jedinstvu svijeta, izraženu kroz novu saznajnu paradigmu, mnogi poznavatelji okultnog doživljavaju kao ostvarenje davnog sna. Shvaćanje o jedinstvu svijeta, izraženo kroz uvjerenje kako svi njegovi elementi sadrže u sebi sveukupnu cjelinu, naslućena u periodu iskonskog magijskog mišljenja, dobiva u holografiji teorijsku, znanstvenu osnovu. Istražujući svojstva i ponašanje elementarnih čestica, David Baum je otkrio njihovu povezanost i jedinstvo koje se skriva iza svakog pojedinačnog entiteta i tako ukazao kako je svaki dio fizičke realnosti prisutan u cjelini i cjelina u svakom svom dijelu, što nam omogućuje spoznati fizički univerzum kao veliki hologram. Uspostavljanjem ovakvog paradigmatskog okvira, holografskog shvaćanja svijeta, mnogi istraživači nalaze mogućnost objašnjenja do sada neobjašnjivih fenomena u psihijatriji, psihologiji, parapsihologiji, ekologiji i drugim disciplinama, a nama se ono nameće u objašnjenju fenomena koje doživljavamo u primjeni Ekskalibura.

U holografskom tumačenju svijeta postoji samo jedinstveni svijet u kome je sve povezano sa svime kroz neraskidivu međuovisnost dijelova. Svatko od nas je ujedno i svatko drugo biće, te stoga u okviru makro-univerzuma svatko od nas predstavlja svakog drugog. Takav osuvremenjeni magijski i okultni monizam dovodi nas do jednog i nedjeljivog, koje je u osnovi svakog razvoja i svega postojećeg. To nam omogućuje regresiju na najdublje, primarne nivoe doživljavanja i poistovjećivanja s prividno drugim, bilo da je riječ o čovjeku, životinji ili biljci, jer je to prividno “drugo” u našoj magijskoj zbilji ekvivalentno osobi koja radi Ekskalibur procese za druge.

Na druge djelujemo poistovjećujući se s njima putem osjećaja. To je osnovni mehanizam djelovanja, a potom radimo procese kroz njih i za njih.

U praksi to izgleda ovako. Neka nama bliska osoba ima problem koji joj smeta i koji želi ukloniti, a u tome nikako ne uspijeva. Mi ćemo se s njom poistovjetiti, postojati kao ona. Naš identitet u potpunosti nestaje, mi smo tada ta osoba. I tada ćemo kao ona raditi formulu rastvaranja, mi je radimo i uklanjamo problem koji ona ima. Potom primjenjujemo stvaranje nove realnosti kroz snažnu alfu, uklonimo sve bete i posao smo završili.

Primjer će nam to bolje osvijetliti. Jedna moja suradnica ima petogodišnjeg rođaka oboljelog od astme, koji se često muči s napadima gušenja. Ona se odlučila pomoći mu radeći Ekskalibur za njega. To je ovako izgledalo. Ona se prvo poistovjetila s njim, a to znači osjetila je kako se on osjeća i to u potpunosti. Ona je pritom zaboravila tko je i što je, u tom kratkom periodu bila je mali dječak od pet godina koji teško diše; gledala je svijet njegovim očima, osjećala strah od napada gušenja, svu nadu je polagala u odrasle oko sebe. Sada je ona bila dječak od pet godina, osjećala je sebe u muškom rodu i tako o sebi mislila i osjećala. Tada je primijenila formulu rastvaranja: doživljavam taj osjećaj gušenja u potpunosti, proširujem se u svim pravcima preko krajnjih granica tog osjećaja i čim izlazim u prazan prostor, otvaram oči i skrećem pozornost na drugu stranu.

To je, kao da je ona mali rođak, ponovila nekoliko puta. Potom je, još uvijek kao petogodišnji dječak, dala alfu: “Ja s lakoćom dišem” i sve bete koje su se javile kao osjećaj nevjerice u uspjeh, misao kako pravi budalu od sebe, kako neće uspjeti itd. uklonila opet formulom rastvaranja. Kada je alfa ostala sasvim čista, prekinula je s radom. Ona je ponovo bila dječakova rođakinja i kao takva očekivala rezultat ove operacije.

Nakon pola sata, njezina majka, a djetetova baka, koja je cijelo vrijeme bdjela nad djetetom, rekla joj je: “Hvala Bogu, bolje mu je. Otvorila su mu se pluća.”

Tako izgleda tipična operacija za drugu osobu.

Za uspjeh je potrebno zadovoljiti dva uvjeta. Prvi je da osoba ne zna kako radite za nju. To je vrlo važan uvjet. Jer neke osobe imaju potrebu za neugodnim iskustvom, uslijed duboko pokopanog osjećanja krivnje ili nekog drugog razloga, te će, ako saznaju za vašu aktivnost, učiniti sve kako bi je osujetile i ostale u svojoj patnji.

Drugi uvjet koji treba ispuniti je etičke prirode. Morate se prethodno uvjeriti kako se osoba doista želi osloboditi tog neugodnog iskustva. Na primjer, mali dječak koga sam spomenuo žalio se na gušenje i tražio pomoć od svojih roditelja, bake i tete. Neki vaš prijatelj dugo vremena ne može učiti, iako ulaže velike napore u to i to ste od njega čuli. Ili želi ostaviti drogu, ali mu teško ide, pokušava, pati, primjenjuje jednu metodu ili sredstvo za drugim itd. Ali nikako ne pokušavajte učiniti nešto tako za osobu koja se ne želi mijenjati onako kako vi mislite da je za nju dobro. Nemojte pokušavati odvikavati od alkohola osobu koja kaže kako je njeno pravo živjeti kako hoće ili pušača koji kaže kako mu duhan pričinjava zadovoljstvo ili debelu osobu koja uživa u jelu! Njihovo pravo je voditi svoj život. Vi nemate pravo mijenjati ga!

U moralnom smislu to je klizak teren. Vidio sam za ovo kratko vrijeme, otkad postoji Ekskalibur, više primjera nedopustivog uplitanja u tuđe živote i svi su imali neugodne posljedice za osobu koja je to činila. U prvom redu, to je osjećaj krivnje koji se žilavo odupire pokušaju rastvaranja, a potom napuhavanje ega. Ono se izražava najčešće tako što se sebi pripisuju pozitivne promjene koje se dogode, ali ako stvari krenu loše, operator pere ruke od odgovornosti. U ovakvim slučajevima se odigrava egokomedija u grupnim razmjerima kakvu viđamo posljednjih godina u političkim zbivanjima među sljedbenicima mnogih masovnih hermetičkih kultova. Svjedoci smo pada berlinskog zida. To je, po pozitivnim posljedicama koje su slijedile, značajan korak za čovječanstvo. Ali je na svjetskoj pozornici odmah počelo gostovanje velikog cirkusa u vezi s tim događajem. Brojne grupe i kultovi počele su ga pripisivati sebi. Sljedbenici transcendentalne meditacije objavili su kako se to dogodilo zato što je nekoliko stotina njih svakodnevno meditiralo; Sljedbenici Šri Činmoja to su pripisali svom učitelju, čija je velika ljubav bila odlučujući čimbenik te promjene; na to učenici Sai Babe samo odmahuju rukom sa superiornim smiješkom na licu zna se, zaboga, čija je to zasluga. Još desetak okultnih i duhovnih grupa sebi pripisuje slavu rušitelja berlinskog zida. A nijedna od njih nije na sebe, ili svog učitelja, preuzela odgovornost za masakre i ostala zla koja su se dogodila u sukobima diljem svijeta čega smo bili svjedoci.

Takva trka za priznanjima, uz istovremeno izbjegavanje odgovornosti, znak je duhovne nezrelosti. Gnostički stav je superioran u moralnom smislu. Svatko od nas je apsolutno odgovoran za sve što se u kozmosu događa, a pogotovo na ovoj planeti. Iz nekog razloga možemo to zaboraviti, ali to ne mijenja stvar, odgovorni doista jesmo.

15. poglavlje

RAD S IDENTITETIMA

Rad s identitetima je izuzetno značajan. On čini krunu naših aktivnosti u primjeni Ekskalibura, jer u najvećoj mjeri doprinosi postavljenom cilju, stvaranju individualnog univerzuma po volji.

Najkraće rečeno, identiteti su skupovi osobina koji predstavljaju sredstva naše komunikacije sa samima sobom, drugim ljudima i svijetom.

Bitni elementi identiteta jesu TOČKA GLEDIŠTA i CILJ koji osoba želi ostvariti, ali pored njih identitet sadrži tjelesne osjećaje, emocije, vjerovanja, odluke, stavove, uvjerenja i ideje. Pojednostavljeno identitet je odvojeno i privremeno Ja, stvoreno od strane istinskog bića, radi ostvarenja nekog cilja.

Primjeri identiteta su roditelj, dijete, rođak, suprug, liječnik, službenik na pošti, trgovac, vojnik, vozač, knjigovođa, čovjek, uspješan čovjek, gubitnik, grupni vođa, žrtva, patnik, heroj itd.

U svakodnevnom životu ljudi najčešće ulaze u identitete i izlaze iz njih bez svjesne odluke i nisu svjesni samog procesa preuzimanja i napuštanja identiteta. Prebacivanje iz jednog identiteta u drugi ide vrlo brzo i lako. Na primjer, neki čovjek je u identitetu liječnika dok je na poslu, kada čita stručni časopis ili raspravlja sa svojim kolegama o medicinskim problemima. Kada automobilom krene kući, on je u identitetu *vozača,* poštuje prometna pravila. Ulazeći u svoj stan, on ulazi u identitet supruga, a kada mu pogled padne na djecu, on je već u identitetu oca. Podižući telefonsku slušalicu okrećući broj svoje majke, on je u identitetu sina i tako dalje.

Nevolje počinju kada čovjek nije u stanju ulaziti slobodno i primjereno iz jednog identiteta u drugi; kada je zakovan u neki identitet ili nije u stanju neki drugi preuzeti. Ako bi osoba iz prethodnog primjera na svom poslu bila zakovana u identitet djeteta, ona bi stalno tražila savjete od drugih, ne bi bila sposobna donositi neovisne odluke i djelovati autoritetom na pacijente. To bi sasvim sigurno bio znak poremećaja ličnosti. Takva osoba ne bi bila u stanju ostvariti svoje ciljeve, steći odgovarajuće mjesto u društvu i doživjela bi mnoge nevolje i patnje. Ona bi svakako bila i neadekvatan roditelj svoje djece i bračni partner svoje supruge.

Druga strana ovog poremećaja je nesposobnost ulaženja u identitet koji je za neku situaciju najadekvatniji. Nekad to može biti identitet podređene osobe, nekad nadređene, a katkad ravnopravne.

Drugim riječima, zrela osoba treba biti sposobna preuzeti odgovarajući identitet i napustiti ga. Prava sloboda je, ponovit ću, sloboda za nešto i sloboda od nečeg.

U svrsishodnom radu u okviru Ekskalibura radimo tri vježbe s identitetima. Prve dvije imaju za cilj oslobađanje od naših projekcija u okviru individualnog svijeta koji stvaramo, a treća je stvaranje poželjnih identiteta.

Čišćenje pojedinačnih identiteta

Za ovu vježbu potrebno je napraviti 14 različitih lista ili popis s imenima konkretnih osoba. Na svakoj listi može biti od jedne do nekoliko osoba. Ako vam više odgovara, možete staviti nadimak umjesto imena. Kod konkretnih osoba čije ime ne znate, upotrijebite neki pokazatelj koji za vas ima određeno značenje. Svrsishodni primjeri će vam pojasniti postupak. Liste koje trebate napraviti:

I. Osobe koje mi se ne sviđaju.

II. Osobe prema kojima osjećam kritičnost.

III. Osobe koje su me razočarale.

IV. Osobe koje mi ne daju očekivanu potporu.

V. Osobe koje mi na neki način smetaju.

VI. Osobe koje smatram sebičnim.

VII. Osobe koje smatram glupim.

VIII. Osobe prema kojima osjećam ljubomoru.

IX. Osobe koje su mi nanijele bol.

X. Osobe u čijem se društvu osjećam neugodno.

XI. Osobe kojima zavidim iz bilo kojeg razloga.

XII. Osobe kojih se bojim.

XIII. Osobe koje smatram odvratnim.

XIV. Osobe koje mrzim.

Sada na prvoj listi navedite imena konkretnih osoba koje vam se ne sviđaju. Ako ne znate ime određene osobe, odnosno njen nadimak, stavite nekakav svoj pokazatelj, na primjer “Alkoholičar iz naše ulice” ili “Agresivni susjed” itd.

I. Osobe koje mi se ne sviđaju:

1. Marko Marković

3. Mirko

4. ”Žuti”

4. Prodavačica iz samoposluge

II. Osobe prema kojima osjećam kritičnost:

l. Moj otac

2.”Žuti”

3. Mira Marković

itd. za svih 14 lista.

Ponovit ću kako na listi mora biti najmanje jedno ime, a može ih biti onoliko koliko ih doista ima. Naravno, nemojte pretjerivati i sastavljati nepregledne liste s imenima i nadimcima, nego navedite one osobe prema kojima osjećate istinski naboj.

Primijetit ćete kako se neka imena nalaze na više od jedne liste, a poneko od njih na većini. Ništa zato, čistite ih više puta. U prvo vrijeme izostavljali smo s liste imena roditelja, ali se pokazalo dobrim i njih obuhvatiti ovom vježbom. Tehnika se radi na uobičajen način formulom rastvaranja. Konkretno, rad izgleda ovako.

1. Uzmite prvo ime s liste i poistovjetite se s tom osobom putem osjećaja. Osjetite kako se ona osjeća.

2. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja dok ne izađete van,

otvorite oči i skrenite pozornost, pustite da nestane.

Na samom tečaju Ekskalibura obično se prođu sve navedene osobe po jedanput, međutim, kod kuće, nakon tečaja, nastavite raditi formulu rastvaranja sve dok odabrani identitet ne prestane djelovati na vas! Ovo posebno vrijedi za bliske osobe kao što su roditelji, osobe koje su vam nanijele bol ili izazivaju strah odnosno mržnju u vama i slično.

Vjerojatno ćete primijetiti neobičnu pojavu. Ako se neka osoba javlja na više mjesta, kada se susretnete s njom po drugi ili treći put, utvrdit ćete kako je njen identitet ispražnjen, u njemu nema više naboja, jer ste ga čišćenjem na prethodnim kategorijama ispraznili.

Naravno, i ovu vježbu možete raditi sami, ili s partnerom. S partnerom je rad učinkovitiji.

Čišćenje uopćenih identiteta

Predložena vam je lista uopćenih identiteta. Treba ih čistiti formulom rastvaranja jedan po jedan, posebno obraćajući pozornost na one prema kojima osjećate otpor.

Čišćenje svakog pojedinačnog identiteta uvijek počinjete riječima: “Ja neću biti...”, pa navodite jedan po jedan nepoželjni identitet i čistite ga.

“Ja neću biti...

...nepoštena osoba.”

...nevažna osoba.”

...bespomoćna osoba.”

...konfuzna osoba.”

...osoba koja prekida druge u govoru.”

...osoba nekontroliranog ponašanja.”

...mrtva osoba.”

...lakomislena osoba”

...osoba loše sreće (pehist).”

...slabić.”

...neenergična osoba.”

...žrtva.”

...razočarana osoba.”

...preplašena osoba.”

...ponižena osoba.”

...depresivna osoba.”

...lijena osoba.”

...agresivna osoba.”

...okrutna osoba.”

...impulzivna osoba.”

...neodgovorna osoba.”
...kukavica.”
...škrtac.”
...zla osoba.”
...tašta osoba.”
...kriminalac.”
...ubojica.”
...zavidna osoba.”
...drska osoba.”
...gruba osoba”
...osoba neosjetljiva na tuđe patnje.”
...osoba koja pati od osjećaja krivnje.”
...sebična osoba.”
...kažnjenik u zatvoru.”
...perverzna osoba.”
...vulgarna osoba”
...impotentna/frigidna osoba.”
...rodoskvrna osoba.”
...nelojalna osoba.”
... izdajica.”
...varalica.”
...plačljiva osoba.”
...nametljiva osoba.”
...neinteligentna osoba.”
...frustrirana osoba.”
...alkoholičar.”
...narkoman.”
...lažljivac.”
...preljubnik/preljubnica,”
...brzopleta osoba.”
...grešnik/grešnica.”
...mazohist.”
...sadist.”
...nasilnik.”
...brutalna osoba.”
...nekulturna osoba.”
...rugalica.”

...osvetoljubiva osoba.”

... ulizica.”

...ljubomorna osoba.”

...sugestibilna osoba.”

...siromašna osoba.”

...podcijenjena osoba.”

...osoba koja ogovara druge.”

Zavisno od toga što želite ukloniti iz svog svijeta, stavite na listu dodatne uopćene identitete. Ako neke od navedenih ne želite ukloniti, nemojte ih stavljati na listu.

Na primjer, počinjete izjavom: “Ja neću biti nevažna osoba.”

1. Poistovjetite se s nevažnom osobom i osjetite kako se ona osjeća (po vašoj procjeni).

2. Proširite se preko krajnjih granica tog osjećaja, otvorite oči čim ste stupili u prazan prostor i skrenite pažnju na nešto drugo, pustite da nestane.

Tako prođite kroz čitavu listu, preskačući samo one identitete koje ne želite čistiti. Ponekad sudionici na tečaju Ekskalibura imaju ovakvu primjedbu: “Ja nisam histerična osoba. Nema potrebe čistiti taj identitet.” Međutim treba očistiti sve identitete, OSIM ONIH KOJE ŽELITE IMATI.

Obratite posebnu pozornost na one uopćene identitete koji za vas imaju najveći naboj i njih čistite više puta sve dok ih potpuno ne ispraznite.

Stvaranje željenih identiteta

Ova vježba je slična stvaranju poželjnih osobina. Jedina razlika je u tome što ste tamo stvarali pojedinačne osobine, a identiteti su skupovi ili grozdovi povezanih osobina ličnosti. Identitete možete konstruirati sami, prema svojim potrebama, a ovdje se, kao primjer, navodi nekoliko identiteta koje većina ljudi želi stvoriti .

Već znate tijek procesa. Uzmite jednu osobinu identiteta i izrazite je alfom (na primjer, “Ja sam uspješan”). Tu alfu osjetite u potpunosti, glasno je priopćavate i sve bete koje se jave uklanjate formulom rastvaranja. Posebno u ovoj vježbi, rad ide puno brže ako radite s partnerom.

Ovdje je potrebno duže vrijeme za ostvarenje cilja. Jer, zapamtite, cilj je postignut kada se u odgovarajućim situacijama željeni identitet sam javi!

Iz tog razloga, stvaranje odabranog identiteta može potrajati nekoliko sati. Najbolje je raditi u više navrata po par sati. Takav se rad višestruko isplati . Za osobu je značajno iskustvo kada uoči kako mu se u životnim situacijama odgovarajući identiteti uključuju sami od sebe, bez svjesnog napora. Gdje se povlačio od života, sada samouvjereno nastupa; gdje se sramio, sada se ponosi; gdje se bojao, sada drugima služi kao uzor hrabrosti.

Ovdje je šest identiteta koje su sudionici na našim tečajevima Ekskalibura najčešće stvarali. Po svojoj procjeni slobodno eliminirajte neku osobinu ili neku dodajte, jer identitet pravite za sebe. Vaš je kompjuter, vaši su programi i vaši su ciljevi koje treba ostvariti.

Primijetit ćete da se neke osobine javljaju u više identiteta. To je logično, jer se sadržaji nekih identiteta preklapaju. Treba ih raditi u svakome, jer one imaju određeno mjesto u grozdu ostalih osobina, kao što se različiti elementi kompjuterskih programa susreću u više programa.

Uspješna osoba

1. Ja imam sasvim jasne ciljeve.
2. Ja koristim svaku povoljnu priliku.
3. Ja svaku plodnu ideju pretvaram u akciju.
4. Ja preuzimam inicijativu.
5. Ja insistiram na svojim pravima.
6. Ja sam uporan u ostvarenju svojih ciljeva.
7. Ja lako zarađujem novac.
8. Ja zaslužujem sve najbolje.

Neovisna osoba

1. Ja sam odlučujem o svom životu.
2. Ja ne reagiram na kritiku.
3. Ja sam tolerantan prema primjedbama.
4. Ja hladno analiziram tuđe pohvale.
5. Ja slobodno iznosim svoje mišljenje.
6. Ja slijedim svoje ideje.
7. Ja podržavam druge u neovisnosti.
8. Ja preuzimam inicijativu.

Kreativna osoba

1. Ja imam kreativne ideje.
2. Ja sam pun stvaralačke energije.
3. Ja uporno radim na ostvarenju svojih ideja.
4. Ja vidim ljepotu u svemu.
5. Meni je sve novo, lijepo i neobično.
6. Ja sam otvoren za ljude i svijet oko sebe.
7. Ja svaku ideju koja mi dođe ODMAH zapisujem.

Pouzdana osoba

1. Ja vjerujem u sebe.
2. Ja sam točan.
3. Ja uvijek držim danu riječ.
4. Ljudi se mogu pouzdati u mene.
5. Ja ispunjavam dana obećanja.
6. Ja poštujem osobni život drugih ljudi.

7. Ja sam časna i poštena osoba.
8. Svojim ponašanjem ja zaslužujem poštovanje.

Samorealizirajuća osoba

1. Ja volim pomagati drugim ljudima.
2. Ja se u svakoj situaciji prirodno ponašam.
3. Ja uvijek govorim istinu.
4. Ja volim druge ljude.
5. Ja slobodno dajem i prihvaćam ljubav.
6. Ja jasno razlikujem dobro i zlo.
7. Ja se držim puta ispravnosti po svaku cijenu.
8. Ja sam bez vjerskih i nacionalnih predrasuda.
9. Ja sam bez rasnih i seksualnih predrasuda.
10. Ja uvijek težim slobodi, pravdi i istini.

Sretna osoba

1. Ja sam sretan.
2. Meni sve ide lako.
3. Ja imam sreće u svakom pothvatu.
4. Iz mene zrači sreća.
5. Ja sam zadovoljan sobom.
6. Ja privlačim sebi novac i sretan život.
7. Ja volim sebe.
8. Ja volim ljude.
9. Ja volim život.

Pokazalo se korisnim, radeći na stvaranju identiteta, s vremena na vrijeme dati alfu: “Ja spontano preuzimam najprikladniji identitet u danoj situaciji.”

16: poglavlje

METAFIZIČKI ZAKONI STVARANJA I RASTVARANJA

Procesi stvaranja i rastvaranja subjektivnog univerzuma podliježu izvjesnim zakonima. Ron Hubbard je tvrdio kako ti zakoni važe i za fizički univerzum, ali na sadašnjem nivou duhovne evolucije ljudskog roda to je teško dokazati. Stoga sam ih u ovom poglavlju izložio kao metafizičke zakone. U prvom izdanju Ekskalibura oni su bili izostavljeni, ali su me izvjesni događaji, kao i vrlo ubrzan duhovni razvoj uočljiv kod ljudi naveli objaviti ih u novom Ekskaliburu.

“Izvjesni događaji” odnose se na postojanje neognostičkih sustava čiji tvorci često prešućuju izvore iz kojih su svoje sustave stvorili, a njihovi praktičari, čak i napredni sljedbenici, o tome ili nemaju dovoljno znanja ili ga uopće nemaju. Stoga tvorci takvih sustava prikazuju svoje radove kao sasvim originalne, a prva stvar koju čine je izmjena terminologije. Istini za volju, svi neognostički sustavi koji vrijede predstavljaju u izvjesnoj mjeri novu sintezu odavno poznatih komponenata.

Izvor zaista velike većine ovih sustava jesu dijanetika i scientologija, čiji je tvorac Ron Hubbard ili bar na to upućuje autorsko pravo koje on posjeduje na sve dijanetičke i scientološke procese. Neognostički sustavi izrasli su iz osnovnih aksioma scientologije, čak su i mnogobrojni procesi i vježbanja otuda prenijeti. Avatar, Alfa Centurion, primordiologija i mnogi drugi manje poznati sustavi koriste jednostavne vježbe za savladavanje tehnika koje su više od trideset godina poznate u dijanetici, čiji je tvorac vjerojatno J. Horner, jedan od prvih Hubbardovih suradnika. Neki nezavisni scientolozi su mi navodili različite dokaze kako je te vježbe prvi koristio sredinom šezdesetih godina Robert de Grimston, koji se odvojio od scientološke organizacije i u Londonu stvorio vlastitu pod imenom Proces.

Vježbe koje u Ekskaliburu služe za svladavanje formule rastvaranja slične su Hornerovim (ili de Grimstonovim) vježbama. Ali ja želim istaknuti, bez lažne skromnosti, kako se u Ekskaliburu radi samo nekoliko izuzetno lakih i jednostavnih vježbi, koje ne zahtijevaju više od jednog sata za svladavanje, dok u Avataru i primordiologiji traju danima.

Što se tiče metafizičkih zakona koje sam u ovom poglavlju obradio, njihov neposredni izvor je Ron Hubbard, odnosno scientološka organizacija. Objavljeni su u knjizi Phoenix predavanja, Los Angeles, 1968. godine, koja je nastala na osnovu Hubbardovih izlaganja sudionicima tečaja za profesionalne auditore, održanog davne 1954. godine u Phoenixu, Arizona.

Govoreći o autorstvu bilo kojih otkrića unutar scientologije, neminovno se suočavamo s velikom nedoumicom, jer teško je reći što potiče od Hubbarda, a što od njegovih suradnika. Evo zašto. U scientološkoj organizaciji nitko, apsolutno nitko, nije se smio potpisati ispod bilo kojeg od više stotina procesa nastalih tijekom aktivnosti Rona Hubbarda. Sve je njemu pripisivano i smatrao se velikim zločinom bilo kakav pokušaj usavršavanja tehnologije.

A Hubbard je do ideja i gotovih procesa dolazio na koliko jednostavan, toliko genijalan i sebičan način. U svim njegovim knjigama, u scientološkim časopisima i u organizacijama jasno je istaknuto pravilo br. 1: “Svatko može pisati Ronu Hubbardu.” I svakodnevno, tijekom mnogih godina, u središte organizacije su pristizale tisuće pisama. Nijedno od tih pisama Hubbard nije pročitao! Odabrana grupa njegovih suradnika je čitala pisma i iz njih izdvajala kreativne ideje, a druga grupa ih je provjeravala u praksi i usavršavala. Kada bi bila provjerena plodotvornost neke ideje, stvar bi u svoje ruke

uzimao Hubbard, stavio bi šlag na tortu i objavljivao bi svoje autorsko pravo na nju.

U krugovima nezavisne scientologije opće je poznato kako je više OT procese razvio David Mayo, a ne Hubbard, koji je u to vrijeme bio u višemjesečnoj komi. Odnedavno je poznato da je i termin scientologija, zajedno s osnovnim aksiomima, Hubbard preuzeo od zaboravljenog njemačkog filozofa A. Nordenholtza, koji je 1934. godine objavio rad pod naslovom *Scientologija: nauka o konstituciji i stjecanju znanja,*

Kako je Hubbard koristio ideje svojih suradnika pokazuje slučaj Milly Galusha, o kojemu mi je pričao John Galusha, njen suprug. Njih dvoje su radili s Hubbardom od samog početka. Jednog dana Hubbard je zatražio od Milly Galusha auditiranje. Tijekom cijele seanse on ju je vrijeđao izjavama kako je ona nesposobna auditirati čovjeka kao što je on. Nakon tri sata takvog maltretiranja ona se plačući vratila kući. John Galusha joj je predbacio takvo ponašanje, jer je, po auditorskom kodeksu, ona, kao auditor, bila dužna ustrajati unatoč uvredama i jednako se ponašati bez obzira tko joj je klijent. Natjerao ju je da sutradan nastavi auditiranje. Situacija je bila još gora, Hubbard ju je cijelo vrijeme vrijeđao. U jednom trenutku, tijekom seanse, ona ga je zapitala: “Kako ti ja mogu pomoći?” Njegov odgovor bio je: “Ti mi možeš oprati posude, ali me ne možeš auditirati.” Ali ona je nastavila s istim pitanjem: “Kako ti ja mogu pomoći?” “Možeš mi očistiti cipele, ali ne možeš me auditirati,” nastavljao je s uvredama, ali ona je nakon izvjesnog vremena primijetila kako ga je uvukla u proces i njegovi odgovori su se usmjerili na stvarne probleme. Nakon nekoliko sati rada s istim pitanjem, Hubbard je stekao izuzetno jasan uvid u svoje životne probleme. Milly Galusha je završila seansu i požurila kući pohvaliti se suprugu svojim uspjehom.

Sutradan prije podne zatekli su u scientološkom centru veliko uzbuđenje: ljudi su se grlili, otvarali su boce šampanjca, proslavljala se radosna vijest. “Što se dogodilo?” zapitao je John Galusha. “Velika novost za sve nas,” povikali su okupljeni, “Ron je stvorio novu, fantastičnu tehniku, proceduru pomaganja (Helping Procedure)! Jednostavna i nevjerojatno učinkovita stvar! Sastoji se iz sukcesivnog ponavljanja pitanja “Kako ti mogu pomoći?”, sve do uvida.

Slična iskustva imali su mnogi kreativni scientolozi. Čak je i osnovni scientološki instrument, poznat kao Hubbardov E-metar, konstruirao inženjer elektrotehnike Walney Mettison.

Bez obzira tko je i koliko zaslužan za osnovne aksiome i tehnologiju scientologije, ona je utjecala na suvremene sustave duhovnog razvoja više nego bilo što drugo, Iz izlaganja koje slijedi, čitatelju će biti jasno kako za razumijevanje procesa koji se događaju pri kreiranju i diskreiranju psihičkih tvorevina u Ekskaliburu podosta dugujemo Ronu Hubbardu i mnogim njegovim anonimnim suradnicima.

Sada ću vam navesti osnovne zakonitosti, koje sam ovdje pojasnio što sam najbolje mogao. To nije bilo jednostavno, jer se Hubbard trudio stvoriti terminologiju tešku za korištenje, kako bi u većoj mjeri kontrolirao svoje sljedbenike. Na njega je dalekosežno utjecala knjiga *Nauka i mentalno zdravlje* u kojoj je Alfred Korzybski ukazao da se promjenom jezika postiže promjena u mišljenju: da bi se grupa ljudi odvojila od društva u kojem žive, treba ih navesti da koriste specijaliziranu terminologiju, tako da ih jasno može razumjeti samo drugi član njihove grupe. Stoga su termini koje je on koristio teški za prijevod.

Postoje 4 takve zakonitosti:

1. JEST-NOST (IS-NESS), odnosno ono što jest i kako jest. Bolje zvuči “egzistencija” ili “postojanje”, ali su ti izrazi prilično uopćeni. Upravo tako gnostici definiraju istinu. Istina je ono što JEST. Jest-nost ili egzistenciju čini ono što je biće stvorilo u silaznoj fazi svoje evolucije; sve što postoji i onako kako postoji u svim mogućim svjetovima ovog

univerzuma: fizičkom, astralnom, mentalnom, duhovnom i svakom drugom. Svi oblici izražavanja tih svjetova jesu potencijalno polje stjecanja iskustava za biće.

2. KAO-JEST-NOST (AS-IS-NESS), što znači kopiranje ili dupliranje neke postojeće tvorevine, koje dovodi do njenog diskreiranja ili rastvaranja, odnosno nestajanja iz postojanja. Razumijevanje ove zakonitosti je najvažnije za primjenu Ekskalibura i srodnih sustava, kao i za njihovo usavršavanje. Drugim riječima, KADA MI NEKU POSTOJEĆU METAFIZIČKU TVOREVINU (KREACIJU) VJERNO KOPIRAMO U SVOJOJ SVIJESTI, ODNOSNO DUPLIRAMO U SVIM NJEZINIM ELEMENTIMA ONA NESTAJE, BIVA RASTVORENA!!

DJELOMIČNO dupliranje ili kopiranje neke kreacije dovodi do njenog DJELOMIČNOG rastvaranja ili djelomičnog nestanka!

U navedenoj knjizi Ron Hubbard ističe: “Bar što se tiče ovog univerzuma, otkrit ćete kako stvari nestaju kada uspijete navesti svog klijenta da ih prihvati kakve jesu,”

Na ovom zakonu zasnovani su ne samo svi gnostički, okultni i duhovni sustavi. nego i svi sustavi psihoterapije. Postoji i jedna ograda: on važi u metafizičkom univerzumu, za sve emotivne, misaone i u najširem smislu riječi psihičke tvorevine, a Ron Hubbard je tvrdio kako je taj zakon djelotvoran i u svijetu fizičkih pojava. Nažalost, to nije dokazao ni on, niti itko prije ili nakon njega. Možda će taj zakon biti primjenljiv na višem nivou razvoja ljudske vrste, ali sada nije.

Pogledajmo djelovanje tog zakona u metafizičkim svjetovima. Što radi psihoterapeut? On svome klijentu daje emotivnu podršku radi suočavanja s potisnutim i “zaboravljenim” iskustvima ili njihovim dijelovima i kada se suoči s njima KAKVI JESU, oni nestaju! Jer što zapravo znači osjetiti u potpunosti neko iskustvo koje smo prethodno potiskivali? To znači stvoriti ISTO TAKVO iskustvo kroz osjećaj. I kada to postignemo, iskustvo nestaje.

KAO-JEST-NOST je stanje stvoreno na istom MJESTU, u isto VRIJEME, u istom PROSTORU, s istom ENERGIJOM, istom MASOM, istim kretanjem u istom vremenskom kontinuumu. Upravo zato čovjek mora ponovno doživjeti, duplirati, odnosno iznova kreirati problem ili nepoželjno stanje, jer ako samo PRIČA O NJEMU, ono može izgubiti dio svog emotivnog naboja, ali neće nestati.

Diskreirana iskustva prestaju djelovati na nas (njihova je energija ispražnjena) i kao izblijedjele slike odlaze u arhiv sjećanja. Od tada ona predstavljaju proživljeno, ispražnjeno i u duhovnom smislu nadiđeno iskustvo.

Upravo to činimo - u Ekskaliburu. Umjesto povlačenja od neugodnog ili bolnog doživljaja, mi mu se, sasvim suprotno, izlažemo u potpunosti i doživljavamo ga, kroz osjećaj, kakav jest. Zatim se širimo preko njegovih krajnjih granica te iscrpimo čitav njegov energetski kapacitet, doživimo ga u potpunosti i tada taj doživljaj NESTAJE!

Nekada je to nemoguće postići odjednom, jer je iskustvo koje želimo rastvoriti sastavljeno iz više komponenata. U takvom slučaju rastvaramo jednu po jednu komponentu KAKVA JEST i iskustvo nestaje. Umjesto njega ostaje praznina. Ovo je u stvari opis metode - I za uklanjanje kroničnih problema u Ekskaliburu (vidi kasnije).

Poznavajući mehanizam djelovanja ovog zakona, moći ćete shvatiti ta bezbrojna događanja u okultnim, mističnim i terapeutskim sustavima. Sada će vam biti jasno zašto neki vaš uzbudljiv događaj izblijedi i postane prazan kada ga više puta prepričate. Na isti način traume gube neprijatan naboj kada se izjadate prijateljima, terapeutu ili se ispovjedite svećeniku.

Hubbard je vjerojatno ovaj zakon otkrio radeći dijanetiku s klijentima, jer ih u toj tehnici auditor navodi na suočavanje s engramom, kako bi prošli kroz njega osjećajući istu patnju koju su prije puno vremena osjetili. Dok to čine oni postoje u trenutku i na mjestu

prvobitnog događaja, uživljeni u njega u potpunosti.

Koristeći poznavanje ovog zakona, John Galusha i Michael Goldstein su, prije nastanka idenike, prakticirali takozvane kreativne procese u kojima klijent ponovo kreira bolno iskustvo u velikom broju kopija. To može trajati satima, ali kada ga u potpunosti duplira, odnosno ponovo stvori, ono nestaje.

Sjetite se kako, čisteći alfe od tjelesnih beta (tikova, grimasa, nevoljnih pokreta), koristimo uz formulu rastvaranja i pretjerivanje ili prenaglašavanje. Na što se ono svodi? Mi isti gest ili grimasu prenaglašeno ponavljamo, ponovno je kreiramo na istom mjestu i u istoj situaciji, da bismo iscrpili sve njene komponente i svu njenu energiju. I ona nestaje. Na to se nadovezuje postupak paradoksalne intencije u suvremenoj psihoterapiji. Neurotičar mora zaključati vrata 3 puta ili ruke oprati ne jednom nego 7 puta uzastopno, da bi mu popustila napetost, Ako napravi veliki broj kopija takvog ponašanja, 30 ili 70 puta, poremećaj nestaje.

3. Treći zakon metafizičkog svijeta s kojim se susrećemo u kreiranju i diskreiranju je PROMJENA POSTOJEĆEG (ALTER-IS). Izgleda paradoksalno, ali je točno to da ako želimo neku stvar održati u metafizičkom univerzumu, moramo je donekle IZMIJENITI. To znači nešto joj dodati ili joj nešto oduzeti. Jer ako je iskustvo duplirano u potpunosti, ako je vjerna kopija postojećeg, ono će nestati. Proces IZMJENE ISKUSTVA je u pravilu nesvjestan. Iskustvu s kojim se suočava, čovjek dodaje nešto od svojih duhovnih sadržaja: prethodne doživljaje, traume, uspjehe i neuspjehe, strahove i nadanja.

Ljudi koji su sudjelovali na intenzivima gnoze znaju kako se neki sadržaji svijesti ne mogu isprazniti kroz komunikaciju ako ga partner ne prima otvoreno i “ne kopira savršeno”, nego dodaje nešto svoje ili pak oduzima. Na primjer, ako na sadržaj, koji aktivni partner sa sramom priopćava, pasivni partner dodaje misli kao što su: “Ovome čovjeku mjesto je u ludnici ili kod psihijatra. Ja sam isti kao on, da li sam i ja bolestan?` Ili ako priopćenom sadržaju oduzima svoju svjesnost, te umjesto pažljivog primanja, on postaje pospan, sanjari itd.

4. Posljednji proces na kojem počivaju iskustva subjektivnog svijeta jest NE-JEST-NOST ili PORICANJE POSTOJANJA NEKE STVARI ILI STANJA KOJE UISTINU POSTOJI (NOT-IS-NESS). To je pokušaj uklanjanja iz egzistencije (diskreiranja ili rastvaranja) alfom ili silom nečega što postoji.

Takav postupak dovodi do ODRŽAVANJA nekog stanja ili stvari. Sve prema čemu osjećamo OTPOR opstaje u nama. Zato u svim procesima uklanjanja nepoželjnih stanja moramo ukloniti otpor prema tom stanju. Otuda i aksiom: Rezistencija (otpor) dovodi do perzistencije (trajanja).

U vezi s ovim procesom nerazdruživo je povezana ODGOVORNOST svjesnog bića. NE-JEST-NOST ili PORICANJE je pokušaj individue da rastvori (diskreira) neko stanje ili stvar bez preuzimanja odgovornosti za njegovo kreiranje. To je na takav način nemoguće postići i jedini mogući rezultat takvog pokušaja jest potiskivanje istoga iz svijesti, “zaboravljanje”. NE-JEST-NOST u praksi izgleda ovako: “Ja nisam to stvorio. Ja nemam ništa s tim. Ja za to NISAM ODGOVORAN!”

Međutim, vi to možete diskreirati iz svog individualnog univerzuma stvarajući istu takvu kopiju realnosti i prihvaćajući odgovornost za njezino postojanje.

Ova četiri zakona nastajanja, postojanja i nestajanja stanja i pojava u metafizičkom univerzumu objašnjavaju djelovanje svih sustava, metoda i tehnika psiholoških, psihoterapeutskih, gnostičkih i mističnih.

Nas prvenstveno interesiraju zbivanja u Ekskaliburu. Na osnovu savršenog kopiranja ili dupliranja, a to znači stvaranja novog stanja ili pojave koja predstavlja duplikat

postojeće, uklanjaju se nepoželjna stanja ili pojave. Neko stanje ili pojava neumitno nestaju iz našeg svijeta kada ih dupliramo u potpunosti. U svrsishodnom radu to najlakše postižemo tako što ih svjesno i potpuno osjetimo.

Na početku duhovnog razvoja ljudi pokušavaju izmijeniti nepoželjna stanja ne prihvaćajući odgovornost za njih. Međutim, takav stav daje sasvim suprotan rezultat. Oni se osjećaju utoliko lošije ukoliko za njih preuzimaju manju odgovornost. Tada ljudski život uobličavaju čimbenici izvan njega. On ne odlučuje o svom životu, on nije samo-determiniran, on je izvan-determiniran u onom stupnju u kojem ne prihvaća svoju odgovornost za svoj život.

U laičkoj i početničkoj viziji svijeta postoji uvjerenje kako je život utoliko bolji, zdraviji i prijatniji ukoliko se više odgovornosti prebaci na nekog drugog. Uistinu, postoji direktni srazmjer između duševnog zdravlja i zrelosti s jedne strane i spremnosti individue da prihvati odgovornost za čitav svoj život i sva iskustva koja u njemu doživljava.

Proces duhovne evolucije ili rehabilitacije bića ide unazad, od sadašnjeg trenutka, tragovima akaše (ili vremenskog traga) prema sve većem prihvaćanju odgovornosti za stvaranje sve ranijih uzroka, koji su kasnije na vremenskom tragu izazvali posljedice. Idući unazad vremenskim tragom i prihvaćajući sve veću i sveobuhvatniju odgovornost, individua diskreira sve kasnije posljedice svojih postupaka i oni ostaju ispražnjene slike u akašičnoj galeriji uspomena, lišeni snage i utjecaja na njezine odnose, ponašanja i osjećaje.

Pri tome trebamo biti svjesni kako različiti termini u mnogim sustavima označavaju istu stvar, te je isto kreirati (stvoriti) nešto, zauzeti točku gledišta te stvari ili bića, voljeti nešto, biti odgovoran za nešto, zauzeti prostor koji zauzima neko biće ili stvar, poistovjetiti se s nekim, suočiti se s nečim u potpunosti, osjetiti nešto. itd.

Krajnji cilj duhovnog razvoja je ostvarenje mistične svijesti o JEDNOM u ovom životu i spokoja koji takvu svijest prati. Takvo stanje nužno je uvjetovano preuzimanjem potpune odgovornosti. Tada izraženi univerzum nestaje i pretvara se u iluziju. Individua ne može doživljavati ovaj svijet kao iluziju i istovremeno IMATI NEŠTO. Da bi neka stvar za nju postojala kao realna, osoba se mora, u izvjesnoj mjeri, odreći svoje odgovornosti i tu mjeru odgovornosti prebaciti na nekog drugog, druga bića, ljudsko društvo, Boga. Ron Hubbard ističe: “U trenutku kada bi određena osoba za tu stvar prihvatila potpunu odgovornost, JA SAM TO STVORIO, i doista prihvatila da je ona jedini uzrok nastanka i postojanja te stvari na vremenskom tragu, ona više ne bi imala tu stvar.”

Naš ego bi želio biti mistično prosvijetljen i istovremeno lijepo i udobno živjeti, biti bez problema, bolesti, smrti bliskih osoba, nevolja, nesreća i ratova. Ali stanje mistične svijesti je stanje NEMANJA NIČEGA. Sve je iluzija, sve je izblijedjeli nestvarni film, sve je ništavilo! Atman pamti ta iskustva, ali kad preuzme odgovornost za njih, ona više nemaju masu i energiju, pretvaraju se u izblijedjele slike u akašičnom spomenaru individue.

Svi sadržaji koje individua savršeno duplira i za čije nastajanje prihvati odgovornost, nestaju iz njene realnosti. Sve što ostaje nakon svake diskreacije jest sveprisutna baza, jedno, Bog, Brahma, ONO, istina, apsolutna praznina, ništavilo. Kada diskreiramo veliki dio naše stvarnosti, javlja se osjećaj gubitka volje i želje stvoriti nešto i održati u egzistenciji. A kada se diskreira uspostavlja se trajno prazna svijest u kojoj se stupa u spoj s jednim, Bogom ili istinom. Naši preci, stari gnostici, opisali su taj put jednostavnim riječima: gnoza čovjeka je početak, gnoza Boga je kraj.

17. poglavlje

RJEŠAVANJE KRONIČNIH PROBLEMA

U primjeni Ekskalibura, prije ili kasnije nailazimo na probleme koji se zadržavaju i ne rastvaraju se odmah. To je znak kako smo naišli na kroničan, perzistentan ili takozvani Antej problem.

Druga mogućnost je problem brzo ukloniti, ali se on nakon nekog vremena opet javi. Rastvorimo ga, a on se iznova stvori. I tako unedogled.

Nekada je očigledno kako iz nevidljivog izvora trajno pritječe negativna energija koja pothranjuje neki problem. To je uvijek slučaj kod kompulzivnog (prisilnog) ponašanja, trajnih i tvrdokornih želja, trajnih pritisaka i bolova koji su izgleda izvan svake kontrole. Najlakše ih je uočiti u svakodnevnom životu u teško izlječivim navikama kao što su pušenje, narkomanija i neurotična ponašanja.

U pogledu postojanja kroničnih problema Ekskalibur nije izuzetak. Svi hermetički sustavi koji pokušavaju riješiti ljudske nevolje susreću se s njima. U novije vrijeme veliku pažnju im je posvetio Ron Hubbard. Nazvao ih je GPM (goals, problems, mass) što je kratica od ciljevi, problemi, masa. Unatoč vrlo umnih objašnjenja o tome kako oni nastaju i što se s čovjekom zbiva kada naiđe na njih, scientolozi taj problem nisu riješili na zadovoljavajući način.

Bit kroničnih ili trajnih problema je u tome što je njihov izvor u nesvjesnom, te o njemu čovjek ništa ne zna. Čovjeku se čini kako mu je problem netko drugi stvorio, a ne on sam, i kako mu ga protiv volje nameće. Istina je sasvim suprotna. Čovjek je tvorac čitavog svog univerzuma, te su i problemi, koliko god neugodni, njegova tvorevina. On nije spreman preuzeti odgovornost za stvaranje perzistentnog problema, priznati sebe kao njegovog tvorca, kao izvor problema. A on to jest! Kao što sam rekao, on toga nije svjestan. U nekom trenutku on je stvorio taj problem i njegova nesvjesno usmjerena energija održava tu tvorevinu u postojanju. Dokle god on to poriče, problem opstaje. Stoga je sasvim logičan prvi korak k rješenju prestati se odupirati takvom problemu i prihvatiti svoju odgovornost za njegovo stvaranje i održavanje u egzistenciji. Zbog svojih karakteristika ovakvi problemi nazvani su, među ljudima koji prakticiraju Ekskalibur, Antej problemi. Antej je, kao što vjerojatno znate, bio grčki junak kojeg nitko nije mogao poraziti. Njegova majka bila je Gea, božica Zemlje i u toj vezi ležala je tajna njegove nepobjedivosti. Kad god bi ga neprijatelj oborio ili kad bi izgubio snagu, on bi dotakao majku Zemlju i snaga bi mu se vratila. Pobijedio ga je Herkul tako što ga je odigao od Zemlje u zrak i, držeći ga tako podignutog, zadavio ga.

Mit o Heraklovoj pobjedi je arhetipski prikaz postupka koji treba primijeniti kako bismo riješili neki kronični ili Antej problem. Borba s kroničnim problemima slična je borbi s podzemnim vodama. Imamo vrt koji podzemna voda preplavljuje. Mi podignemo malu branu, iscrpimo vodu i isušimo vrt. Ali nismo zahvatili nevidljivi izvor podzemne vode, koji je izvan našeg domašaja. I nakon nekog vremena, voda iz njega ponovo se pojavljuje i iznova imamo problem.

Slijedeće što moramo znati jest to da su kronični, perzistentni ili Antej problemi višeslojni i komponentni.

U svrsishodnom radu to znači kako ćemo problem rješavati sloj po sloj i komponentu po komponentu. Uklanjat ćemo ih jedno po jedno, kao slojeve glavice crvenog luka, dok na kraju ne ostane ništa, odnosno praznina koja i jest u osnovi svega.

Možda će nam bit trajnog problema postati jasnija uz pomoć još jedne usporedbe.

Takav problem liči na jak debeo korijen koji čine mnogobrojni upleteni tanji korijeni ili vlakna. Moramo ih eliminirati formulom rastvaranja jednog po jednog sve do posljednjeg. Ako to učinimo samo s jednim tanjim korijenom ili vlaknom, glavni korijen će nakratko biti manje snažan, ali će postojati i dalje. Kada patnik rasprede sve niti korijena koji je bio uzrok njegovih nevolja, očekujući kako će u sredini naći paklenu srž, biva iznenađen, jer nalazi samo prazninu. Osim sastavnica problema nema ničega, kada njih uklonimo, problem nestaje.

Na početku primjene Ekskalibura koristili smo posebnu metodu za uklanjanje trajnih problema, ali se pokazao nedovoljno učinkovitim. Na sreću, Ekskalibur ima svojstvo izuzetno brzog usavršavanja i iz našeg rada nastala je metoda kojom se takvi problemi rješavaju. Metoda je čudesna kako po jednostavnosti, tako i po učinkovitosti. Većina ljudi koji su je primijenili vjeruju kako vrijedi više nego nekoliko godina psihoterapije. Ta metoda, čija uputstva mogu stati na manji list papira, je istinski dar gnosticima novoga doba.

Da bi ga čovjek sam primijenio na sebi potrebno je veliko iskustvo. Zato ga radite u dijadi, s prijateljem koji vas treba voditi. Potom vi možete voditi njega.

Na čišćenje kroničnih problema Metodom I prijeđite tek kada ste neko vrijeme radili s identitetima. Evo zašto. Jedan od ključnih elemenata kroničnog problema je identitet koji je u njegovoj osnovi. Potrebno je znati (odnosno vaš klijent treba znati) bar definiciju identiteta i neko vrijeme raditi s njima, kako bi mogao prepoznati identitet u kroničnom problemu.

Prvo ću vam izložiti po redu elemente ili komponente ove metode, a potom ćemo se detaljnije zadržati na svakom od njih.

METODA I - **čišćenje kroničnih problema**

1. UPOZNAVANJE s problemom.
2. Želja klijenta za oslobađanjem od problema.
3. OTPORI

Postoje dvije vrste otpora koji se javljaju prilikom rješavanja problema:

a. Otpor klijenta prema doživljavanju problema, prema neugodnom iskustvu.

b. Otpor prema doživljavanju sebe kao uzročnika tog problema.

4. TJELESNI OSJETI (TJELESNE SENZACIJE) koji prate problem.
5. OSJEĆAJI ili EMOCIJE koje prate problem.
6. MENTALNE KOMPONENTE PROBLEMA (vjerovanja, stavovi, sudovi, ideje, uvjerenja, odluke, opravdanja, isprike, zaključci, alfe, napori, laži, fantazije, vezanost pažnje itd.)
7. IDENTITET ili IDENTITETI koji su u osnovi problema ili se odupiru njegovom uklanjanju.
8. POZITIVNA ALFA ili IDENTITETI koji djeluju nasuprot tendenciji koja postoji u problemu.
9. SVIJEST O UZROČNOSTI I PREUZIMANJE VEĆE ODGOVORNOSTI

Sada ćemo detaljnije obraditi svaki od ovih elemenata.

1. UPOZNAVANJE s problemom.

Traje jako kratko, najviše nekoliko minuta, kako biste odlučili hoćete li se prihvatiti uklanjanja tog problema. Jer često nećete htjeti raditi s nečim što vam daje klijent kao svoj problem. Kako bi to raščistili, reći ćete mu:

U čemu je tvoj TRAJNI problem? Reci mi nešto UKRATKO o njemu." Ovakav početak je nužan, da klijent ne bi počeo pričati duge romane o svom nesretnom djetinjstvu. Ako počne okolišati, vratite ga na cilj zbog kojeg ste mu i postavili to pitanje: "Razumio sam to što si mi rekao, ali sada mi kaži U ČEMU JE TVOJ PROBLEM?"

Jedan sudionik na tečaju Ekskalibura mi je kao problem iznio znojenje dlanova. To je bio čovjek zadovoljan sobom, uspješan u životu i profesiji, imao je skladne odnose s okolinom i uistinu nije imao pravih problema. Ali kako su ostali sudionici navodili svoje probleme i njihovo čišćenje je izgledalo dramatično, on je poželio i sam pokušati. "Upotrijebi neki sprej protiv znojenja," rekao sam mu u šali i prešao sam na probleme drugih sudionika.

To nas dovodi do kriterija da li ćete prihvatiti čišćenje problema ili ne. Ako se u kratkom razgovoru koji sa sudionikom vodite pokaže postojanje pravih komponenata problema, prihvatit ćete ga. A to su: tjelesne senzacije, osjećaji, negativna vjerovanja itd. U navedenom primjeru klijent mi nije rekao kako mu se dlanovi znoje kada god njegova supruga ili djeca izađu iz kuće ili zakasne, pri čemu osjeća strah i jaku napetost. Onda bi bilo jasno kako pravi problem nije znojenje dlanova, nego strah od gubitka voljenih osoba. Tada bismo prihvatili čišćenje problema, ali bi mu nenametljivo sugerirali preformulaciju: "Zar ti se ne čini kako je pravi problem strah za osobe koje voliš?" Klijenti gotovo uvijek to prihvate i pri tome često imaju uvid o svojem problemu.

2. Želja klijenta za oslobađanjem od problema.

On mora iskreno željeti osloboditi se problema. Bez te želje, nikakva mu metoda ne može pomoći i samo ćete gubiti vrijeme, koje možete bolje iskoristiti s nekom drugom osobom. Tisućljetno iskustvo SVIH duhovnih i psiholoških sustava pokazuje kako se ništa ne može učiniti za ljudsko Biće bez njegove aktivne suradnje! Meher Baba je tjerao od sebe ljude koji se nisu htjeli mijenjati. Ovdje vrijedi zakon: rana zarasta samo iznutra!

Stoga na početku rada objasnite klijentu taj uvjet i zapitajte ga naglašavajući svaku riječ: "Da li ti ZAISTA hoćeš riješiti taj problem?. Jesi li siguran?" Ako mu je odgovor odlučan i nedvosmislen, počnite s radom. Inače ne! Nemojte prihvatiti odgovore kao što su: "Ja sam pokušao puno toga, nije mi ništa pomoglo, te bih pokušao i to." ili "Ne znam, vidjet ćemo." ili "Moj prijatelj veli da je njemu pomoglo. Nemam ništa protiv" i slične gubitničke fraze koje znače kako se klijent već sprema na neuspjeh. Znači, kod njega mora postojati jaka želja.

3. OTPORI

a. Pitajte klijenta osjeća li otpor prema takvom iskustvu; odupire li se doživjeti tako nešto neugodno kao što je njegov problem? Uglavnom on ima takav otpor. Neka ga diskreira formulom rastvaranja (od sada nadalje on stalno koristi tu formulu, zato to neću ponavljati). Zatim ga pitajte osjeća li još uvijek taj otpor. Ako je odgovor potvrdan, neka ga diskreira još jednom i potom a više o tom otporu ne pitajte, nego idite dalje.

b. Klijent je jedini tvorac svog univerzuma i svih iskustava, pa i tog problema. Ali on često to ne prihvaća. Da biste to raščistili, pitajte ga tko je stvorio taj problem? Ako osjeća otpor pri pomisli kako ga je samo on stvorio, neka otpor diskreira. Ako kaže kako ga je donekle on stvorio, a donekle netko

drugi, društvo, situacija, okolina itd. neka diskreira otpor prema sebi kao isključivom tvorcu problema.

Neki ljudi se prikazuju kao duhovno zreli, te bez pravog pokrića izjavljuju: “Samo sam ja odgovoran za taj problem.” Vrlo dobro ako je tako. Ali postoji jedno “trik-pitanje” kojim to provjeravate. Kažite mu: “Odlično, vidim prihvaćaš odgovornost za svoj problem. Ali, da li je još netko makar malo tome doprinio?” Ako ostane pri tome kako je samo on stvorio problem, idite dalje.

Ako se prevari, te spomene bilo čiji doprinos, neka diskreira otpor prema prihvaćanju sebe kao tvorca problema.

4. TJELESNI OSJETI (TJELESNE SENZACIJE) koji prate problem.

Od sada pa nadalje gurate ga u problem, kako bi mogao uočiti elemente koje treba rastvoriti. Dok u problem ne uđe, dok nije “uključen”, ne vrijedi raditi. Kada je izvan problema, on ga ne osjeća, nego samo o njemu priča, tj. opisuje ga, tada je “isključen”. Prvo mu recite da zatvori oči, a zatim: “Uđi u problem! Osjeti ga u cijelosti! Klimni mi glavom kada ga osjetiš.”

Kada vam da znak, nastavljate: “Dok osjećaš problem u potpunosti, reci koje tjelesne osjete (senzacije) osjećaš? To su osjeti kao što je pritisak u trbuhu, drhtanje ruku, bolovi, napetost i slično.”

Kada vam priopći jedan osjet, tražite da ga osjeti u potpunosti i rastvori ga. Potom OPET tražite neka uđe u problem, osjeti ga u potpunosti, traži sljedeću tjelesnu senzaciju i diskreira je. I tako dalje, dok ne iscrpi sve tjelesne osjete. Ako vam priopći više od jedne senzacije odjednom (na primjer, kaže: “osjećam pritisak u glavi i noge mi podrhtavaju”), to nećete prihvatiti, nego ćete raditi jedan po jedan osjet. Recite mu neka prvo diskreira jedan osjet, zatim ga PONOVNO prisilite neka osjeti problem i neka vam tada priopći sljedeći.

Uvijek insistirajte na što specifičnijim podacima. Kako bi to postigli, ponavljajte doslovno njegove riječi. Ako kaže, “Osjećam neki neodređen osjet treperenja u šakama”, reći ćete mu: “Vrlo dobro, osjeti taj neodređeni osjet treperenja u šakama. Osjeti ga u cijelosti i diskreiraj ga!” Ili ako kaže: “To je neki čudan osjet u trbuhu koji ne znam opisati,” slijedi vaš zahtjev: “Osjeti taj čudan osjet u trbuhu, koji ne znaš opisati. Osjeti ga što potpunije možeš i diskreiraj ga.”

Ponekad klijent umjesto tjelesnih osjeta priopći emociju, osjećaj. Ništa zato, prihvatite kao osjećaj.

Kada primijetite nepostojanje tjelesnih osjeta, predite na emocije.

5. OSJEĆAJI ili EMOCIJE koje prate problem.

Postupak je isti kao kod tjelesnih senzacija. Gurate ga UVIJEK iznova u problem, neka ga osjeti što potpunije može i da vam znak glavom kada ga osjeti, a zatim vam, dok je uključen u problem, priopći koji osjećaj ima (jedan po jedan). Onda, ponavljajući njegove riječi koje opisuju osjećaj, tražite neka ga rastvori.

6. MENTALNE KOMPONENTE PROBLEMA (vjerovanja, vrijednosti, stavovi, sudovi, ideje, uvjerenja, odluke, opravdanja, isprike, zaključci, alfe, napori, laži, fantazije, vezanost pažnje itd.)

Nužno ih je, u problemu, osjetiti jednu po jednu i rastvoriti. Na primjer, on se uključio u problem i vi mu kažete: “Gledajući iz problema, da li si u tom stanju donio odluku? Da li ulažeš neki napor?” Ili: “Dok osjećaš svoj problem u potpunosti, koje vjerovanje imaš? U što ti sada vjeruješ?” Ili: “Dok osjećaš svoj problem koliko najbolje možeš, da li stvaraš neku laž? Koju fantaziju stvaraš, o čemu tada maštaš? I tako dalje sa svim mentalnim komponentama. Nemojte predugo čekati, nakon što ste mu postavili pitanje. Čekajte na

njegov odgovor desetak sekundi, te onda postavite pitanje o slijedećoj mentalnoj komponenti.

Nekim klijentima se čini kako ste ih u ovoj fazi uvukli u znanstvenu raspravu (jer spominjete sudove, uvjerenja, ideje i dr.), a njima je potrebno nešto vrlo jednostavno. Zato se u mojoj nedavnoj praksi pokazalo vrlo djelotvorno pitati ga na kraju ove faze, kada ste mu naveli sve mentalne komponente, :

“Da li si ti u tom stanju, u toj situaciji, u nečemu ispao glup ili napravio neku glupost?” A potom:

“Dok osjećaš problem, da li ti je pažnja vezana za nešto? Za što?” .

7. IDENTITET koji je u osnovi problema ili IDENTITETI koji se odupiru njegovom uklanjanju.

Kralježnicu kroničnog problema čini uvijek jedan identitet. Kada klijent spozna taj identitet i njegov cilj (to se uglavnom istovremeno događa), čitav problem se raspada na dramatičan način.

Kada završite s mentalnim komponentama i prijeđete na otkrivanje identiteta, problem je izgubio puno od svog energetskog naboja, ispraznio se i zato će klijent imati teškoća osjetiti ga. Treba mu reći: “Rastvorio si glavne elemente problema i sada ga je teško osjetiti. Ali pokušaj što bolje možeš, osjeti ga makar malo. Ako je potrebno, sjeti se kako je izgledalo kada si ga imao. U stvari, sada ga treba u maloj mjeri kreirati. Klimni mi glavom kada ga osjetiš: Da te podsjetim: identitet je, točka gledišta plus cilj koji želiš postići.” Vrlo je važno podsjetiti ga na ovu definiciju, jer ona olakšava klijentu otkrivanje i sagledavanje identiteta.

Sada morate što je više moguće usmjeriti pažnju na klijenta, kako vam ništa ne bi promaklo. Tako koncentrirani, pitate ga: “Sada, dok si u problemu, reci mi, u kojem si ti identitetu?” Ako klijent šuti desetak sekundi, postoji opasnost isključenja iz problema. Zato ga vratite u njega: “Osjeti problem što bolje možeš. Sada, gledajući iz problema, vidi u kojem si identitetu kada si u tom problemu? Što je SADA tvoj CILJ?”

Ako je Metoda I rađena ispravno, na ovom mjestu klijent obično ima iznenadan uvid praćen emotivnim pražnjenjem. Ili će se odmah nasmijati ili će mu se pojaviti nakratko suze, pa zatim osmjeh. To su indikatori raspada problema. On obično to i priopćava uz katarzu: “O Bože, to je to!” Ili, “Da li je moguće da sam cijelog života patio zbog toga?!” i tome slično.

Ako mu sada kažete da zatvori oči i zapitate ga: “Da li tvoj problem još uvijek postoji? Da li ga uopće imaš?” dobit ćete samo jedan odgovor: “Ne, nema ga. Nestao je.”

Ukoliko ne dođe do raspadanja problema na osnovnom identitetu, klijent tada rastvara identitet koji je otkrio. Također treba potražiti postoji li još neki identitet na kojem se drži problem ili koji se odupire promjeni (to su takozvani pomoćni identiteti u problemu. Oni imaju točku gledišta blisku točki iz koje je nastao problem i cilj blizak osnovnom identitetu). Ako ih nađe, treba ih rastvoriti: “Poistovjeti se s tim identitetom, osjeti ga u potpunosti i rastvori ga!”

Ako ima teškoća s otkrivanjem identiteta (to se događa intelektualnim tipovima), pokazalo se dobrim postaviti mu pitanje:

“U kojem si identitetu ti bio kada si stvorio taj problem? Reci mi, kakav čovjek stvara ovakav identitet?”

Budući su identiteti izuzetno važni za rješavanje problema, na njima ću se kasnije detaljnije zadržati.

8. POZITIVNA ALFA ili IDENTITET koji djeluju nasuprot tendencije koja postoji u problemu (alfa mora biti očišćena od beta, ali beta uglavnom nema).

Sada zatražite neka vam da pozitivnu alfu koja je po sadržaju suprotna problemu ili odražava pozitivni identitet umjesto negativnog koji je stvarao problem. Ako mu je kronični problem bio loš odnos s ocem, to je “Ja imam skladne odnose s ocem,” ili “Ja razumijem svog oca,” ili”Ja volim svog oca” i slično. Ukoliko se u osnovi problema nalazio identitet osobe koja kažnjava sebe, alfa treba glasiti otprilike: “Ja želim sebi sve najbolje,” ili “Ja volim sebe” i slično.

Pokazalo se kao vrlo dobro po rastvaranju kroničnog problema, stvoriti čitav identitet, a ne samo alfu, koji je direktno suprotstavljen problemu. Na primjer, ako je problem bio u tome što je osoba čitavog života sebi podmetala nogu, onda treba stvoriti identitet uspješne osobe i slično.

Vrlo često se kronični problem raspada prije nego što dođemo do identiteta, obično na emocijama te osoba kaže kako problem ne postoji više ili ga nikada nije ni imala. Međutim, praksa je pokazala kako treba ići dalje, sve do identiteta, iako je u takvom slučaju to teško, jer je osoba prazna i teško može osjetiti problem.

9. SVIJEST O UZROČNOSTI I PREUZIMANJE VEĆE ODGOVORNOSTI.

Proces uklanjanja problema počeli smo navodeći klijenta na prihvaćanje svoje odgovornosti za stvaranje problema. On u prvoj fazi treba preuzeti odgovornost u stupnju koji omogućava procesiranje. On tada skoro sigurno nije prihvatio potpunu odgovornost za nastajanje tog problema, u suprotnom, problem bi već tada potpuno nestao.

Mi ne možemo ovom metodom osposobiti klijenta za apsolutnu odgovornost, jer ona podrazumijeva nestajanje fizičkog univerzuma i završetak duhovne evolucije. Možemo, se međutim, potruditi dovesti ga do osvješćenja prihvaćanja potpune odgovornosti U ODNOSU NA PROBLEM KOJI UKLANJAMO.

S tim ciljem navodimo ga neka uzme status UZROKA svojih iskustava, a ne posljedice. Vodimo prema svijesti kako je on aktivni stvaralac, kako svojih problema, tako i njihovih rješenja. U tom cilju mu na kraju procesa, kada je diskreirao svoj problem, postavi sljedeća četiri pitanja:

a. “Tko je stvorio to iskustvo, taj problem?”

Kada odgovori “ja”, slijedi:

c. “Koju si lekciju naučio iz tog iskustva?”

c. “Je li to korisna lekcija?”

d. “Da li imaš potrebu i dalje doživljavati takva iskustva ili si lekciju naučio do kraja?”

U primjeni ove metode postoje četiri moguća ishoda:

1. Problem biva ublažen do stupnja podnošljivosti, ali nije riješen. Treba ga ponovo čistiti odmah ili drugom prilikom.

2. Prvobitni kronični problem je naizgled riješen, ali klijent se ne osjeća oslobođenim od problema. Jedan dio naboja je ostao. Treba porazgovarati s klijentom o tome kako se osjeća i što mu sada smeta i po pravilu novi, dublji i PRAVI problem se javlja. Problem koji smo čistili samo je pokrivao pravi problem. Sada ponovno počinjemo proces i čistimo pravi problem.

3. Kako čistimo pojedine komponente problema, on postupno gubi naboj i kada dođemo do kraja klijent izjavljuje kako ga više nema. Prazan je, naboja

nema, problem više ne postoji.

4. Završetak procesa s uvidom, katarzom, praćen oslobađanjem energije, plačem, smijehom i takozvanim “aha-doživljajem”. Obično se događa na identitetu, ali može se dogoditi i prije nego što smo do njega došli.

Osobitosti, greške i detalji u primjeni Metode I

Vi sada poznajete zakone stvaranja i rastvaranja u metafizičkom univerzumu, sada će vam biti jasno zašto se Metoda I radi tako kako se radi. Uvidjet ćete bez problema kako su otpori, koji čine prvu komponentu Metode I zasnovani na četvrtom metafizičkom zakonu NE-JESTE-NOSTI ili na poricanju postojanja neke stvari ili stanja koje uistinu postoji itd. Tekst o tim zakonima treba znati, nije ga dovoljno pročitati, jer oni su temelj čitavom operativnom gnosticizmu i psihoterapiji. Zbog značaja tih podataka, ponovit ću ih ukratko i drugim riječima.

U metafizičkom univerzumu svaka tvorevina može se diskreirati samo iz točke gledišta iz koje je PRVOBITNO STVORENA.

Ako je pokušamo diskreirati s drugog stajališta, mi unosimo promjenu u nju i ona će trajati i dalje.

Savršena kopija (koja je uvjet rastvaranja) onoga što je stvoreno iz točke X ne može se stvoriti iz točke Y. Stoga svaki problem (ili, ako je složen, njegove komponente, npr. vjerovanja, odluke, osjećaji, alfe itd.) stvoren iz točke X može se rastvoriti samo vraćanjem u tu točku, u kojoj je stvoren. Ovo uključuje povratak u vrijeme kreiranja, jer promjena vremena znači promjenu položaja u prostoru. To podrazumijeva i energetski nivo koji je postojao u vrijeme stvaranja i prisustvo svih komponenata.

Eto zašto osoba koja prilazi problemu intelektualno, a to znači GLEDATI NA PROBLEM NALAZEĆI SE IZVAN NJEGA, ne uspijeva diskreirati problem. Ona samo promatra sebe u problemu, priča o njemu i opisuje ga. Umjesto glumac u drami, ona ostaje gledatelj.

Kada ste u svakoj od ovih kategorija, koje sadrže komponente kroničnog problema, rastvorili sve što ste našli, problem će splasnuti ili sasvim iščeznuti. Ukoliko bude samo ublažen (ako splasne do stadija podnošljivosti), to znači da niste našli sve komponente i čišćenje niste obavili u potpunosti. Ali ste svakako obavili značajan posao, jer skidanje jednog sloja neumitno povlači otkrivanje slijedećeg i znatno ćete ga lakše spoznati i potom očistiti. Ovo znači kako problem kojem ste pristupili na ovaj način može nestati nakon jedne primjene opisanog postupka, ili nakon dva-tri, ali će kasnija primjena biti lakša i brža. To će biti uklanjanje malih zaostataka štetnog emotivnog naboja.

Popunjavanje praznine željenim sadržajima

Bit svega postojećeg je praznina, pa tako i kroničnih problema. Kada rasklopimo sve sastavnice, ostaje praznina na veliko čuđenje osobe koja je godinama patila. Ali taj vakuum ima svojstvo uvući u sebe različite sadržaje. Oni mogu biti ugodni, ali i neugodni. Stoga, kratko vrijeme po diskreiranju kroničnog problema treba postojeću prazninu ispuniti pozitivnim sadržajem, kako za neugodne ne bi ostao slobodan prostor. Stvorite snažnu i trajnu alfu pozitivnog sadržaja ili, što je još učinkovitije, pozitivni identitet koji je, kao što znate, skup alfi s istim sadržajnim smislom. Ovo ponavljam zato što je izuzetno važno. Ljudi kojima su se kronični problemi vratili neko vrijeme nakon čišćenja propustili su, svi odreda, popuniti prazninu stvaranjem pozitivnih sadržaja. Naravno, vakuum može uvući u sebe i pozitivna stanja kao što su duboko i trajno zadovoljstvo, kreativnost i snažno

samopouzdanje, ali takve osobe se sigurno neće žaliti.

Aktiviranje

Nakon rješenja problema ljudi se dobro osjećaju i vjeruju kako će taj osjećaj trajati vječno. Ali najčešće neće. Čim se isprazni energija koja je bila vezana za problem, kod većine će izblijediti i dobar osjećaj koji su na početku imali. Stoga je većinu ljudi potrebno odmah po rješenju problema aktivirati. Ako radite s klijentom, postavite mu pitanje: “Koja je prva pozitivna stvar koju ćeš uraditi?” (Ako radite sami, to pitanje postavite sebi). Neka to zapiše kao svoj prvi korak koji vodi ostvarenju kratkoročnog cilja.

Ukoliko osoba ima jaku tendenciju odlagati svoje planove za budućnost, nemojte se zaustaviti na prvom pitanju. Kada priopći i zapiše svoj prvi korak, nastavite dalje: “Vrlo dobro, a sada mi reci koji ćeš drugi korak poduzeti?” Dobro je ne ići dalje od trećeg koraka, jer bi se aktiviranje rasplinulo u maštanje.

Samo-procesiranje

Spomenuo sam kako možete raditi sami na uklanjanju kroničnih problema. Takvo samo-procesiranje je vrlo djelotvoran vid meditacije. Potrebno je prethodno neko vrijeme raditi s partnerom na svojim problemima i vi njega vodite nekoliko puta, a tada možete raditi sami.

Procesiranje budućih problema

Metoda I se učinkovito koristi i za ČIŠĆENJE KARME. To znači ukloniti probleme koji vas čekaju u budućnosti. Na primjer, jedna mlada žena nije nikako uspijevala roditi dijete, imala je niz spontanih pobačaja uvijek u trećem mjesecu. Metodu I je ovako primijenila. Uživjela se u situaciju kako je u trećem mjesecu trudnoće, počinje joj pobačaj i patnje koje ta situacija izaziva. Znači, namjerno je kreirala nepoželjnu situaciju kroz vrlo snažne osjećaje. A zatim je tako stvoreni problem rastvorila Metodom I čisteći sve komponente problema. Zatim je u postojećoj praznini stvorila nekoliko pozitivnih identiteta: žene zdravog tijela sa savršenim skladom hormona, sretne osobe i sretne majke. Na taj način, budući je unaprijed na intenzivan, ali povoljniji način proživjela ono što ju je čekalo u budućnosti i umjesto toga kreirala povoljan ishod. Ostala je trudna i bez ikakvih problema rodila lijepu djevojčicu.

Problemi iz prošlih života

Ova metoda se uspješno koristi i za uklanjanje trauma iz prošlih života. Nema razlike da li se događaj koji izaziva probleme dogodio prije 15 ili prije 150 godina. U skladu s navedenim metafizičkim zakonima, neophodno je poistovjećenje osobe, preko osjećaja, s identitetom koji je imala u tom životu, uđe u taj događaj u potpunosti (vrijeme, mjesto, okolina itd) i u tom stanju radi Metodu I kao bilo koji događaj iz prošlosti. Na taj način moguće je postići dramatične uspjehe.

Greške u primjeni Metode I

Mnoge greške sam prethodno spomenuo, na primjer dopustiti klijentu rad na procesu intelektualno, odnosno isključeno. Na ovom mjestu ukazat ću na greške koje nisam spomenuo ili, ako sam to učinio, ponovit ću rečeno s drugog stajališta, ne bih li grešku

potpunije osvijetlio.

U prvom redu moram ukazati na grešku koju često prave neiskusni majstori ili individualni praktičari. Oni vjeruju kako diskreiranje nečeg negativnog automatski stvara i pozitivno, što nije točno. Zato sam i naglašavao da nakon rastvaranja kroničnog problema treba, na njegovom mjestu, stvoriti suprotnu alfu ili identitet. Na primjer, jedan neiskusan majstor je prihvatio raditi kao kronični problem svog klijenta nedostatak ambicija i lijenost. Pokazalo se da, nije bilo naboja, nisu ni mogli raditi. Ono što je klijent želio bilo je da majstor primijeni čudesnu metodu i on se od lijenčine pretvori u ambicioznu osobu, ali bez ikakvog svog sudjelovanja. Njegov problem zahtijevao je ne diskreiranje, jer nije ni bilo ničega što bi se diskreiralo, nego kreiranje! Taj klijent je morao stvoriti poželjnu realnost kroz alfe i njihovo čišćenje. A on nije htio učiniti ni taj mali napor.

Drugim riječima, praktičari često zaboravljaju kako svako poboljšanje stanja klijenta mora biti od njega stvoreno. Ako čovjek očekuje da se osjeća bolje, on mora stvoriti bolji osjećaj. Ako želi radost, mora stvoriti radost. Ako želi uspjeh, mora kreirati uspjeh, a to se radi kroz stvaranje poželjne realnosti i kroz identitete. Kada riješite neki problem, imate nepostojanje problema (prazninu). Ali nemate željeni rezultat!

Stoga zapamtite: Rješavanje problema (diskreacija) i stvaranje nečeg novog su dva sasvim različita procesa.

Kada, međutim, treba prihvatiti čišćenje problema kao što je navedena lijenost i nedostatak ambicija? To možete lako utvrditi kroz kratak razgovor, koji čini prvi korak Metode I, UPOZNAVANJE s problemom. Ako taj čovjek osjeća strah kada god izrazi ambiciju; ako mu se pritom ruke tresu, osjeća grč u trbuhu i knedlu u grlu; ako mu tada dolaze misli kao što su “Neću uspjeti,” “Bolje i ne pokušati jer ću se osramotiti,” “Ja sam ništarija,” “Bolje odložiti tu stvar za neko drugo vrijeme” i njima slične, onda je sasvim opravdano primijeniti Metodu I. Ali i tada klijent mora, nakon rastvaranja problema, aktivno kreirati novu realnost.

Majstori najviše griješe kod identiteta.

Klijent je imao jasan uvid i identitet mu se trenutačno raspršio. Sve što majstor treba dalje činiti je aktivirati klijenta, stvoriti novi, pozitivni identitet. Međutim, majstor, sasvim suvišno, traži od klijenta ulazak u taj identitet i diskreira ga formulom. To je ne samo suvišno, nego i besmisleno, jer je identitet diskreiran na najpotpuniji mogući način. Majstor tjera klijenta da “prazni prazninu”.

Klijent je u procesu došao do identiteta i, po zahtjevu majstora, pokušava vidjeti u kojem je identitetu. Kako ne uspijeva u tome odmah, majstor traži od klijenta rastvaranje identiteta u kojem je u tom trenutku, a potom (odvojeno) diskreira cilj identiteta. To ukazuje kako su prvo majstor, a onda i klijent, smetnuli s uma definiciju identiteta: Identitet je točka gledišta plus cilj kojem se teži. U navedenom slučaju majstor tretira identitet kao da je sastavljen iz dva posebna i odvojena dijela. A on to nije. CILJ JE BIT IDENTITETA! Ne postoji identitet bez cilja. Na taj način nemoguće je imati identitet bez cilja ili s naknadno stvorenim ciljem.

Također, jedan identitet može imati samo jedan cilj!

Što je najvažnije, CILJ SLUŽI OTKRIVANJU IDENTITETA U KOJEM JE KLIJENT! Stoga majstor i kaže klijentu, kada pokušavaju otkriti identitet: “Dok osjećaš problem, pogledaj u kojem si identitetu (pa nakon 3-4 sekunde)? Što je cilj tog identiteta? Što ti želiš postići, što je tvoj cilj kada si u tom identitetu?” I tome slično. Majstor u stvari hoće da klijent otkrije i prepozna identitet. I ako klijent iznenada, kroz uvid, spozna cilj identiteta, identitet puca, raspada se i klijent ostaje iznenađen spoznajom o tome što mu je trovalo život.

Međutim, majstor postiže određen uspjeh i kada odvojeno diskreira identitet i cilj identiteta. Kako je to moguće? I što se tada događa?

Klijent, mlada žena koja želi ukloniti debljinu, diskreirala je sve komponente problema do identiteta. Majstor joj tada kaže: “Osjeti u potpunosti identitet debele osobe. Diskreiraj ga. Sada vidi što je cilj tog identiteta. Diskreiraj taj cilj.”

Ali identitet debele osobe NIJE BIO UZROK NJENOG PROBLEMA! Debljina je opće nepoželjno stanje koje je ona htjela ukloniti i ona je CIJELO VRIJEME BILA SVJESNA SVOJE DEBLJINE, odnosno tog nepoželjnog stanja. Ali ona nije svjesna identiteta koji je srž problema i koji stvara problem!! Budući su došli do kraja procesa, ono što je ostalo i što pokriva ključni, PROBLEMSKI identitet, je opće nepoželjno stanje debljine, od koga su i pošli u procesu. Kada ga osoba rastvori, nejasnoća u dobroj mjeri biva uklonjena; i kada majstor pita “koji je cilj tog identiteta”, cilj biva ponekad otkriven, što znači utvrditi PRAVI IDENTITET i on se raspada. A ako u tome ne uspije, ipak je naboj rastvoren u velikoj mjeri i problem se ne osjeća ili je sasvim izblijedio.

Slično neshvaćanje prirode identiteta pokazuje majstor koji pokušava rastvoriti više ciljeva JEDNOG identiteta. Identitet ima samo jedan cilj. Ako ima više ciljeva, ima više identiteta!!

Kako bih pojasnio što se događa tijekom ovog procesa, ponovit ću bitne stvari.

Atman ili istinito biće nema masu, energiju, prostor ni vrijeme. Ali on može donijeti odluke i ulaziti u ovaj MEVP univerzum (univerzum materije, energije, vremena i prostora) radi određenih iskustava. Ta iskustva ne može steći neposredno, nego samo preko identiteta. Oni su njegova sredstva komuniciranja s drugim bićima, svijetom i samim sobom. Stoga, kada želi imati neko iskustvo, on ulazi u određeni identitet, a to je, ponovno naglašavam, točka gledišta plus cilj koji želi postići! Za naš ego neko iskustvo može biti problem i to čak i težak ili tragičan problem. Za atman to je samo iskustvo.

Kako bi imao neko iskustvo on zauzima točku gledišta i istovremeno ima određeni cilj. Na primjer, privući pažnju drugih osoba. Ako bih ja procjenjivao na osnovi svog dosadašnjeg rada, to je vjerojatno najčešći cilj prosječnog suvremenog ljudskog bića. Kada ostvaruje taj cilj postižući uspjeh u znanosti, umjetnosti ili biznisu, čovjek neće to doživjeti kao problem. Ali se problem javlja kada ostvaruje taj cilj kroz nepoželjno stanje, kao što je alkoholizam, bolest, problemi s učenjem, dramatičan neuspjeh u životu, narkomanija, izigravanje klauna u društvu, nanošenjem povreda samome sebi, vrijeđanjem okoline i stalnim izazivanjem sukoba itd.

Dakle, cilj je uvijek pozitivan sa stajališta atmana imati neko iskustvo. Duhovna evolucija je zapravo to: prolaženje kroz prividno beskonačan niz iskustava. Ali kada su ta iskustva neugodna, čovjek ih pokušava na različite načine učiniti manje neugodnim i kroz njih brže proći. Upravo to čini Ekskalibur, kao i većina hermetičkih metoda.

Sa stajališta našeg ega problem nastaje kada atman uđe u identitet koji će mu omogućiti iskustvo koje njemu ne godi. To mi u životu nazivamo nepoželjnim stanjem. U trenutku odluke, biće bira točku gledišta i cilj koji želi ostvariti. U osnovi jednog problema uvijek je jedan identitet, odnosno jedan cilj kojem teži. Sada se oko tog identiteta formiraju energetske strukture. Neugodno iskustvo stvara bol i u nama se javlja otpor. On opstaje, u tijelu se javljaju napetosti i drugi tjelesni osjećaji, njih prate odgovarajuće misli ideje, odluke, fantazije i ostalo.

Da bi stvari došle do najgoreg, javljaju se i pomoćni identiteti koji se odupiru rješenju problema. Primjera radi, ako osoba želi ukloniti bol u leđima, ona taj problem čisti kao i svaki drugi Metodom I. Ali, nešto ne valja, ništa joj ne polazi za rukom. Što se događa? Uključio se i pomoćni identitet, identitet neuspješne osobe, koja svaku promjenu nabolje

sabotira. Nekad postoji snop identiteta sa sličnim ili istim ciljevima. Pravilan postupak za takvu situaciju je raščlaniti ih na nekoliko pojedinih problema (u osnovi svakog je njegova točka gledišta plus cilj) i pojedinačno ih diskreirati. Na primjer, “nezadovoljstvo” je opći termin, koji može pokrivati nekoliko problema: nezadovoljstvo brakom, nezadovoljstvo svojim statusom u društvu, svojim emotivnim odnosima s ljudima itd.

Zbog naboja koji čini problem mi ne možemo osvijestiti točku gledišta i cilj, odnosno identitet koji je u osnovi problema. Mi rastvaramo tjelesne osjete i približavamo se identitetu, Jer, pazite, kada osjećate napetost u glavi, vi ste u identitetu “osobe koja osjeća napetost u glavi”, ali to je sporedan identitet i kada ga rastvarate, vi ste malo bliži problemskom identitetu. To se ponavlja s ostalim tjelesnim senzacijama, pa s osjećajima, također s mentalnim komponentama i konačno smo sasvim blizu prišli srži problema, identitetu koji drži čitav problem u egzistenciji. Svi ostali elementi problema mogu biti rastvoreni a problem može postojati. Ali identitet, to jest točka gledišta i cilj predstavljaju srce problema, nalik na psihičko težište. Kada to težište diskreirate, čitav problem se ruši.

Pitanja kao što su “U kojem si sada identitetu?”, “Što ti sada želiš postići?”, “Koji je tvoj cilj?” i slično, služe samo dolasku upravo U TOČKU U KOJOJ JE PROBLEM NASTAO, JER SAMO IZ TE TOČKE PROBLEM SE MOŽE RASTVORITI. Tada ste se našli u psihičkom težištu problema i on nestaje kada spoznate njegov cilj.

Sjetite se kako primjenjujemo našu formulu rastvaranja. Mi se identificiramo s problemom, a to znači postojimo kao problem, osjećamo ga u potpunosti. Budući je kronični problem složen, mi ga ne možemo osjetiti u svim komponentama. Kada bismo to mogli, problem bi bio odmah rastvoren (kada bismo mogli u potpunosti i ODJEDNOM osjetiti sve njegove komponente: osjećaje, emocije, svaki ideju, vjerovanje, sud, odluku i identitet). Kako to nismo u stanju, mi rastvaramo jedan po jedan element, sve dok se sasvim ne približimo problemskoj točki gledišta. Kada majstor, koji ne zna što se ovdje zbiva nego intuitivno pokušava raspršiti problem, rastvara nekoliko identiteta i nekoliko “ciljeva”, on kao čovjek u mraku pokušava gurnuti ključ na jedino mjesto u kojem se brava može otključati. On se približava točci gledišta iz koje jedino može obaviti posao. I kada dođemo upravo u točku u kojoj je problem nastao, to je jedino mjesto s kojeg nepogrešivo određujemo cilj, problem je riješen! Sjetite se sfingine tajne. Ona je u samoj sfingi, nije izvan nje. “Što je sfinga?” glasi zagonetka. A odgonetka je ovaj odgovor: “Sfinga je mjesto s kojeg se sfinga može vidjeti. I to je jedino mjesto s kojeg se može vidjeti sfinga!”

Nema kraja mogućnostima primjene ove metode i svakoga dana otkrivaju se nove.

Uklanjanje tvrdokornih problema, koji su ljude mučili godinama, obično ne traje duže od 30 45 minuta! Nevjerojatno, ali istinito! Navest ću meni poznat primjer uklanjanja kroničnog i vrlo bolnog išijasa. Osoba ga je vrlo uporno pokušavala ukloniti koristeći formulu rastvaranja na klasičan način. Rastvarala je osjećaj bola, osjećaj upale i osjećaj zatezanja u mišićima bedra i leđa. Osjetila bi kratkotrajno olakšanje, a potom bi se sindrom vratio. Istini za volju, izgledalo je kako se problem rješava indirektno, to jest otvaranjem načina za uklanjanje išijasa. Ta osoba je saznala za specijalistu kiropraktičara, koji ručnim manipulacijama “namješta” kralježnicu. On joj je doista pomogao, ali ne sasvim. Potom je saznala za liječnika koji je radio nešto slično. I nakon njegove intervencije došlo je do poboljšanja, ali je išijas još uvijek bio prisutan. Prošlo je punih šest tjedana do trenutka kada je primijenio opisanu metodu Ekskalibura za uklanjanje kroničnih problema.

OTPOR. Vrlo brzo je shvatio kako je cijelo vrijeme imao jak otpor prema stanju kroničnog bolesnika, i doživljaju takvog iskustva. Taj otpor je izrastao na stavu: ja radim Ekskalibur i sve svoje probleme rješavam. NEĆU biti bolestan i ležati u krevetu, neću imati takvo iskustvo! Čim je utvrdio postojanje otpora prema takvom iskustvo, uklonio ga je formulom rastvaranja. TJELESNI OSJETI. Utvrdio je, samopromatranjem, kako ih ima nekoliko. Bol u srednjem dijelu leđa, bol u donjem dijelu leđa, bol u vratu, bol u bedru,

osjećaj topline u bedru, osjećaj peckanja, osjećaj jake napetosti oko kralježnice i stiskanje zuba. Bili su uklonjeni jedan po jedan.

OSJEĆAJI. Postupno ih je otkrivao i bilo ih je puno više nego što je mogao pretpostaviti. Osjećaj poniženja što je bolestan, osjećaj razočaranja u svoje znanje, razočaranje u Ekskalibur kao svemoćan instrument, osjećaj kako drugi uvijek bolje rade od njega, osjećaj inferiornosti, osjećaj bijesa prema sebi i bijesa prema okolini i još neki manje primjetni.

MENTALNE KOMPONENTE PROBLEMA. Bilo ih je više. “Ovo je ozbiljna bolest,” “Neću nikada više ustati iz kreveta,” “Ostario sam”, “Normalno je u mojim godinama imati neku kroničnu bolest,””Ja zavisim od svog tijela,” “Ja ne kontroliram svoje tijelo, ono kontrolira mene,” “Pomiren sam sa svojom sudbinom,”Ovo ja nisam izazvao, ja bih htio biti zdrav”. Sve ih je rastvorio formulom rastvaranja.

IDENTITET. Vidjeli smo kako je on od najvećeg značaja, jer ako je čovjek u identitetu neuspješne osobe, on će cijelo vrijeme sabotirati uspjeh. On je, uklanjajući svoj kronični problem, uvidio kako mu se uključio upravo taj identitet, a pored njega još dva “pomoćna”, koji su podržavali osnovni, problemski identitet: “Osobe koja ne vjeruje u promjene” i”Osobe koja sama sebi podmeće nogu”. Sva tri je počistio formulom rastvaranja, jer u ovom slučaju nije bilo naglog “pucanja” identiteta, s velikim oslobađanjem energije, nego je energija oslobođena postepeno, te je nije puno ostalo kada je sišao do korijena problema, do identiteta.

Na kraju je dao sebi alfe za zdravo tijelo, za zdravu kralježnicu i kontrolu svojeg tijela.

I problem je bio riješen, išijas je nestao kao rukom odnesen. Ja sam, odmah po otkriću ove metode demonstrirao njezinu učinkovitost na Ekskaliburu koji sam vodio u Ljubljani. To sam učinio pred čitavom grupom sudionika s I. J. iz Maribora. Bit njenog problema bila je izuzetno jaka patnja, koja je trajala punih 6 godina. Ona je probala sve moguće poznate metode kako bi se oslobodila te patnje: metodu preporađanja, autosugestije, nidra jogu, sve moguće metode grupne terapije, ali najviše što je uspjela bilo je kratkotrajno poboljšanje, te bi se problem opet vratio. Pred zapanjenim sudionicima Ekskalibura, primjenom naše metode, problem je zauvijek riješen za samo 25 minuta!

18. poglavlje

KRUŽNI PROCESI

Spomenuo sam u poglavlju o rješavanju kroničnih ili perzistentnih problema da su oni višeslojni i višestruki. Više komponenata kad se upredaju u debelo, jako uže koje je teško prekinuti u jednom pokušaju. Pored navedene tehnike za rješavanje takvih problema, istom cilju služe *kružni procesi.*

Što se s njima postiže? Istom problemu prilazimo s više strana i svakim pristupom mi praznimo dio njegove energije. Taj postupak nalikuje na presijecanje jedne po jedne strune koje čine debelo uže, sve dok od njega ništa ne ostane.

Drugi primjer može nam dodatno osvijetliti mehanizam djelovanja kružnih procesa. Ako zamislimo balon ispunjen toplim zrakom, očekivali bismo njegovo podizanje sa zemlje u zrak, Ali on je za tlo privezan s više užadi, na neki način je zarobljen na zemlji. Kad odrežemo svu užad oko balona, on se oslobođen diže u visine.

Svako rastvaranje u kružnom procesu pušta malo krvi okorjelom, žilavom problemu, dok ne izgubi svu snagu i umre. Ako obratite pažnju na to što se rastvara u kružnom procesu, uvidjet ćete kako su to veze u prostoru, vremenu, materiji i energiji, dakle lanci koji čine fizički univerzum.

Naveo sam nekoliko kružnih procesa, a kada ih prođete, vi ćete biti u stanju sami napraviti kružne procese za probleme koje želite ukloniti iz svog svijeta.

Kružne procese možete raditi i sami, ali se taj proces odvija puno bolje kad radite s partnerom. Ako imate partnera, jedna osoba prolazi čitav proces, od prve do posljednje stavke, bez prekidanja. Znači, ako želite oboje raditi isti proces, prvo ga cjelovito uradi jedan partner, a zatim drugi.

Pretpostavit ćemo rad s partnerom i navest ćemo najčešće korištene kružne procese, kojima se zahvaćaju i čiste različita područja. Kada su negativni utjecaji eliminirani, puno je lakše materijalizirati pozitivne alfe.

Važna napomena: U većini stavki kružnog procesa se vrši diskreiranje formulom rastvaranja. Ali neke stavke na samom kraju rade se samo do prve faze formule, zato što se pozitivni osjećaje ne uklanja, nego se zadržava. Na tom mjestu slijedi komanda: “Zapamti taj osjećaj i zadrži ga u svom svijetu sve dok sam ne odlučiš zamijeniti ga nekim drugim osjećajem!” Kako biste se lakše orijentirali, kod onih elemenata kružnog procesa koje rastvarate na kraju u zagradi piše FR: 1-2, što znači: radi obje faze formule rastvaranja. Kod posljednjih stavki, gdje je potrebno zadržati pozitivne osjećaje, napisano vam je FR: 1.

Kada završite jedan kružni proces, recite partneru: “Nastoj osjetiti svoj problem. Reci mi točno što osjećaš!” Najčešće klijent kaže kako ne može osjetiti problem, ili da je problem “prazan”. Ponekad navede neki element problema koji nije dan u kružnom procesu. Sve što je potrebno je taj element: počistiti formulom.

Dužan sam napomenuti kako kružni procesi služe uglavnom kao pomoćne metode davanja podrške ostalim postupcima. Međutim, oni se mogu pretvoriti u sredstvo rješavanja kroničnih problema Metodom I. To se događa kada u nekoj stavki naiđemo na trajni problem. Ako, primjera radi, dođete do stavke “Osjeti kako se osjećaš kada ti neko nametne svoju volju” i vi, po ponašanju klijenta vidite kako tu ima puno naboja, onda primijenite Metodu I na taj problem.

Za neke doista teške probleme korisno je napraviti poseban kružni proces i sve stavke čistiti Metodom I jednu po jednu.

Ono što treba osjetiti je uopćeno iskustvo koje predstavlja spoj osjećaja i tjelesnih senzacija. Osjetite ga u potpunosti i tada ga rastvorite.

Novac: kružni proces

1. Osjeti kako nikada nemaš dovoljno novca (FR: 1-2).
2. Osjeti kako ti ne zaslužuješ novac (FR: 1-2),
3. Osjeti kako nisi dobio novac kada si to očekivao (FR: 1-2).
4. Doživi osjećaj koji imaš kada izgubiš novac (FR: 1-2).
5. Osjeti strah da ti netko ne ukrade novac (FR: 1-2).
6. Stvori osjećaj koji si imao kada si ukrao novac(FR: 1-2).
7. Stvori osjećaj koji si imao kada želiš kupiti nešto, i nemaš dovoljno novca (FR: 1-2).
8. Stvori osjećaj koji si imao kada su ti drugi rekli da ti ne zaslužuješ novac (FR: 1-2).
9. Stvori osjećaj u sebi kako je davno prošlo vrijeme kada si posljednji put imao dosta novca (FR: 1-2).
10. Stvori osjećaj kako su bogati ljudi loši ljudi (FR: 1-2).
11. Osjeti kako je novac nešto zlo i prljavo (FR: 1-2).
12. Prizovi osjećaj razočaranja kada nemaš dovoljno novca (FR: 1-2).
13. Osjeti zavist prema ljudima koji imaju novac (FR: 1-2).
14. Prizovi osjećaj koji imaš kada potrošiš više novca nego što bi trebalo (FR: 1-2).
15. Osjeti osjećaj koji imaš kada na sebe potrošiš novac namijenjen nečem drugom (FR: 1-2).
16. Osjeti neugodnost koju osjećaš kada si prisiljen tražiti od nekog da ti posudi novac (FR: 1-2).
17. Osjeti kako se do novca teško dolazi (FR: 1-2).

Sada slijedi zadržavanje:

18. Osjeti gdje se sada u prostoru nalazi novac, gdje ga ima dovoljno (FR: 1).
19. Stvori osjećaj zadovoljstva što lako zarađuješ novac (FR: 1)
20. Stvori osjećaj sreće i zadovoljstva što imaš novca koliko ti je potrebno (FR: 1).

Nedostatak samopouzdanja: kružni proces

1. Osjeti osjećaj koji imaš kada pokušaš ostvariti neku želju i pri tome osjećaš strah (FR: 1-2).
2. Osjeti osjećaj nemogućnosti da ostvariš nešto (FR: 1-2).
3. Osjeti osjećaj koji imaš kada se povučeš od nekog cilja (FR: 1-2).
4. Osjeti kako se osjećaš kada potisneš svoju želju za neovisnošću (FR: 1-2).

5. Osjeti kako se osjećaš kada jača osoba učini da se povučeš u sebe (FR: 1-2).

6. Prizovi osjećaj koji imaš kada tražiš uslugu od nekog i pomišljaš da će te možda odbiti (FR: 1-2).

7. Osjeti kako se osjećaš kada ti netko nametne volju (FR: 1-2).

8. Osjeti nelagodu koju osjećaš u društvu dominantne osobe (FR: 1-2).

9. Osjeti osjećaj koji imaš kad izbjegneš preuzeti odgovornost u nekoj situaciji (FR: 1-2).

10. Osjeti kako se osjećaš kada te netko pohvali pred drugima, a tebi bude neugodno (FR: 1-2).

11. Osjeti kako se osjećaš kada te netko nagovori postupiti drugačije nego što si prethodno zamislio (FR: 1-2).

12. Osjeti kako se osjećaš kada te netko prekine u govoru i ti ne završiš svoju komunikaciju (FR: 1-2).

13. Osjeti da te nešto sprečava odlučivati o sebi (FR: 1-2).

14. Osjeti sumnju u svoje sposobnosti (FR: 1-2).

Sada slijedi zadržavanje:

15. Osjeti zadovoljstvo samim sobom (FR: 1).

16. Osjeti kako si ti odlučujući čimbenik u svojim odnosima s drugim ljudima (FR: 1).

Osjećaj manje vrijednosti: kružni proces

1. Osjeti kako ti manje vrijediš od nekih ljudi (FR: 1-2).

2. Osjeti kako si se osjećao kada te je neka dominantna osoba kritizirala (FR: 1-2).

3. Osjeti kako si se osjećao kada su te kritizirali pred drugim osobama (FR: 1-2).

4. Osjeti kako si se osjećao u nekom društvu kada si mislio da si tu nepoželjan (FR: 1-2).

5. Osjeti kako si se osjećao kada te je netko glasno pohvalio pred drugima, a tebi je bilo neugodno (FR: 1-2).

6. Osjeti sram koji si osjetio kada si se posramio svojih roditelja ili rođaka (FR: 1-2).

7. Osjeti sram koji si osjetio kada si se posramio svog porijekla (FR: 1-2).

8. Osjeti sram koji si osjetio zbog svoje neprikladne odjeće ili obuće (FR: 1-2).

9. Osjeti nelagodu koju si osjetio kada si u društvu morao potisnuti fiziološke potrebe (FR: 1-2).

10. SAMO ZA ŽENE: Osjeti nelagodu koju si osjećala u društvu kada si imala menstruaciju (FR: 1-2).

11. Prizovi osjećaj manje vrijednosti koje si osjetio kada se nisi uspio

oduprijeti želji za masturbacijom (FR: 1-2).

12. Osjeti nelagodu koju si osjećao kada si sreo osobu zbog koje si prešao na drugu stranu ulice (FR: 1-2).

13. Osjeti nelagodu koju si osjećao kada si se pretvarao kako ne vidiš na ulici osobu koja ti je išla u susret (FR: 1-2).

14. Osjeti nelagodu koju si osjetio kada te je neka važna osoba potcjenjivački pogledala (FR: 1-2).

15. Osjeti što si osjetio kada si se pred drugima osramotio (F R: 1-2).

Sada slijedi zadržavanje:

16. Ja vrijedim kao ljudsko biće (FR: 1).

17. Ja se dobro osjećam u svakoj situaciji (FR: 1).

19. poglavlje

EKSKALIBUR MEDITACIJA

Postoji veliki broj načina na koji se meditira. Većina ima vrijednost za ljude koji ih prakticiraju, inače se ne bi održali kao načini meditiranja. Ovdje će biti ukratko opisana Ekskalibur meditacija, ali će je čitatelj moći shvatiti u potpunosti tek kada prođe čitav tečaj radeći opisane tehnike i vježbe pod nadzorom ovlaštenog majstora EGA.

Razlog za to je što je osnova Ekskalibur meditacije postojanje praznine u svijesti, a ona se doživljava za vrijeme ili na kraju Ekskalibura. Iz tog razloga ova meditacija se ne radi na samom tečaju, nego poslije njega, kao sastavni dio primjene Ekskalibura u životu.

O praznini kao o biti vlastitog bića detaljnije ćemo govoriti kasnije. Na ovom mjestu napominjem činjenicu kako pravilna procjena značaja doživljene praznine ovisi od iskustva. Vrlo iskusni ljudi mogu znatno bolje i potpunije shvatiti što su doživjeli, jer su o tom stanju puno razmišljali, puno toga čuli i čitali i nerijetko tijekom dugog vremena pokušavali ga dosegnuti. Kada ga dožive, osjećaju se kao povratnici u davno napušteni voljeni zavičaj i ne napuštaju ga i ne zaboravljaju olako.

Početnici pak, nakon prve zapanjenosti obično bivaju zatrpani aktivnostima svog ega. Imaju nerealna očekivanja kako su se trajno prosvijetlili te u buduće neće morati raditi na sebi. Često očekuju kako će to stanje preuzeti odgovornost za njihove živote, kao da je ono nešto odvojeno od njih što će umjesto njih rješavati probleme koje život nosi, bilo da čovjek doživljava sebe kao prazninu ili mjesto svih mogućih sadržaja ega.

Dužnost majstora Ekskalibura je ukazati sudionicima na moguća iluzorna očekivanja, na zablude koje se obično javljaju i na nužnost rada s ovim kompjuterom nakon završenog tečaja. Sudionik je na tečaju dobio kompjuter i obuku za njegovu primjenu, ali on je taj koji ga mora koristiti. Nitko drugi to ne može umjesto njega.

Najznačajnije aktivnosti jesu uklanjanje nepoželjnih elemenata njegovog univerzuma i stvaranje takvih koji su po volji. Meditacija je duhovni rad i produbljivanje svijesti o sebi kao praznini.

Kroz Ekskalibur meditaciju osoba vrlo brzo uviđa kako je doista cijelo vrijeme praznina, a sadržaji duha nalikuju na oblake koji nailaze preko čistog neba njegove svijesti.

Koliko će meditirati, odlučit će svatko za sebe. Neki meditiraju svakodnevno, drugi pak s vremena na vrijeme, kada i ako osjećaj praznine počne slabiti.

Meditacija se ovako radi. Usmjerite pozornost u potpunosti unutar sebe, na svoju svijest. Nakon kratkog vremena uvidjet ćete kako je bit svih vaših duhovnih sadržaja praznina, kao što čisto nebo čini podlogu preko koje prelaze oblaci različitih oblika i boja. Cilj meditacije je uklanjanje svakog sadržaja koji se javi, tako da bar za trenutak svijest ostane prazna. Sadržaji svijesti mogu biti misli, osjećaji, slike koje spontano dolaze ili ih stvarate u imaginaciji, sjećanja, tjelesni osjeti kao što su bolovi, pritisak na razne dijelove tijela, svrab, treperenja i slično.

Bilo koji da se sadržaj svijesti javi, usmjerite pozornost na njega za kratko vrijeme, a potom ga rastvorite formulom rastvaranja. Jer kada sadržaje svijesti lišimo energetskog naboja, oni se pretvaraju u prazne ljuske. Ubrzo nakon što ste diskreirali njihovu energiju, ljušture se raspršuju i nestaju u praznini iz koje ste ih vi nekad stvorili. To što sada nemate jasnu svijest o trenutku kada ste to učinili ne mijenja stvar.

Formulu rastvaranja primjenjujete na sadržaje svijesti u meditaciji kao u bilo kojim drugim okolnostima. Poistovjetite se s nekim sadržajem, osjetite ga u potpunosti i tako dalje.

Mnogi su uvidjeli nakon kratkog vremena kako ova meditacija ima veliku vrijednost. Isto ćete i vi doživjeti. Može promašiti samo osoba koja želi neuspjeh po svaku cijenu. Jer nitko nije tolika slijep kao onaj tko neće vidjeti. A takvom nikakva meditacija neće pomoći.

20. *poglavlje*

ZAVRŠNI PROCES

U psihološkom smislu završni proces predstavlja kulminaciju Ekskalibura. Postoje dobri razlozi za to. Koliko god na početku i tijekom tečaja majstor ukazivao da je to gnostički sustav ere Vodenjaka, brži, lakši i učinkovitiji od starih, nadiđenih sustava, sudionici imaju teškoća u prihvaćanju takvog stava. U dubini duše oni njeguju snažno negativno vjerovanje kako se za sve vrijedno na ovom svijetu mora teško propatiti i da Ekskalibur ne može biti izuzetak. Iako vide da je to novi sustav, oni očekuju i spremni su platiti za njega cijenu starih sustava, a ona je znoj, krv i suze.

A u Ekskaliburu puno toga liči na opuštenu igru dobrih prijatelja. Slobode ima puno, a jedino ograničenje je ne ometati druge. Ako se suze jave, to su suze radosnice. I shvatljivo je da do završnog procesa sudionici nemaju pravi utisak o vrijednosti Ekskalibura.

Drugi razlog je u tome što se tijekom tečaja obraduju pojedinačni problemi i to lakše prirode. Malo tko od sudionika ima težak akutan problem, čije bi brzo rješavanje uvjerilo i njega i ostale u učinkovitost našeg sustava, On vidi kako problemi, čija je bit u neugodnim ili bolnim osjećajima, nestaju, ali u njemu tinja sumnja kako će problemi biti rješavani kada nakon Ekskalibura krene u život. Ovakva sumnja je često pojačana činjenicom kako su neki sudionici prethodno sudjelovali na tečajevima gdje se takve stvari događaju. Dok su u grupi s ostalim sudionicima i instruktorom, sve izgleda lako. Ali kada krenu u život, ono što je naučeno blijedi i daje sve slabije rezultate.

Očekujući da završni proces djeluje na njega kao neki od prethodno proživljenih kružnih procesa čišćenja, sudionik ne može ne biti zapanjen rezultatom završnog procesa. Jedini izuzetak su oni izuzetno malobrojni ljudi koji nisu formulu rastvaranja naučili tijekom čitava dva dana. Ali to su osobe koje ne žele uspjeh i aktivno se odupiru uspjehu, podmeću cijelo vrijeme sebi nogu i tome slično. Međutim, takvima zaista nije mjesto na Ekskaliburu i majstor im treba znatno prije kraja tečaja vratiti novac i udaljiti iz grupe. Kao što sam spomenuo na drugom mjestu, takvih ljudi ima u svim duhovnim sustavima, u svim duhovnim grupama i organizacijama i svi veliki učitelji slažu se u tome da postoji samo jedan način kako prema njima treba postupiti treba ih poslati kući. Majstor neće imati nikakvih teškoća u uočavanju takve osobe, jer njezino ponašanje je očigledno svima u grupi. Sasvim je jasno kakav će biti ishod za takvu osobu i majstor ne može učiniti ništa protiv njezine volje, čak i ako bi htio. Kao što se kaže u narodnoj poslovici, “Volio bih kćeri da te uzme paša, ali mi se previše Cigani oko kuće vrzmaju.”

Na golemu većinu normalnih sudionika, koliko god im sposobnosti bile skromne a prijašnje iskustvo malo, završni proces djeluje kao grom iz vedra neba. Svaka od mnogobrojnih primjena formule rastvaranja je tijekom dva dana načinjala ego strukturu i ta mračna kuća bila je spremna za rušenje. Završni proces daje posljednji udarac. On uklanja osnovne nosače zabluda i u jednom trenutku čitava građevina se ruši i biće ostaje samo u praznini iz koje puca pogled na beskonačnost i beskraj. Završni proces treba raditi s partnerom i on treba voditi proces držeći vrlo izoštrenu pozornost na osobi koja je u procesu. Kao supervizor pratio sam rad većeg broja majstora i mogu odgovorno tvrditi kako je ogromna razlika u rezultatu između majstora kome pažnja luta, koji se tijekom procesa gubi i postavlja neprecizna pitanja i onoga koji zaista radi kao majstor. U završnom procesu nailazimo na davno shvaćenu vrijednost dijade ili drugog bića za naš duhovni razvoj. Što je to drugo biće svjesnije sebe kao praznine i iz te praznine sređenije djeluje na partnera, utoliko će partner lakše i čistije odražavati prazninu u sebi.

Završni proces ima ustaljena pitanja, odnosno stavke koje treba rastvoriti formulom,

ali iskusni majstori ponekad dodaju neko pitanje, ukoliko su sigurni da neki osjećaj snažno prikiva sudionika za svijet iluzija. Na primjer, ako sudionik čvrsto vjeruje da na njega značajno utječe njegov astrološki znak, majstor treba to vjerovanje raspršiti formulom rastvaranja.

S druge strane, nije dobro da završni proces ima bezbroj stavki, stoga ovaj proces sadrži elemente za koje je iskustvo pokazalo da su bitni za uspjeh.

Kako to u praksi izgleda? Majstor treba prethodno ukloniti preveliku napetost sudionika, ukoliko je ima, a potom ide po stavkama i vodi sudionika da formulom rastvaranja sve navedene stavke diskreira. Sasvim je nepotrebno da majstor govori sudioniku elemente formule rastvaranja, kao što smo nekada prakticirali kada smo radili sa složenijom, petoelementnom formulom. Stoga se njegove instrukcije svode na sažete rečenice koje slijede pitanje, ako ga ima. Na primjer, jedna od stavki je zahtjev: “Stvori utisak o ovoj sobi, onako kako je ti doživljavaš”. Kad sudionik klimne glavom, pokazujući da je to učinio, slijedi zapovijed “Osjeti to u potpunosti i diskreiraj!”

Stalno se primjenjuje formula rastvaranja, osim kod onih stavki koje su već prazne, kod kojih sudionik odgovara s “ne”, odnosno kod kojih se iz odgovora sudionika vidi da sebe doživljava kao isključivi uzrok svojih iskustava i tvorca čitavog svog univerzuma. Na primjer, ako na pitanje “Da li prošlost utječe na tebe?” on zaniječe, znači kako je element prošlosti već rastvoren, te se ta stavka ne radi. Ali ako sudionik odgovori da prošlost utječe na njega ili “malo utječe”, treba rastvoriti taj osjećaj.

Kada na kraju završnog procesa sudionik doživi sebe kao apsolutnu prazninu, ostaje sam u prostoriji nekoliko minuta kako bi sabrao misli i asimilirao iskustva. Međutim, za potpunu asimilaciju iskustava, ne samo rezultata završnog procesa, nego čitavog Ekskalibura, trebat će mu nekoliko dana. Zaprepaštenje koje čovjek doživljava na kraju završnog procesa je razumljivo. Postignuto je ono za što Zen redovnicima treba nekoliko godina. Doživljena je gnoza o biti vlastitog bića, koje stoji ogoljelo u središtu svog svijeta, jedini uzrok, jedini izvor, jedini nosilac odgovornosti. Dječje igre sa šarenim krpicama su završene, počinje igra daleko višeg nivoa odgovornosti. Ne postoji nitko na koga bi se prebacila odgovornost za vlastiti život. Kuda god čovjek pogleda tražeći odgovornog, nalazi samo sebe. To je kozmička igra skrivača, u kojoj su sakriveni i tragač jedno te isto.

21. poglavlje

EKSKALIBUR I KAZALIŠTE

Kazalište služi stjecanju uvida kako je život iluzija. S jedne strane su glumci, s druge gledatelji. Glumci putem poistovjećivanja preuzimaju određene uloge i igraju život. Oni to ne skrivaju. Glumac ne vjeruje, osim ako nije mentalno poremećen, kako je on lik koji igra. On je to dok se poistovjećuje s likom, samo za vrijeme trajanja predstave. Premda kratkoročno, poistovjećivanje je izuzetno moćno i u tom stiješnjenom izvatku vremena glumac gubi svoj ego i postoji u drugom i kroz drugog.

O tome ponešto govori slavni redatelj Nikolaj Jevrejinov u napisu “Teatroterapija”, potvrđujući iskustvo svakog kazališnog čovjeka kako bolestan glumac, prestaje biti bolestan, za vrijeme predstave. U istom napisu on navodi kako se Lav Tolstoj liječio tako što je glumio da je zdrav.

Iz povijesti kazališta poznato je da se ono razvilo iz misterija stare Grčke i da su tome najviše pridonijele Eleuzinski misteriji. Ali ti korijeni kazališta često bivaju zaboravljeni. Glumci su u Eleuzinskim misterijima bili svećenici. Otuda odnos prema kazalištu kao prema nečem svetom, koji se do danas sačuvao, premda je razlog za to zaboravljen. Otuda, također, nepisani zakon među ljudima u kazalištu kako se predstava ni po koju cijenu ne smije prekinuti, kao što se ne smije prekinuti nijedan sveti ritual. U oba slučaja to je vršenje službe Božje ili služenje istini.

Da bi se shvatila iluzorna bit života, posmatrače je u misterijima trebalo dovesti do uvida da između njih kao pasivnih sudionika u ritualu i onih koji igraju nema razlike. I jedni i drugi su ograničeni ulogama. Život je ista nestvarna predstava, iluzija, kao i ono što se događa na pozornici. Kad čovjek stekne uvid u to kroz neposredno iskustvo, on biva oslobođen ograničenja, nije više zarobljenik i ima jasnu svijest da on nije uloga koju je prihvatio. Tada može preuzeti bilo koju ulogu, jer on je taj koji postavlja pravila igre. On je također prazna pozornica na kojoj po volji kreira predstavu koju želi.

Životna igra traje, kao u kazalištu, dok smo poistovjećeni s ulogom koju igramo, kao što se glumac identificira sa svojom ulogom. Kad poistovjećivanje prestane, svijet se raspada i vraća u prazninu iz koje je potekao.

Kao što kazališna predstava postoji samo dok je gledamo, tako isto opstaje i život koji smo kreirali dok na njemu držimo pažnju, dok ga gledamo.

Kazalište nalikuje životu. Ono je sinteza svih umjetnosti, ali ima i posebnu komponentu, glumca, biće koje za neko vrijeme preuzima na sebe određenu ulogu. Sve što se u kazalištu događa namjerno je smišljeno, svaki pokret, riječ, zvuk, slika. Ako ono što nam se događa u životu razložimo na taj način, svjesno doživljavamo i prihvatimo bez otpora, ne praveći razliku između onog što se dešava u nama i oko nas, život postaje samo pozornica i mi možemo biti nezahvaćeni promatrači i kreatori. Više nismo statisti u životnoj igri, nego ga kao redatelji kreiramo na pozornici.

22. poglavlje

NAKON EKSKALIBURA

Velika prednost Ekskalibura nad prethodnim sustavima duhovnog razvoja je njegova moć preobražavanja i usavršavanja. Stari sustavi bili su jednom zauvijek dati i brzo bi se okamenili. To im je bila najveća slabost, te su smrću osnivača sustava ili, u najboljem slučaju njegovih osobnih učenika, gubili početni zamah i svježinu, pa stoga i privlačnost za sljedbenike. Ostajala bi ljuštura učenja, ali bi njegova unutarnja jezgra kopnila i učenici bi se osipali. Nove generacije tragača bile bi privučene novim učiteljima. Izuzetak su klasični sustavi kao što su joga, vedanta ili Zen, čija je žilava dugovječnost zasnovana upravo na doprinosima svake nove generacije. .

Ovu tvrdnju ne treba dokazivati. Dovoljno je pogledati skupove teozofa i antropozofa, ili njihovu literaturu, pa će nam se takvo uvjerenje nametnuti samo po sebi. Na teozofskim predavanjima pričaju se iste priče iz vremena Blavatske, bilo da se to događa u Londonu, Chicagu ili Zagrebu, a u tužno polupraznim salama sjede gospoda izboranih lica i sijedih vlasi. U antropozofskim knjižarama osim Steinerovih radova, objavljenih prije sedamdeset godina, ima malo drugih stvari. Isto možemo vidjeti i u sličnim organizacijama širom svijeta. Takva situacija liči na ustajalu vodu, lišenu pritoka, koja počinje zaudarati. Međutim, Ekskalibur ima nekih prednosti i nad klasičnim sustavima, bar za suvremenog čovjeka. Na primjer, putovi kao što su joga i Zen u više navrata izazivaju snažnu negativnu reakciju, odbojnost prema praksi, posustalost i tome slično. Osoba koja vlada tehnikom Ekskalibura može takve negativne reakcije lako ukloniti i nastaviti rad ne gubeći vrijeme. Također, Ekskalibur je znatno brži, što sam u više navrata istaknuo.

Kada se govori o vrijednostima različitih puteva, ispravan je stav po mom mišljenju kako nam svaki učitelj ili sustav može pomoći na jednom dijelu našeg puta ka istini. O tome nam lijepo govori priča jednog tragača, šahista, koju dajem u donekle stiliziranoj formi. On je svoj duhovni razvoj doživljavao kroz šah:

“Na početku svog tragalaštva mislio sam da sam pretrpio neuspjeh kada bih izgubio partiju šaha.”

“Ali, nakon godinu i pol dana provedenih kod slavnog sufija Numurudina, naučio sam slijedeće: pobjeda nad drugim čovjekom, u šahu ili bilo čemu, jest istinski neuspjeh.”

“Tada sam čuo da na Himalajima poučava veliki jogi Babaji. Otišao sam k njemu i nakon tri godine napornih meditacija doživio sam spoznaju da kada pobijedim, ali se pri tome osjećam krivim to je istinski neuspjeh.”

“Nakon nekog vremena sreo sam prijatelja koji se potpuno izmijenjen vratio iz Japana. Htio sam vidjeti što je to njega izmijenilo i otišao sam kod njegovog zen rošija. Tri godine sam naporno prakticirao zazen i konačno doživio prosvjetljujuću spoznaju: između pobjede i poraza nema razlike!”

“Vjerovao sam kako ću biti miran do kraja života. Ali tada sam čuo za Ekskalibur. Otišao sam kod tih ljudi, ne bih li im objasnio da treba otići na daleki istok ako žele pravo znanje. Ali sam se iznenadio. Tu sam za samo dva dana naučio razvijati figure kako valja i spoznao sam pravu prirodu onoga tko gubi ili dobiva.”

Ekskalibur, budući da je zasnovan na gnozi koja otvara unutrašnji univerzum bića, ne samo da posjeduje učinkovitost bez presedana, nego ima čudesnu sposobnost daljnjeg razvoja. Kao što sam ranije spomenuo, on podsjeća na kompjuter koji je sam sposoban stvarati nove i savršenije programe. Jer ako osoba uporno koristi Ekskalibur nakon završenog dvodnevnog tečaja, ne može ne usavršavati ga. To je odlika nekoliko trenutno

postojećih neognostičkih sustava, ali je po vremenskoj učinkovitosti Ekskalibur bez presedana. Može postojati još neki neognostički sustav koji se isto tako brzo razvija i usavršava, međutim ja o tome nemam podataka.

Tako dolazimo do najvažnije stvari za ljude koji žele imati istinsku korist od Ekskalibura, njegovu primjenu. Postoji samo jedna mogućnost pogreške, a to je ne primjenjivati ga. Primjena Ekskalibura u životu je alfa i omega njegove vrijednosti. Ovo ističem stoga što postoje ljudi koji čak i ovakav dragulj drže u slamarici. Oni podsjećaju na slona kojem u zoološkom vrtu prošire kavez, ali on dolazi samo do crte gdje je prethodno bio zid i ništa ga ne može navesti da tu crtu prijeđe. Nameće mi se sjećanje na jednog mog prijatelja koji je među prvima upoznao ovaj sustav. Nešto kasnije mi se požalio kako se već danima loše osjeća, neraspoložen je i depresivan. Kada sam mu postavio jedino moguće pitanje za takvu situaciju: “ Zašto ne primijeniš Ekskalibur? dao mi je čudan odgovor: “Hoću, hoću, čim mi se sredi situacija!” Ovo navodim zato što veći broj ljudi lako pada u ovakvu pogrešku, koja pravom praktičaru izgleda nevjerojatna. Jer bit Ekskalibura je upravo promjena nepoželjnih stanja, prvenstveno emocija. Njegova najveća vrijednost je u tome što lako i brzo uklanja neugodne, nepoželjne i bolne elemente iz svijeta u čijem smo mi središtu. Što će čovjeku sa sređenom situacijom Ekskalibur? Što će zdravom čovjeku lijek? Zato je prvi zahtjev i jedini savjet odmah početi s njegovom primjenom.

To u praksi izgleda ovako. Imate neko nepoželjno stanje i želite ga ukloniti, ali ste mrzovoljni i lijeni primijeniti Ekskalibur. Odmah i na prvom mjestu uklonite svoju mrzovoljnost i lijenost, a potom dajte sebi alfu kako imate volju za rad. Potom se usmjerite na uklanjanje nepoželjnog stanja.

Uklanjajte sve što vam se ne sviđa! Ne čekajte bolji trenutak! Najbolji način da pobijedite prostor je ovdje. Najbolji način da pobijedite vrijeme je sada. I vrlo brzo primjena ovog čudotvornog mača postat će vam navika. Dužan sam jednu važnu napomenu.

Premda sam u ovom tekstu opisao primjenu sustava, malo je vjerojatno da ćete biti u stanju primijeniti ga samo čitajući knjigu, Neophodno je proći tečaj Ekskalibura pod vodstvom ovlaštenog iskusnog majstora. Javite se što prije na adresu EGA danu u knjizi! Radi se o vama, o vašem životu. Razlika između životarenja u močvari svakodnevnice, što je realnost pet milijardi ljudskih bića, i ispunjenog, sretnog života nekolicine avangardnih gnostika samo je u operativnom znanju ovladavanja svojim subjektivnim univerzumom. A to znanje, taj čarobni mač, vama je u ruci. Susret s njim je prijelomni trenutak u životu, rendez vous sa sudbinom.

Tekst knjige daje vam neophodna teorijska objašnjenja na kojima majstori nemaju vremena zadržavati se tijekom dva kratka dana. Dobili ste također kompletne materijale, te uvijek možete osvježiti svoje znanje, na primjer po ugledu na date kružne procese napravite svoje, koji će biti primjereni vašim potrebama i situaciji. Dobili ste ključeve za dalje eksperimente i usavršavanja, tako da možete stvoriti svoj sustav na osnovu eksperimenata.

Nakon iskustva stečenog na tečaju Ekskalibura pod vodstvom ovlaštenog majstora EGA, dobro je održavati kontakte s drugim sudionici tečaja Ekskalibura i raditi s partnerom ili u manjoj grupi. Rekao sam kako je takav rad u biti isti kao individualni, ali je vremenski nekoliko puta učinkovitiji. Ukoliko napravite grupu, stupite slobodno u kontakt s našom Gnostičkom zajednicom (EGA). Mi ćemo vam rado pomoći savjetima i na svaki način koji je u našoj moći.

Bilo da radite sami, s jednim partnerom ili s grupom, vrlo brzo ćete otkriti manja ili veća poboljšanja, To je iskustvo svih koji su prošli Ekskalibur. Tako su neki utvrdili kako im alfe bivaju najbrže ostvarene kada ih daju tijekom čišćenja tijela, kada izgube osjećaj tijela i svijest slobodnije funkcionira. Neki su, uklanjajući prepreke i sputavajuća vjerovanja,

uspjeli osjetiti čakre, po prvi put u životu, jer su do tada o tome samo pričali i čitali. Pojedincima su postali jasni njihovi snovi, Neki majstori su primijenili Ekskalibur u područjima u kojima ispočetka nije primjenjivan. Na primjer, moja suradnica koja živi u Ljubljani, vodila je krajem 1992. godine tečaj Ekskalibura za djecu predškolskog uzrasta. Iako je imala problema zadržati im pozornost na procesima tijekom dva dana, postigla je lijep uspjeh. Ta djeca sada imaju sasvim drugačije, puno sretnije djetinjstvo. Ako se javi strah od nepoznatog, od mraka i loših ljudi, dijete koje je naučilo Ekskalibur može lako ukloniti sve nepoželjne sadržaje iz svoje svijesti.

Navest ću vam ukratko što i kako neki naši ljudi rade Ekskalibur. Vi možete raditi isto, zadržati ono što se pokaže uspješnim i sami ga dalje usavršavati.

Neki sve procese rastvaranja nadopunjavaju s kreiranjem. Tako postupaju i kod kružnih procesa. Nakon svake diskreirane stavke slijedi jedna odabrana, pozitivna alfa. Na primjer, kod kružnog proces za novac to je alfa “Ja imam novca koliko mi je potrebno”. I tu alfu ponavlja onoliko puta koliko ima diskreiranih stavki i svaki put je čisti od beta ako se jave. To izgleda ovako. Osoba će osjetiti osjećaj iz prve stavke (“Osjeti osjećaj kako nikada nemaš dovoljno novca”), diskreirati ga, a potom slijedi alfa “Ja imam novca koliko mi je potrebno”. Zatim diskreira drgu stavku, a zatim opet ista alfa itd.

Isti postupak može se primijeniti i prilikom čišćenja identiteta. Odabere se jedan željeni identitet i nakon rastvaranja svakog nepoželjnog identiteta (histerične osobe, sadista, mazohista itd) slijedi alfa “Ja sam sretan” ili se stvara identitet sretne osobe tako što se navode jedna za drugom sve alfe koje čine taj identitet (jedna alfa za jednu diskreaciju).

Sličan postupak je uklanjanje poistovjećivanja s određenom bolesti. Ako ste, na primjer, bolesni od dijabetesa, a želite ga se osloboditi, postupite na ovaj način: Poistovjetite se s osobom bolesnom od dijabetesa (vi znate kako se osjećate kada ste u tom neugodnom identitetu), rastvorite taj identitet. Odmah potom dajte alfu: Ja imam zdravo tijelo. I te dvije stvari ponavljajte 10 do 30 minuta, nekoliko dana uzastopno, sve dok identitet dijabetičara sasvim ne ispraznite (Napomena! Nemojte nikako prekidati uobičajen medicinski tretman!).

Razvoj kreativnosti nemoguće je izbjeći ako se redovito prakticira Ekskalibur. Razlog je u sljedećem. Apsolutna praznina kolu osoba doživljava kao bit svoga bića također je bit svega postojećeg. Ona je matrica čitavog izraženog univerzuma i svih mogućih paralelnih univerzuma, svakog mogućeg izražaja. I kada se čovjek svjesno ustali u praznini, iz te osnove kroz njega kao provodnik dopiru u izraženi svijet ideje koje teže materijalizaciji. A kreativnost je izraz za takva događanja.

Nakon završenog tečaja većina ljudi misli kako im do kraja života neće trebati ništa drugo, kako su pronašli sustav koji neće moći biti nadmašen. Na sreću, nije tako. Samo deset mjeseci od održavanja prvog Ekskalibur tečaja, nastao je Ekskalibur II. Reći ću vam o tome nekoliko riječi. Stvorio sam ga na osnovu svojih iskustava u radu s našim članovima. Izrastao je na osnovi i na način koji sam vam upravo opisao. Početkom veljače 1992. provjerio sam ga na grupi od 20 naših gnostika i mogu reći na osnovu iskustva kako je to novi proboj u područja okultne, magijske i duhovne tehnologije. Od tada naši majstori rutinski vode Ekskalibur II za manje grupe, ali rade i pojedinačno s ljudima.

Osnovni noseći element Ekskalibura II je nova formula rastvaranja. Odmah se postavlja pitanje: zar postoji nešto učinkovitije od formule rastvaranja mentalne alkemije koju ste naučili na Ekskaliburu I? Da, već je primijenjena nova formula rastvaranja, elegantna, precizna i munjevite brzine. Potreban je samo djelić sekunde da bi se postiglo rastvaranje nepoželjnih elemenata u vašem svijetu. Još jednom, čudesno, ali istinito! Svakako, Ekskalibur II nije moguće učinkovito primijeniti bez iskustva stečenog na

Ekskaliburu I. Nužno je iscrpsti potencijale nižeg nivoa, da bi se prešlo na viši. Inače bih vam na ovom mjestu opisao Ekskalibur II, zar ne?

Razvoj duhovne tehnologije je dobio neslućeno ubrzanje, teško je reći što će biti za nekoliko godina kad se toliko toga dogodilo za samo nekoliko mjeseci. U tome je osnovna vrijednost postojanja grupa ljudi usmjerenih prema doživljavanju sve dubljih nivoa istine ili, ako vam se više sviđa, sve viših nivoa svijesti.

Zbog toga postoji naša crkva. Riječ “crkva” ima negativan prizvuk, stvoren komunističkom ideologijom koja je trajala 50 godina. Njeno značenje je “zajednica” ljudi povezanih idejom Boga ili istinom. Ponovit ću kako se pojedinačne energije i vrijednosti članova grupe ne zbrajaju, nego množe. To vrijedi za sve grupe, ali je naročito primjetno kod grupa usmjerenih prema istini. Kad se dvoje ili više njih okupe u moje ime, ja sam među njima, rekao je Isus. Za gnostika, koji prozire kroz koprene formi i riječi, Isus, Aivaz, Kut Humi, Kali, Višnu, Šiva, samo su vidovi izražavanja u ljudskoj svijesti jednog te istog jedinstva, apsolutne svijesti ili praznine.

U gnostičke grupe ulazi se zovom sudbine. Čovjeka zrelog za to ne vrijedi odbijati, niti je moguće privući nezrelog. Jedini kriterij je snaga unutrašnjeg glasa. Mnogi koji su pročitali čitave tomove mistične literature tu nemaju mjesta. Isto tako neke mjesto čeka, iako su samo ponešto čuli ili knjigu-dvije pročitali.

Mnogi ljudi teže takvim grupama s prikrivenom namjerom da nešto “izvuku” za sebe, nemaju želju raditi za druge, točnije rečeno, dati se. A životna praksa, ta surova učiteljica, još jednom nam pokazuje kako čovjek dobiva točno onoliko koliko uloži. Ne vrijede igre iz svakodnevnice, laskanja jačima od sebe, ulasci na zadnja vrata ili preko “veze”, mnogobrojni brzaci i plićaci svakodnevnog ego života. Pjesnik Miroslav Antić, koji je ili doživio gnozu ili se nje usput dodirnuo, jednostavno i lijepo pjeva o dobivanju kroz davanje u pjesmi *Ljubav:*

Dobro je možda i to da znamo čovjek je željen tek ako želi

I kada sebe cijeloga damo,

Tek tada i možemo biti cijeli.

Spoznat ćemo tek ako kažemo

Riječi iskrene, istovjetne

I samo onda kada tražimo

Moći će netko i nas da sretne.

23. poglavlje

Budući da sam posljednjih godina dobio mnoga pisma od svojih čitatelja, prožeta radoznalošću o prirodi naše Crkve, o tome tko može postati sljedbenik i tome slično, odlučio sam u cjelini navesti naš manifest.

MANIFEST

Bijele gnostičke crkve

Bijela gnostička crkva ili Aivazova bijela crkva ili Ecclesia gnostica alba je CRKVA ISTINE.

Naš duhovni zavičaj, iz kojeg smo davno potekli, je istina. Naš cilj jest istina. Naš put koji nas tijekom bezbrojnih eona vodi kroz svijet obmana i privida jeste istina,

Mi ne vjerujemo ni u što što nismo direktno spoznali. Mi vjerujemo u sve što smo direktno spoznali.

Naše učenje nije zasnovano na vjeri, nego na direktnom iskustvu istine.

Na gnostičku stazu istine doveo nas je unutrašnji glas Auma ili intuicija. Duž puta nas vode iskustva do kojih dolazimo direktnom spoznajom.

Pripadnik naše crkve može biti svaka punoljetna osoba bez obzira na vjersku, rasnu ili nacionalnu pripadnost, ako priznaje drugim bićima ista prava kao sebi samoj i poštuje zakone zemlje u kojoj živi. Pripadnost našoj crkvi, kroz bratsku podršku i istinsku ljubav, olakšava duhovno samoostvarenje svakom pojedincu. BIJELA GNOSTIČKA CRKVA je na fizičkom planu instrument providnosti i viših inteligencija. Ona služi svojim sljedbenicima i drugima koji to žele da kroz direktnu samospoznaju steknu istinsko znanje o sebi, svijetu, drugim ljudskim bićima i Bogu, kroz direktno iskustvo istine dokuče svoje mjesto u kozmosu i smisao svog postojanja.

U ovom vremenu, naše vrhunske metode i rituali su intenziv gnoze ili direktnog iskustva istine i Ekskalibur. Tim ritualima mi kroz podršku i ljubav drugog ljudskog bića dolazimo do spoznaje istine, a drugo ljudsko biće do istovjetne direktne spoznaje kroz našu ljubav i uz našu pomoć.

Ako vas privlači odgovor na vječita ljudska pitanja kroz direktnu spoznaju istine, mjesto vam je u našoj crkvi.

Ukoliko želite nešto drugo, potražite drugi put.

Mi smo otvoreni za neograničene mogućnosti i nebrojene puteve duhovne evolucije. Mi usvajamo sve što vodi istini, svaki postupak, metodu i ritual. Sve što ne vodi istini mi odbacujemo. Mi poštujemo mistična i gnostička učenja koja su izdržala probu vjekova, ali iz njih prihvaćamo samo ono što sami proživimo. Unutrašnji glas, Auma, govori nam kako su istinita, ali će nam samo direktno iskustvo istine reći da li doista jesu.

Unutrašnji glas nam kaže kako smo živjeli puno puta, imali mnoga tijela, imena i identitete; služili se mnogim jezicima i sredstvima općenja; bili na mnogim planetima i mnogim univerzumima izgubljenim u beskraju vremena. I nismo slučajno ovdje i sada.

Unutrašnji glas nam je davno govorio kako postoji put iz ovog kaveza od mesa koje nazivamo tijelom, iz ovog privida koji nazivamo materijalnim svijetom i kako postoje viši oblici svijesti koji su stepenice na tom putu. Naši rituali direktnog iskustva istine to su nam potvrdili. Također nam taj glas govori o postojanju sve dubljih nivoa spoznaje apsolutne istine i svi su oni otvoreni svakom ljudskom biću spremnom da krene putem istine.

Drevna učenja nas uče, a unutrašnji glas potvrđuje, postojanje inteligencija koje su u

duhovnom pogledu iznad čovjeka kakav je u ovom trenutku na ovom planetu; te Inteligencije stupaju u kontakt s ljudskim bićima ukazujući im na Stazu koja vodi do najviše apsolutne svijesti koju nazivamo providnošću, Bogom ili istinom. I ta staza jest najdublja bit našeg bića.

Providnost nam šalje svoje izaslanike, koji su oblici više svijesti, da nas probude iz duhovne obamrlosti. U ovom razdoblju, glasnik proviđenja koji je vodič na našoj stazi, koju nazivamo gnostičkom stazom direktne spoznaje, jest AIVAZ. Stoga mi obznanjujemo svijetu:

Nas vodi Aivaz.

Naša riječ je ARELENA ljubav zauvijek. Naše SVE je ISTINA.

Kroz ljubav vječitu, Kroz ARELENU, mi koji živimo u tijelu svete gnostičke crkve, Bijele crkve Aivazove, koja zrači svoju svjetlost kao srebrna Aivazova zvijezda, mi zovemo i tebe, brate i sestro, svjesno nam se pridruži. Ako ti unutrašnji glas kaže kako je kucnuo čas, pristupi nam. Ako istina ne progovori u tebi u ovom trenu, sresti ćemo se u nekom drugom vremenu, na nekom drugom planetu, u nekom drugom svijetu. Jer i do sada smo se puno puta susretali, ali se nismo uvijek prepoznali.

Arelena

BIJELA GNOSTIČKA CRKVA

(Ecclesia Gnostica Alba)